

ΤΕΥΧΟΣ 1

Ο

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΤΟΥ Κ. Κ. ΚΥΠΡΟΥ

(ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ)

ΝΙΟΒΡΗΣ 1976

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ
Κ.Ε. ΤΟΥ Κ. Κ. ΚΥΠΡΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υπεύθυνος για την έκτύπωση
Κ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

Διεύθυνσης Τ. Π. Ο'ΚΟΝΝΟΡ, 7
Τηλ. 54274 ΛΕΜΕΣΟΣ

ΤΙΜΗ 250 Μιλς

Σ' αυτό το τεύχος δημοσιεύονται:

Σελίς

Ο Κομμουνιστής	3
Προβλήματα του Άγώνα για λευτεριά	
«ΚΑΘΑΡΣΗ» ή Ζεκαθάρισμα	4
Διεθνοποίηση	7
Το Κ. Κ. Κύπρου για τον Θάνατο του Σ. ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΝΓΚ	11
ΕΠΑΦΕΣ ΜΕ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ	
Άπόφαση της Κ.Ε. του Κ. Κ. Κ. σχετικά με την έπαφή της κεντρ. Γραμματείας του κόμματος με αντιπροσωπεία του κεντρ. συμβουλίου του Ε.Κ.Κ.Ε.	13
Άπόψεις του Κ. Κ. Κύπρου πάνω στο άρθρο της «ΛΑ·Ι·ΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ» «ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ»	18
Πρός όλα τα μέλη και τους φίλους του Κομμουνιστικού Κόμματος Κύπρου στο έξωτερικό	21
Η ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗ επανάσταση	22
Έκτίμηση των αποτελεσμάτων των Βουλευτικών εκλογών της 5.9.1976	27
Έκτίμηση της Δουλειάς μας στην προεκλογική καμπάνια	33
Παραγωγικές δυνάμεις και παραγωγικές σχέσεις	38

«Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ»

Τὸ Κ.Κ.Κ. ἀρχίζει ἀπὸ σήμερα τὴν ἐκδοση πολιτικῆς - θεωρητικῆς ἐπιθεώρησης μετὸν τίτλο «Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ». Στόχος εἶναι ἡ ἐκδοση αὐτῆ, πὸν ἀποτελεῖ ἐσωτερικὸ δελτίο τοῦ Κόμματος, νὰ ἐκδίδεται κάθε μῆνα.

«Ὁ Κομμουνιστῆς» κρύθηκε ἀπὸ τὴν Κ.Ε. τοῦ κόμματος σὰν ἀπαραίτητος, γιατί ἔτσι θὰ γίνῃ κατορθωτὴ ἡ ὁλόπλευρη καὶ στενὴ ἐπικοινωνία τῶν ὀργανώσεων τοῦ κόμματος καὶ ἰδιαίτερα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, μετὶ τῆς ὀργανώσεως βάσεως τοῦ κόμματος, τὰ δόκιμα μέλη καὶ τοὺς διάφορους κύκλους τοῦ κόμματος. «Ὁ Κομμουνιστῆς» θὰ ἀποτελέσει τὸ σίγουρο μέσο τὸ ὁποῖο θὰ κατεβάξει πρὸς τὰ κάτω, σωστά, τῆς ἀποφάσεις τῆς Κ.Ε. τοῦ Κόμματος.

«Ὁ Κομμουνιστῆς» θὰ ἀποτελέσει τὸ βῆμα συζήτησης καὶ σωστῆς ζύμωσης τῶν προβλημάτων τοῦ τόπου καὶ τῶν παγκόσμιων προβλημάτων καὶ πολιτικῶν ἐξελίξεων, κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ Μαρξισμού — Λενινισμού.

Στὴν ἐποχὴ πού ζοῦμε οἱ διάφορες ἀντεπαναστατικὲς δυνάμεις μετὶ πρωτεργάτη τὸν ἰμπεριαλισμὸν κάθε μορφῆς, ἔχουν σπύρει μιά τεράστια σύγχυση στὸν τρόπο ἐρμηνείας τοῦ Μαρξισμού. Ἔχουν οἱ ἴδιοι δημιουργήσει ἕνα σωρὸ ψευτοκομμουνιστικῶν ὀργανώσεων καὶ διαστρεβλωμένες «Μαρξιστικὲς» θεωρίες μετὶ στόχο τὴν σύγχυση καὶ τὴν ἀποδιοργάνωση τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων. «Ὁ Κομμουνιστῆς» θὰ παλαίψει ἀκούραστα γιὰ τὴν ἡττα αὐτῶν τῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων. Θὰ ἀναπτύξει μιά ἔντονη δουλειὰ γιὰ τὸ ἰδεολογικὸ ξεκαθάρισμα καὶ τὴ σωστὴ ἐρμηνεία τοῦ Μαρξισμού — Λενινισμού, μένοντας πιστὸς στὸν ΕἰΝΑ καὶ πραγματικὸ Μαρξισμό — Λενινισμό πὸν πρόσφεραν οἱ μεγάλοι ἡγέτες τοῦ προλεταριακοῦ στρατοπέδου καὶ ἰδιαίτερα οἱ κλασσικοὶ τοῦ Μαρξισμού, ὅπως καὶ ἡ

πραγματικὴ πείρα τοῦ παγκόσμιου ἐργατικοῦ κινήματος καὶ τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν ἀγώνων τῶν λαῶν.

«Ὁ Κομμουνιστῆς» θὰ ἀποτελέσει τὸ μέσο τῆς σωστῆς καὶ ἐποικοδομητικῆς πάλης τῶν γραμμῶν μέσα στὸ κόμμα, ἔτσι πὸν μέρα μετὶ τὴν μέρα νὰ ξεκαθαρίζονται καὶ νὰ ἐπικρατοῦν οἱ σωστὲς ἀποψεις καὶ ἡ σωστὴ προλεταριακὴ πολιτικὴ γραμμὴ, γιὰ νὰ δυναμῶνῃ καὶ ἀναπτύσσεται τὸ κόμμα, νὰ σφυρηλατεῖται στὴ πάλη γιὰ νὰ ἀνταποκρίνεται στὴν ἱστορικὴ ἀνάγκη τοῦ τόπου, γιὰ νὰ κερδίζει διαρκῶς ἔδαφος στὸν ρόλο του, σὰν ἡ ἐπαναστατικὴ πρωτοπορία τῆς ἐργατικῆς τάξεως τοῦ τόπου.

Στόχος τοῦ «Κομμουνιστῆ» εἶναι τὸ ἀδιάκοπο ἰδεολογικὸ καὶ ποιοτικὸ ἀνέβασμα τῶν μελῶν καὶ τῶν στελεχῶν τοῦ κόμματος. Ἡ ἀπόκτηση σωστῆς πραγματικῆς πείρας, ἔτσι πὸν νὰ γίνῃ κατορθωτὴ ἡ συνένωση τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως ἀπὸ τὰ μέλη καὶ τὰ στελέχη τοῦ κόμματος, γιὰ νὰ μπορέσει τὸ κόμμα νὰ πραγματοποιήσει σωστὰ τὸν ἱστορικὸ του προορισμό.

Κοντὰ σ' αὐτὰ «Ὁ Κομμουνιστῆς» θὰ ἀγωνιστεῖ γιὰ τὴν ὁλόπλευρη καὶ ἀντικειμενικὴ πληροφόρηση τῶν μελῶν, τῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν κύκλων τοῦ κόμματος πάνω στὸ διεθνὲς ἐπαναστατικὸ — ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα καὶ τὴν ἀξιοποίηση του ἀπὸ πλευρᾶς πείρας διδασμάτων καὶ διεθνoῦς ἀλληλεγγύης.

«Ὁ Κομμουνιστῆς» ὑπόσχεται πὸς θὰ καταβάλλῃ ὅλες του τῆς δυνάμεις, πὸς θὰ ἐπαγρυπνᾷ πάντα μετὶ ἀποφασιστικότητας καὶ μαχητικότητας γιὰ τὴν περιφρούρηση τῆς σωστῆς ἐπαναστατικῆς γραμμῆς, γιὰ νὰ χτυπᾷ κάθε δεξιὰ ἢ ἀριστερὴ παρέκκλιση, γιὰ νὰ κρατᾷ ψηλά τὴ σημαία τοῦ Μαρξισμού — Λενινισμού καὶ νὰ προχωρᾷ σταθερὰ στὸν δρόμο τῆς Λευτερίας καὶ τῆς προκοπῆς.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

«ΚΑΘΑΡΣΗ» ἢ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΜΑ

Ἔχουμεν μπροστά μας ἓνα Νομοσχέδιο γιὰ «κάθαρση», πού σύνταξε ἡ Ἐκτελεστική ἔξουσία ὕστερα ἀπὸ σύσκεψη μὲ τὴν ἡγεσία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς βουλῆς.

Τὸ Νομοσχέδιο ἔχει σὰν Μόνο στόχο τὶς διάφορες δημοσίες ὑπηρεσίες καὶ μὲ τὸν ὄρο «Κάθαρση» ἐννοεῖ τὴν τιμωρία μὲ διάφορες πειθαρχικὲς ποινὲς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πού θὰ ἀποδεχτεῖ, ὅτι ὑπέπεσαν σὲ παραπτώματα. Αὐτὸ θὰ κριθεῖ ἀπὸ τὴν εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κυβέρνησης καὶ ἡ τιμωρία θὰ φτάνει, ὡς τὴν καθάρωση καὶ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν δημοσία ὑπηρεσία.

Τώρα πού γράφονται αὐτὲς οἱ γραμμὲς ἢ πράξη «Κάθαρση» ἔχει τὴν μορφὴ Νομοσχεδίου. Ὅταν θὰ διαβάζονται, ὁμῶς αὐτὲς οἱ γραμμὲς, ἴσως αὐτὴ ἡ πράξη γὰρ ἀποτελεῖ ἤδη ἓνα Νόμο, μὰ πράξη τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας, τῆς «ἀντιπροσωπείας τοῦ Λαοῦ», ὅπως ἀρέσκονται νὰ ὀνομάζουν τοὺς ἑαυτοὺς τους οἱ βουλευτὲς μας.

Ἐπιτηρεῖται πράγματι τὸ Λαὸ αὐτὴ ἡ πράξη; Ἄνταποκρίνεται στὶς προσδοκίες καὶ στὰ συμφέροντα τοῦ Λαοῦ; Ἐκπληρῶνει τὶς ὑποσχέσεις τῶν Πολιτικῶν Κομμάτων καὶ τῶν Πολιτικῶν σχηματισμῶν, πού τόσο ἀπλόχερα δώσανε στὸν Λαὸ γιὰ νὰ μποῦν μὲ τὴ ψῆφο του στὴ βουλή; Ἐπιτηρεῖται τὸν ἀγῶνα γιὰ ἀπελευθέρωση τῆς γῆς μας, γιὰ τὴν ἐπιστροφή τῶν προσφύγων στὰ σπιτικά τους, γιὰ τὸ διώξιμο τοῦ Ἱμπεριαλισμοῦ κάθε μορφῆς ἀπὸ τὸ τόπο, τὴν ἐξασφάλιση μιᾶς εἰρηνικῆς πορείας;

Πρὶν ἀπαντηθοῦν αὐτὰ τὰ ρωτήματα πρέπει νὰ ἀντικρύσουμε μιὰ σειρά ἄλλα πού ἐγείρει ὁ χαρακτήρας τῆς «Κάθαρσης», ὅπως τὴν ὀρίζει τὸ Νομοσχέδιο. Αὐτοὶ πού ἀποτελοῦν στόχο τοῦ Νομοσχεδίου ξεσηκώθηκαν ἐνάντια στὸν Κυβερνητικὸ μηχανισμό; ἢ ἐνάντια στὸ Λαὸ;

Ζημιώσανε, βλάψανε, καταστρέψανε τὸ Κυβερνητικὸ μηχανισμό, ἢ καταστρέψανε τὸ Λαὸ καὶ τὸ τόπο γενικώτερα; Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἀμετανόητοι, οἱ Φασίστες, οἱ ξενόδουλοι, ἂν ὑπάρχουν, ἂν ὀργανώνονται, ἂν προετοιμάζονται νὰ δράσουν, πᾶνε νὰ βλάψουν τὸν Κυβερνητικὸ μηχανισμό καὶ τὴν Κυβέρνηση; ἢ πᾶνε νὰ βλάψουν, νὰ ἀνατρέψουν τὸν ἀγῶνα γιὰ ἀπελευθέρωση καὶ νὰ χτυπήσουν τὸ Λαὸ ὑπηρετώντας τὰ ξένα συμφέροντα;

Ἡ Κυβέρνηση, ἡ πολιτικὴ ἡγεσία μὲ τὸ Νομοσχέδιο «Κάθαρση», πᾶνε νὰ προστατέψουν τὸν Κυβερνητικὸ μηχανισμό. Μὰ τίς συνέπειες τῆς καταστροφῆς πού προκάλεσαν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ τίς καταστροφές, πού μᾶς μαγειρεύουν, ἂν δὲν ἐξουδετερωθοῦν εἶναι ὁ Λαὸς πού τίς φορτώθηκε καὶ θὰ τίς φορτωθεῖ. Ὁ Κυβερνητικὸς μηχανισμὸς νοιώθει ἀπλῶς τὴν ἀντανάκλαση τῶν συνεπειῶν.

Ἄν τιμωρηθοῦν οἱ ἀμετανόητοι τοῦ Κυβερνητικοῦ μηχανισμοῦ, ἂν διωχτοῦν ἀπὸ τὸν Κυβερνητικὸ μηχανισμό, τί τοὺς ἐμποδίζει νὰ ὀργανώνονται νὰ προετοιμάζονται γιὰ νὰ χτυπήσουν τὸ Λαὸ καὶ τὴ Κυβέρνηση σὲ μιὰ ἄλλη περίσταση. Καὶ ἂν ἀκόμα τιμωρηθοῦν οἱ ἀμετανόητοι τοῦ Κυβερνητικοῦ μηχανισμοῦ, οἱ ὑπόλοιποι, οἱ σκληροί, οἱ ἡγέτες, οἱ μάστοροι τῆς καταστροφῆς, πού δὲν ἀνήκουν στὸν Κυβερνητικὸ μηχανισμό τί θὰ γίνουν;

Ἡ «Κάθαρση» ὅπως τὴ θέλει ἡ Κυβέρνηση καὶ ἡ πολιτικὴ ἡγεσία ἀγνοεῖ ἐντελῶς αὐτοὺς τοὺς ὑπεύθυνους, οὐσιαστικὰ τοὺς ἀφήνει ἀτιμώρητους, τοὺς ἀφήνει ἐλεύθερους νὰ ὀργανώνονται νὰ ἐξοπλίζονται, καὶ νὰ προετοιμάζονται γιὰ νὰ δράσουν στὴ κατάλληλη στιγμή.

Εἶναι ὀλοκάθαρο, πὼς τὸ Νομοσχέδιο «Κάθαρση» δὲν ἀπαντᾷ, οὔτε κἂν ἀγγίζει αὐτὰ τὰ ρωτήματα. Ἄραγε ἡ Κυβέρνηση, καὶ ἡ ἡγεσία τῶν Κοινοβουλευτικῶν

Κομμάτων, δὲν ἀντιλαμβάνονται αὐτὲς τίς πτυχὲς τοῦ προβλήματος; Δὲν πιστεύουμε κάτι τέτοιο. Ἀντίθετα πιστεύουμε, πὼς βλέπουν καὶ αἰσθάνονται τὴ τρομερὴ ἀγανάκτηση τοῦ Λαοῦ ἐνάντια σ' αὐτὲς τίς μαῦρες δυνάμεις τοῦ φασισμού καὶ τοῦ διεθνοῦς Ἰμπεριαλισμοῦ. Ἀκόμα αἰσθάνονται τὴν ἰσχυρὴ θέληση τοῦ Λαοῦ νὰ συντριβοῦν αὐτὲς οἱ δυνάμεις, θέληση πὸν ἐκφράστηκε μὲ πολλοὺς τρόπους καὶ ἰδιαίτερα μὲ τὴ ψῆφο του στὶς ἐκλογές, πὸν δόθηκε στὶς ρητὲς ὑποσχέσεις γιὰ Ἐκκαθάριση.

Ἀκριβῶς εἶναι γι' αὐτὸ πὸν προχωροῦν στὴ διατύπωση μιᾶς γραμμῆς μ' ἓνα Νομοσχέδιο «Καθάρσης» στὰ ἀχνάρια τῆς ἴδιας πολιτικῆς πὸν κάλεσε τὸ Νικόλαο Σαμφὼν MONON μπροστὰ στὴ δικαιοσύνη, γιὰ τὸ πραξικόπημα καὶ τίς συνέπειες του καὶ ἄφησε τοὺς ἄλλους τοὺς πραγματικοὺς ὑπεύθυνους, ἐλεύθερους, ἀνενόητους. Καὶ τώρα μὲ τὸ Νομοσχέδιο στὴν οὐσία πᾶνε νὰ ξεγελάσουν τὸ λαὸ νὰ δώσουν μιὰ διέξοδο στὴ ἀγανάκτηση του καὶ νὰ ξεφλήσουν ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση πὸν ἀνάλαβαν μπροστὰ στὸ Λαὸ γιὰ ἓνα πραγματικὸ ξεκαθάρισμα, ὅταν ζητοῦσαν τὴν ψῆφο του. Αὐτὴ ἡ πολιτικὴ τῆς ἀνοχῆς εἶναι ἐκείνη πὸν μᾶς ὀδήγησε στὸ πραξικόπημα. Αὐτὴ ἡ πολιτικὴ δὲν εἶναι παρὰ ἡ συνέχιση τοῦ «Κλάδου Ἑλλαίας» πὸν δροσερὴ ἡ σκιά του σκέπασε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ σκεπάζει τοὺς πρωτομάστορες τῆς καταστροφῆς, ντόπιους καὶ ξένους, καὶ πὸν κάτω ἀπὸ τὸ φύλλωμα του σήμερα ἀναδιοργανώνουν τίς δυνάμεις τους κάτω ἀπὸ τὴ καθοδήγηση τοῦ διεθνοῦς Ἰμπεριαλισμοῦ καὶ σὲ πλήρη γνώση τοῦ Λαοῦ καὶ τῶν ὑπευθύνων.

ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΚΑΘΑΡΣΗ

Ὁ Λαὸς ἀπαιτεῖ ἓνα πραγματικὸ ξεκαθάρισμα τῆς Φασιστικῆς σαπίλλας. Ἀπαιτεῖ ἓνα ξεκαθάρισμα τῶν συνειδητῶν προαγόντων τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ, τοῦ πραγματικοῦ ἐχθροῦ τοῦ Λαοῦ μας καὶ ὅλων τῶν Λαῶν τοῦ κόσμου. Αὐτὴ εἶναι ἡ θέληση του, αὐτὴ ἦταν ἡ ἐντολὴ του στὶς τελευταῖες ἐκλογές.

Ὁ Λαὸς μας ἀπὸ τὴν ἴδια του τὴν πείρα ξέρει, πὼς ὁ Φασισμὸς, πὸν ἀποτελεῖ τὴν Ἰδεολογία τῆς ἄρχουσας Κεφαλαιοκρατικῆς τάξης ὅλου τοῦ κόσμου, εἶναι

στὴ πράξη ἡ πηγὴ καὶ ἡ δύναμη γιὰ τὴν ὀργάνωση πραξικοπημάτων καὶ τὴν ἐπιβολὴ δικτατορίας. Εἶναι τὸ τελευταῖο καταφύγιο τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἐκμεταλεύτριας τάξης γιὰ τὴ παράταση τῆς ζωῆς της. Σὰν τέτοιος στρέφεται ἄμεσα ἐνάντια στὸ Λαὸ, ἐνάντια στὸ βιοτικὸ του ἐπίπεδο, ἐνάντια στὰ δημοκρατικὰ του δικαιώματα, πὸν κέρδισε μὲ ἀγῶνες καὶ θυσίες. Ἐχει στόχο τὸ τσάκισμα τῶν ὀργανωμένων δυνάμεων τοῦ Λαοῦ καὶ κάθε ἀγωνιστικῆς ἔκφρασης, μὰ πάνω ἀπ' ὅλα ἐπιδιώκει τὴ συντριβὴ τῆς ὀργανωμένης πρωτοπορίας τῆς Ἐργατικῆς Τάξης.

Στὶς ἐξαρτώμενες ἀπὸ τὸν Ἰμπεριαλισμὸ χῶρες, ὅπως εἶναι ὁ τόπος μας, εἰ δυνάμεις αὐτὲς εἶναι ὑπηρετές, πληρωμένοι πράχτορες τοῦ ξένου Κεφαλαίου, καὶ στρέφονται πάντα ἐνάντια στὰ Ἐθνικὰ συμφέροντα, ἐνάντια στὶς πατριωτικὲς δυνάμεις καὶ εἶναι ἔτοιμες νὰ ξεπουλήσουν νὰ καταστρέψουν, νὰ ἀνατινάξουν τὴ πατρίδα καὶ τὸ Λαὸ.

Ὅλα τὰ Φασιστικὰ κινήματα, στρατολογοῦν τίς δυνάμεις τους ἀπὸ τὸν ὑπόκοσμο, τοὺς χαμένους, τοὺς ξεπεσμένους μικροαστοὺς καὶ πίσω ἀπὸ αὐτοὺς κρύβονται οἱ πραγματικοὶ ὀργανωτές. Στὸ τόπο μας καὶ στὶς ἐξαρτώμενες χῶρες γεννῆτρα τάξη αὐτῶν τῶν δυνάμεων εἶναι ἡ ξενόδοιλη Κεφαλαιοκρατικὴ Τάξη. Εἶναι αὐτὸ τὸ φαινόμενο παγκόσμιον, μὲ φόντα οἰκονομικά, στρατιωτικά, καὶ ὀργανωτικά πὸν πηγάζουν μέσα ἀπὸ τίς παγκόσμιες δυνάμεις τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ.

Εἶναι αὐτὲς οἱ δυνάμεις μὲ αὐτὴ τὴ καταγωγὴ καὶ μὲ αὐτὴ τὴν ὑποστήριξη, πὸν ἔκομαν τὸ πραξικόπημα στὸ τόπο μας. Ὁ Λαὸς μας ξέρει, πὼς αὐτὲς οἱ δυνάμεις δὲν αὐτοδιαλύονται, δὲν ἀπογοητεύονται, δὲν παραιτοῦνται, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ τάξη καὶ ἡ τάση πὸν τίς γεννᾶ θὰ ὑπάρχουν πάντα. Οἱ μερικὲς ἡττες τους τίς διδάσκουν. Κάτω ἀπὸ τὴ καθοδήγηση τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ προσαρμόζονται, ἀνασυντάσσονται, καραδοκοῦν καὶ χτυποῦν ξανά καὶ ξανά.

Ὁ Λαὸς μας νοιώθει πὼς βρισκούμαστε μπροστὰ σ' ἓνα σκληρὸ καὶ μακρόχρονο ἀντι-ιμπεριαλιστικὸ ἀγῶνα. Χρειαζόμαστε ὅλες μας τίς δυνάμεις, μὰ προπάντων χρειαζόμαστε ἓνα ξ ε κ α θ α ρ ι σ μ ἔ ν ο ἀ γ ω ν ι σ τ ι κ ὸ μ ἔ τ ω π ο. Ὁ χαρακτήρας τοῦ ἀγῶνα μας δὲν

έπιτρέπει τέτοιες νάρκες ανάμεσα μας. Είναι γι' αυτό που πρέπει να ξεκαθαρίσει το έσωτερικό μας μέτωπο. Δεν κινείται ο Λαός μας ενάντια σ' αυτές τις δυνάμεις από αίσθημα εκδίκησης, μα από την ανάγκη να μπούμε σ' ένα παλλαϊκό αγώνα ενάντια σέ δυνάμεις ισχυρές, καταχθόνιες. Να ανατρέψουμε αποφασιστικά τις δυνάμεις του έχθρου, να σπάσουμε τή ραχοκοκκαλιά τους, να τις διαλύσουμε, να τους αφαιρέσουμε τή δυνατότητα να ανασυντάσσονται και να έξοπλίζονται.

Το Νομοσχέδιο για «Κάθαρση» δέν μαρτυρά μιὰ τέτοια πρόθεση. Για να γίνη κάτι τέτοιο χρειάζεται ένα άλλο Νομοσχέδιο, που να κωδικοποιεί τήν ανάγκη του αγώνα, τήν έπιταγή του Λαού. Βασικές του πρόνοιες πρέπει νάναι τò στιγμάτισμα του προαξιοκλήματος, τò στιγμάτισμα των Φασιστικών Πραχτορικών δυνάμεων. Τò ξεσκεπάσμα τής γεννήτρας τάξης αυτών των δυνάμεων, τήν αποκάλυψη μπροστά στο Λαό και τήν Ίστορία, τής ευθύνης του κάθε ενός που όργανωσε, προετοίμασε, έχτέλεσε ή ύπηρέτησε με όποιονδήποτε τρόπο τò προαξιοκλήμα. Να δοθῆ ιδιαίτερη σημασία στην έκμηδένιση κάθε δυνατότητας αναισύνταξης. Όσοι απ' αυτούς είναι και παραμένουν άμετανόητοι να περιοριστούν αποφασιστικά σέ άπομονωτήρια και σέ συνεχῆ πορακολούθηση.

Μια πραγματική Κυβέρνηση που ύπηρετεί τò Λαό έχει ύποχρέωση να αναλογιστεί τις ευθύνες της και να μπει αποφασιστικά στο δρόμο τής εκκαθάρισης, άπαράιτησης προϋπόθεσης για τήν όργάνωση του αγώνα, για τò νικηφόρο του τέρμα.

Είναι ή Κυβέρνηση μας ικανή να ύπηρετήσει με αυτό τò τρόπο τò Λαό; Έχει, πιστεύουμε, και αυτό τò ξέρει όλα τὰ περιθώρια και τήν ύποστήριξη του Λαού για ένα αποφασιστικό χτύπημα, των αντιδραστικών, των σκοτεινών δυνάμεων. Άλλά ή όλη πολιτική του κλάδου Έλαιας, που τò Νομοσχέδιο «Κάθαρση», δέν είναι παρά μιὰ συνέχεια της, δέν δείχνουν κάτι τέτοιο. Σέ τέτοια περίπτωση τò βάρος πέφτει στα πολιτικά κόμματα και στη βουλή, που πολύ πρόσφατα ανανεώθηκαν με τή ψήφο του Λαού, άφου δώσανε ρητές

ύποσχέσεις για ένα ξεκαθάρισμα, για ένα αγώνα άπελευθέρωσης. Είναι αυτή τή στιγμή στη πραχτική τής ζωής και τής δράσης που καλοῦνται να πραγματοποιήσουν τις ύποσχέσεις τους.

Πιστεύουμε πως ό Λαός όφείλει να συνειδητοποιήσει τήν πραγματικότητα, ότι ή Κυβέρνηση δέν μπορεί να αναλάβει από μόνη της αυτό τò ρόλο. Γιατί ή ίδια άνήκει και προέρχεται από τήν Κεφαλαιοκρατική Τάξη, που είναι δεμένη με τò ξένο Κεφάλαιο. Η δέ πολιτική ήγεσία που χρόνια τώρα ύπηρετεί τή γραμμή τής Κεφαλαιοκρατίας θα παραμείνει σ' αυτή τή θέση, εάν δέν δεχτεί μιὰ τρομαχτική πίεση μέσα από μιὰ αποφασιστική πάλη των μαζών.

Πάνω απ' όλα καλούμαστε σά Λαός να συνειδητοποιήσουμε, πως τήν μόνη έγγύηση για τò τσάκκισμα των Φασιστικών δυνάμεων άποτελεί ή συσπείρωση, ή όργάνωση του Λαού σ' ένα Λαϊκό Άντιιμπεριαλιστικό Άπελευθερωτικό Μέτωπο Πάλης, που μαζί με τήν όργάνωση του αγώνα θα όργανώσει τήν έπαγρύπνηση για τò συνεχῆ χτύπημα και τήν έξουδετέρωση των Φασιστικών δυνάμεων με όποιονδήποτε μορφή. Ό Λαός ξέρει ένα - ένα αυτούς που πήραν μέρος στο προαξιοκλήμα. Ξέρει για τόν καθένα τò μέγεθος τής ευθύνης του, ξέρει ποιός από αυτούς μετάνοισε και άποστρέφεται αυτή τή πορεία. Ξέρει ποιός μπορεί και περιμένει να επαναλάβει αυτό τò έλεηνό έργο. Άκόμα ξέρει ποιόι γενιοῦνται, σάν συνεχιστές του άθλιου τούτου ρόλου.

Ό Λαός σάν ή μόνη κυρίαρχη δύναμη πρέπει να παίξει τò ρόλο που του επιβάλει ή ιστορική ανάγκη. Να κινηθούμε όργανωμένα προς όλες τις κατευθύνσεις και να στήσουμε εκείνους τους Νόμους που να έγγυούνται ένα πραγματικό ξεκαθάρισμα και όχι μιὰ κάποια «Κάθαρση» των δημοσίων ύπηρεσιών. Ένα πραγματικό ξεκαθάρισμα που να έγγυάται ένα αγώνα αποφασιστικό, χωρίς έσωτερικά χάσματα και κινδύνους για μιὰ Νίκη, για πραγματική ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ

Πολύς λόγος γίνεται τὸν τελευταῖο καιρὸ γιὰ τὴ διεθνοποίηση τοῦ προβλήματος μας, σὰν τὴν μόνη σωστὴ καὶ ἀποδοτικὴ πολιτικὴ πού θ' ἀνοίξει τὸ δρόμο γιὰ τὴ σωστὴ του λύση.

Ἡ τέτοια τοποθέτηση ὑποστηρίζεται ἀπὸ ὅλα τὰ πολιτικὰ Κόμματα, τὴ Βουλὴ, τὸν τύπο καὶ μπορεῖ νὰ πεῖ κανεὶς ἀπὸ ὅλες τὶς «ὐπεύθυνες» πλευρές.

Ποιὸ ὅμως νόημα δίνουν στὴ γραμμὴ τῆς διεθνοποίησης καὶ ποιὰ συνέπεια ὑπάρχει στὴν ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβέρνησης καὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων πού τὴν ὑποστηρίζουν.

Ἀπὸ ὅλες τὶς ἐπίσημες πλευρές, Κυβέρνηση καὶ Κόμματα, ἡ διεθνοποίηση τοποθετεῖται στὸ νὰ διατηρεῖται πάντα τὸ πρόβλημά μας στὰ πλαίσια τοῦ ΟΗΕ, νὰ ὀργανωθεῖ πλατιά διεθνῆς σύσκεψη στὰ πλαίσια τοῦ ΟΗΕ, ἐπὶ Κυβερνητικῷ ἐπιπέδου, μὲ τὴ συμμετοχὴ ὄλων τῶν μονίμων μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, ἀντιπροσώπων ὄλων τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν (Κύπρου, Ἑλλάδος, Τουρκίας) καθὼς καὶ ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὸν ἀδέσμευτο κόσμο. Νὰ ἐπισκευφετὴ τὴν Κύπρον κλιμάκιο τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας γιὰ νὰ δεῖ ἀπὸ κοντὰ τὴν πραγματικότητα. Ὑποβάλλονται ἐπίσης διάφορες ἄλλες εἰσηγήσεις καὶ μέτρα πού τείνουν νὰ ὑψώσουν τὴν ἀνάγκη νὰ κρατεῖται κινητοποιημένο τὸ ἐπίσημο παγκόσμιο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ πρόβλημά μας.

Αὐτὴ εἶναι ἡ σωστὴ διεθνοποίηση τοῦ προβλήματος;

Μιὰ τέτοια πολιτικὴ τοποθέτηση τῶν προβλημάτων τοῦ λαοῦ μας καὶ γενικὰ τῶν λαῶν πού ἀγωνίζονται γιὰ τὴ Λευτεριά τους, εἶναι παιδαριῶδης καὶ ἐμφανίζει, τὸ λιγώτερο, μιὰ πέρα γιὰ πέρα ἀνίκανη πολιτικὴ ἡγεσία ἢ μιὰ ἡγεσία πού ὑποτάσσεται καὶ ὑπηρετεῖ ὄχι τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, μὰ ξένα συμφέροντα πού ἀντιστρατεύονται τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Δὲν εἶναι καθόλου δύσκολο νὰ δεῖ κανεὶς, εἴτε αὐτὸς εἶναι ὑπεύθυνος πολιτικός ἢ ἀπλὸς πολίτης αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ὅτι ἡ διεθνῆς θέση ἑνὸς προβλήματος καθορίζεται ὄχι ἀπὸ τὸ πόσοι καὶ ποιοὶ

ἐνδιαφέρονται γι' αὐτὸ τὸ πρόβλημα, ὄχι ἀπὸ τὸ πόσοι καὶ ποιοὶ παίρνουν μέρος σὲ συσκέψεις καὶ συνδιασκέψεις πού ἀφοροῦν αὐτὸ τὸ πρόβλημα, ἀλλὰ καθορίζεται ἀπὸ τὸ χαραχτῆρα καὶ μόνο αὐτοῦ τοῦ προβλήματος.

Ποιὸς εἶναι ὁ χαραχτῆρας τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος;

Εἶναι ὀλοφάνερο πὼς τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα εἶναι καθαρὰ πρόβλημα ἐπιδρομῆς καὶ κατάχτησης. Μιὰ ἰσχυρὴ δύναμη, ἡ Τουρκία τῶν 35 ἑκατομμυρίων, ἐπετέθη στρατιωτικὰ ἐνάντια στὴν ἀνίσχυρη Κύπρον τῶν 600 χιλιάδων καὶ μὲ στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις κατάρτησε τὸ 40% τοῦ ἐδάφους τῆς. Σκότωσε, κατάρτησε, βίασε, οἰκιοποιήθηκε περιουσίες καὶ κρατεῖ αὐτὸ τὸ ἔδαφος, ἀφοῦ πρῶτα ἔδιωξε τὸν πληθυσμὸ ἀπὸ τὸν τόπο του καὶ κουβάλησε πληθυσμὸ ἀπὸ τὴν Τουρκία.

Γιὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο τῆς κάθε χώρας, μεγάλης ἢ μικρῆς, αὐτὴ ἡ πράξη ἐγείρει τὸ ἐρώτημα. Ποιὰ καὶ πόση ἀσφάλεια ὑπάρχει γιὰ κάθε ἄνθρωπο καὶ γιὰ κάθε λαὸ, ἂν ἐπιτραπεῖ στοὺς ἰσχυροὺς νὰ κινοῦν τὴν στρατιωτικὴν ἰσχὺν γιὰ νὰ καταχτοῦν ὅποιοδήποτε λαὸ πού δὲν ἔχει τὴ δύναμη νὰ ἀντισταθεῖ στὶς ὀρέξεις τους;

Εἶναι λοιπὸν τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιδρομῆς καὶ κατάχτησης, στὴ σύγχρονη ἀνθρωπότητα, κοινὸ πρόβλημα γιὰ ὅλους τοὺς λαοὺς. Νὰ λοιπὸν γιὰ τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα ἀπὸ τὸ χαραχτῆρα του ἀποτελεῖ κοινὸ πρόβλημα. Εἶναι αὐτὸς ὁ χαραχτῆρας τοῦ προβλήματος μας πού θάζει τὸν καθένα μπροστὰ στὸ χρέος τῆς καταδίκης καὶ τῆς ἀνατροπῆς κάθε ἐπιδρομικῆς καὶ καταχτητικῆς ἐνέργειας.

Ἄν ὁ λαὸς μας δοκιμάζετε, κάτω ἀπὸ μιὰ βάρβαρη κατάχτηση, οἱ διεθνεῖς ὀργανισμοί, οἱ Κυβερνήσεις, οἱ λαοί, τὰ κινήματα, οἱ ὀργανώσεις, δοκιμάζονται μπροστὰ στὶς ἀρχές καὶ τὶς ἠθικὲς ἀξίες πού ἐγείρει ὁ χαραχτῆρας τοῦ προβλήματος μας.

Εἶναι ξεκάθαρο τὸ χρέος πού ἐγείρεται μπροστὰ σ' ὅλους αὐτοὺς:

—Νὰ καταδικάσουν ἀπερίφραστα τὴν ἐπιδρομὴ καὶ τὴν κατάχτηση, σὰν πρά-

ξη πού θίγει όλους τους λαούς.

—Νά καλέσουν τὸν ἐπιδρομέα, τὴν Τουρκία, χωρὶς περιστροφές, σὲ καθορισμένη προθεσμία, νὰ ἐγκαταλείψει, χωρὶς ὄρους, χωρὶς ὀφελήματα τὴν Κύπρο.

—Νά καλέσουν τὸν ἐπιδρομέα νὰ ἐπιστρέψει καὶ νὰ ἀποκαταστήσει τὰ σπίτια καὶ τὶς περιουσίες πού οἰκιοποιήθηκε καὶ νὰ πληρώσει πολεμικὲς ἀποζημιώσεις, γιὰ νὰ μπορέσει ὁ λαός, Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι, νὰ μπουῦν τὸ ταχύτερο στὸν κανονικὸ ρυθμὸ ζωῆς καὶ ἀνάπτυξης.

—Ἀκόμα νὰ κληθοῦν ὅλα τὰ ξένα στρατεύματα καὶ οἱ στρατιωτικὲς βάσεις πού βρίσκονται στὴν Κύπρο, νὰ διαλυθοῦν καὶ νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ νησί.

—Ὁ Ο.Η.Ε., οἱ Κυβερνήσεις καὶ οἱ λαοὶ νὰ πάρουν ὅλα τὰ πρακτικὰ μέτρα ἐναντίον τὸν ἐπιδρομέα νὰ ἐγκαταλείψει τὸ θῦμα του.

Αὐτὸ εἶναι τὸ πλαίσιο τῆς διεθνoῦς θέσης τοῦ προβλήματος μας καὶ ἐδῶ βρίσκεται ἡ σωστὴ διεθνοποίησή του. Αὐτὴ ὅμως ἡ διεθνοποίηθῃ ἐπιβάλλει μιὰ σωστὴ ἀγωνιστικὴ πολιτικὴ. Μόνο ἡ ἀποφασιστικὴ, ἡ μαζικὴ, ἡ ὀλόπλευρη πάλη τοῦ λαοῦ μας, μπορεῖ νὰ ὑψώνει διαρκῶς μπροστὰ στοὺς λαούς, τὶς Κυβερνήσεις καὶ τοὺς ὀργανισμοὺς, τὸ σωστὸ ἀντίκρουσμα τῆς ἐπιδρομῆς καὶ τῆς κατάκτησης.

Τὸ δυνάμωμα τῆς διεθνοποίησης τοῦ προβλήματός μας, βρίσκεται στὸ σωστὸ ἀνέβασμα τοῦ ἀγῶνα ἐναντίον τὸν κατακτητὴ καὶ τ' ἀφεντικά του. Αὐτὸς ὁ ἀγῶνας εἶναι ἀγῶνας τῶν μαζῶν καὶ ὄχι τῶν ἐφημερίδων, τῶν ὀμιλιῶν, τῶν δηλώσεων καὶ τῆς διπλωματίας. Ἡ διπλωματία, οἱ δηλώσεις καὶ οἱ ἐφημερίδες ὀφείλουν νὰ ὑπηρετοῦν τὸν ἀγῶνα. Καὶ θὰ τὸν ὑπηρετοῦν σωστὰ μονάχα ὅταν προβάλλουν τὸν διεθνή χαρακτήρα τοῦ προβλήματος. Νά καταδικαστεῖ ὁ ἐπιδρομέας, νὰ φύγουν τὰ κατακτητικὰ καὶ ὅλα τὰ ξένα στρατεύματα, νὰ ἀποκατασταθεῖ στὰ σπίτια του ὁ λαός, Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι. Αὐτὸ καὶ μόνο αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα.

Οἱ μανουῖθρες καὶ οἱ διπλωματικοὶ ἐλιγμοὶ, μέσα στὰ ἀντιμαχόμενα συμφέροντα τῶν μεγάλων, γιὰ τὴν ἐξασφάλι-

ση, τὰ χατες, ὑποστήριξης, δὲν ὀδηγοῦν παρὰ στὴν ὑπόσκαψη τῆς οὐσίας τῆς ὑπόθεσης μας καὶ σ' ἓνα σωρὸ συμβιβασμοὺς μὲ τοὺς κατακτητὲς καὶ γενικώτερα μὲ τὶς ἱμπεριαλιστικὲς δυνάμεις καὶ τὰ ἱμπεριαλιστικὰ σχέδια ἐναντίον τοῦ λαοῦ μας καὶ τοὺς λαοὺς τῆς περιοχῆς.

Ἵπάρχει ἡ ἀποψη πὼς «δὲν μπορούμε νὰ μᾶςτε ρομαντικοί». Πὼς «ὀφείλουμε νὰ κινούμεστε μέσα στὴν πραγματικότητα τῆς ἐποχῆς μας». «Ζοῦμε τὴν ἐποχὴ τῶν ὑπερδυνάμεων καὶ τῶν στρατιωτικοπολιτικῶν συνασπισμῶν». «ὀφείλουμε, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψη αὐτὴ τὴν πραγματικότητά, νὰ κινούμεστε πάντα ἔχοντας ὑπ' ὄψη τὶς τάσεις καὶ τὶς δυνατότητες ἀντικρούσματος τῶν προβλημάτων ἀπὸ τὴν ὑψηλὴ πολιτικὴ αὐτῶν τῶν δυνάμεων, ἢ πῶς ἀπλά, τὸ πολιτικὸ κλίμα τῆς ἐποχῆς ἔτσι πὼς νὰ μὴν ἀπομονωθοῦμε».

Αὐτὴ ἡ ἀποψη ἐπικρατεῖ στὴ σκέψη τῆς Κυβέρνησης καὶ τῆς ἡγεσίας τῶν Κομμάτων, καὶ ἐκφράζεται μὲ τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβέρνησης. Μιὰ πολιτικὴ πού εἶναι γεμάτη ἀντιφάσεις, ἀσυνέπειες, σὲ σημεῖο πού νὰ καταστῆ ἀναξιόπιστη καὶ συνελπῶς καταστρεπτικὴ γιὰ τὴν ὑπόθεσή μας. Πολιτικὴ πού ὑπηρετεῖ τὰ ἱμπεριαλιστικὰ συμφέροντα. Ἔτσι, τονίστηκε μερικὲς φορὲς στὸν Ο.Η.Ε. καὶ σὲ ἄλλες συνδιασκέψεις, ὅτι τὸ πρόβλημά μας εἶναι πρόβλημα ἐπιδρομῆς καὶ κατάκτησης, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐπιδιώκουμε καὶ μπαίνουμε σὲ τὰ χατες ἐνδοκυπριακὲς διαπραγματεύσεις, γιὰ τὸ ἐσωτερικὸ πρόβλημα, κάτω ἀπὸ τὴ σκιά τῶν 40 χιλιάδων λογγῶν τῶν κατακτητικῶν δυνάμεων καὶ μὲ τοὺς γκαουλαίντερος τοῦ κατακτητῆ.

Παρὰ τὸ ναυάγιο μιᾶς σειρᾶς τέτοιων διαπραγματεύσεων, ἐξακολουθοῦμε μὲ δηλώσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κράτους, τοῦ ὑπουργοῦ ἐξωτερικῶν καὶ τῶν ἡγετῶν τῶν πολιτικῶν κομμάτων, νὰ τονίζουμε τὴν πρόθεσή μας νὰ διαπραγματευτοῦμε καὶ πὼς εἴμαστε ἔτοιμοι γιὰ συμβιβασμό, φτάνει νὰ πούν οἱ κατακτητὲς πόσο ἔδαφος τοῦ νησιοῦ μας θέλουν νὰ κρατήσουν γιὰ τὸν ἑαυτό τους, βέβαια μέσω τῶν πραχτόρων τους, σὰν Τουρκοκυπριακὸ κράτος.

Αὐτὴ ἡ πολιτικὴ ἀνατινάσσει τὴ διεθνοποίηση τοῦ προβλήματός μας γιὰ τὴν

δικαιώνει τὴ θέσιν τοῦ ἐπιδρομέα ὅτι πρέπει νὰ λυθῆι τὸ ἐσωτερικὸ πρόβλημα, πὺ ὅπως τὸ παρουσιάζει εἶναι πρόβλημα ἐπιβίωσης τῆς τουρκοκυπριακῆς κοινότητος, πὺ ἀποτελεῖ καὶ τὸν μόνον λόγον πὺ ἔφερε τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα στὴν Κύπρον, καὶ ἐπομένως εἶναι ἀπαράιτη ἡ λύσις του γιὰ νὰ φύγουν.

Αὐτὴ ἡ ἀντιφατικὴ πολιτικὴ, πὺ στὴ τελευταία ἀνάλυσι, χτυπᾷ αὐτὴ τούτῃ τὴν ὑπόθεσίν μας καὶ δικαιώνει τὰ σχέδια τοῦ ἐπιδρομέα, καὶ γενικώτερα τῶν δυνάμεων πὺ τὸν κινοῦν, πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῆι ἀμέσως.

Τὸ ἐσωτερικὸ πρόβλημα εἶναι πρόβλημα καθαρὰ καὶ μόνον τοῦ λαοῦ μας. Ἡ εἰρηρικὴ συμβίωσις καὶ ἀνάπτυξις τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων τῆς Κύπρου, σὰν ἑνὸς ἐνιαίου λαοῦ, εἶναι ὑπόθεσις αὐτοῦ τοῦ λαοῦ καὶ κανένας δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνει μὲ τὴ στρατιωτικὴ του ἰσχὺ γιὰ νὰ ρυθμίζει τὰ πράγματα. Ἄλλοτε ἕνα τέτοιο πρόβλημα ἦταν ἀνύπαρκτον ἢ ποτὲ δὲν ἀπέτελεσε κυρίαρχη ἀντίθεσις. Εἶναι ἡ ἐπέμβασις τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ πὺ τὸ δημιούργησε καὶ πὺ τὸ ἀνέβασε, μὲ τοὺς πράχτορες του καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὰς, γιὰ νὰ δημιουργήσει εὐκαιρίας ἐπέμβασις.

Ἄλοῖμονο ἀν ἐπιτραπῆι ἡ στρατιωτικὴ ἐπέμβασις ξένων χωρῶν γιὰ τὴ λύσις ἐσωτερικῶν προβλημάτων ἄλλων χωρῶν.

Ἡ καλὴ θέλησις γιὰ τὴ λύσις τοῦ ἐσωτερικοῦ προβλήματος, δὲν ἀποτελεῖ λόγον γιὰ τὴν ἐγκατάλειψιν ἢ τὴν ἀμβλυνσιν ἔστω τοῦ διεθνοῦς χαραχτῆρα τοῦ προβλήματος μας.

Ἡ μυωπικὴ, ἡ ἀχαραχτήριστη πολιτικὴ τοῦ συμβιβασμοῦ, εἶναι ἀπλῶς ἕνα ἀποτέλεσμα μιᾶς πολιτικῆς ἀνικανότητος; Μάλιστα, εἶναι πρόβλημα πολιτικῆς ἀνικανότητος, ὄχι ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ἀτόμων, ἀλλὰ ἀνικανότητος μιᾶς τάξεως πὺ βρίσκεται στὴν ἡγεσίαν τοῦ Κυπριακοῦ κράτους. Πηγὴ αὐτῆς τῆς ἀνικανότητος εἶναι ἡ ἐξάρτησις τῆς τάξεως αὐτῆς ἀπὸ τὸ ξένο κεφάλαιο, πρᾶγμα πὺ τὴν δένει, τὴν κάνει ὑποταχτικὴ καὶ ὑπηρέτη τῶν ξένων συμφερόντων.

Εἶναι γι' αὐτὸ πὺ ἡ ἡγεσίαν τοῦ Κυπριακοῦ κράτους, σὰν Κυβέρνησις, σὰν Βουλὴ, σὰν ἡγεσίαις κομμάτων, δὲν μποροῦν νὰ διανοηθῶν μιὰ πάλιν τοῦ λαοῦ,

γιὰ τὸ διώξιμον τοῦ καταχτητῆ. Τὴν ἀπελευθέρωσις τὴν βλέπουν μόνον μέσα ἀπὸ τοὺς συμβιβασμοὺς πὺ μποροῦν νὰ ἐπιτευχθῶν ἀπὸ τὴ θέσιν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν στρατιωτικοπολιτικῶν συσπισμῶν τῆς ἐποχῆς μας.

Αὐτὴ εἶναι μιὰ ἀντιλαϊκὴ, ἀντεθνικὴ θέσις, μιὰ θέσις πὺ εἶναι ἔξω καὶ ἀντίθετη μὲ τὶς ἀρχὰς καὶ τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ τῆς διεθνοποίησης τοῦ προβλήματος μας.

Ὁ λαὸς μας συνειδητοποιεῖ, πὺ οἱ μεγάλες δυνάμεις καὶ οἱ στρατιωτικοπολιτικοὶ συνασπισμοὶ πὺ τὶς περιστοιχίζουν, εἶναι οἱ δυνάμεις τῆς ἐξάρτησις τῶν λαῶν καὶ σὰν τέτοιαι θέλουν νὰ διατηρήσων τὸ δικαίωμα τῆς ἐπέμβασις στὰ ἐσωτερικὰ τῶν ἄλλων λαῶν. Εἶναι οἱ δυνάμεις πὺ πραγματοποιήσαν τὴν ἀνοιχτὴ ἐπέμβασις στὴν Κορέαν, στὸ Βιετνάμ, στὴν Καμπούδιαν, στὸ Λαὸς, στὸ Λίβανον, στὴν Οὐγγαρίαν, στὴ Τσεχοσλοβακίαν, στὴ Κούβαν, στὴν Ἀγκόλαν καὶ ἔμμεσα σὲ μιὰ σειρὰ ἄλλων χωρῶν μὲ φασιστικὰ πραξικοπήματα καὶ δικτατορικὰ χοῦντες.

Πὺ αὐτὲς οἱ δυνάμεις θὰ ἀφήσων τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα νὰ ἐξελιχθῆι σωστὰ στὸ διεθνὴ του χαραχτῆρα; Δὲν εἶναι ἐνδειχτικὸν τὸ γεγονός ὅτι δὲν καταδίκασαν ὡς σήμερον ἀπερίφραστα τὴν Τουρκικὴν ἐισβολὴν καὶ δὲν κάλεσαν ποτὲ τὴν Τουρκίαν νὰ ἀποσύρει τὶς καταχτητικὰς τῆς δυνάμεις ἀπὸ τὴν Κύπρον; Ἀκόμα τὸ γεγονός ὅτι πάντα ἐξισώνουν τὸν ἐπιδρομέαν μὲ τὸ θῦμα καὶ ἀνεβάζουν τὸ ἐσωτερικὸ πρόβλημα πάνω ἀπὸ τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιδρομῆς, δικαιώνοντας ἔτσι τὴν ἐπιδρομὴν;

Καιρὸς νὰ σταματήσων ἡ ἀντιφατικὴ, ἡ ἐρροφρόδιτη πολιτικὴ. Καιρὸς νὰ ἀπελευθερωθῶμε ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῶν μεγάλων. Καιρὸς νὰ στρέψων τὴν προσοχὴν μας στὶς διεθνεῖς δυνάμεις τῆς λευτεριᾶς, τῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς αὐτοτέλειας τῶν λαῶν. Καὶ αὐτὲς οἱ δυνάμεις δὲν εἶναι οἱ Κυβερνήσεις, μὰ οἱ λαοὶ πὺ ἐξαρτοῦν, πὺ στηρίζουν τὶς Κυβερνήσεις.

—Νὰ ὑψώσων τὸν διεθνὴ χαραχτῆρα τοῦ προβλήματος μας. Γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸν νὰ ὀργανώσων τὶς λαϊκὰς δυνάμεις σὲ μιὰ μεθοδικὴ πάλιν.

—Ἡ ἐξωτερικὴ μας πολιτικὴ, μὲ ὅλα τὰ ὄργανα τῆς Κυβέρνησις, Βουλῆς, Κόμ-

ματα, οργανώσεις, να τεθεί στη ξεκαθαρισμένη θέση:

α) Να καταδικάσουν απερίφραστα την επιδρομή και την κατάχτητη, σαν πράξη που θίγει όλους τους λαούς.

β) Να καλέσουν τον επιδρομέα, την Τουρκία, χωρίς περιστροφές, σε καθορισμένη προθεσμία, να εγκαταλείψει, χωρίς όρους, χωρίς όφελήματα την Κύπρο.

γ) Να καλέσουν τον επιδρομέα να επιστρέψει και να αποκαταστήσει τα σπίτια και τις περιουσίες που οικιοποιήθηκε και να πληρώσει πολεμικές αποζημιώσεις, για να μπορέσει ο λαός, Έλληνες και Τούρκοι, να μπουν το ταχύτερο στον κανονικό ρυθμό ζωής και ανάπτυξης.

δ) 'Ακόμα να κληθούν όλα τα ξένα στρατεύματα και οι στρατιωτικές βάσεις που βρίσκονται στην Κύπρο, να διαλυθούν και να εγκαταλείψουν το νησί.

ε) 'Ο Ο.Η.Ε., οι Κυβερνήσεις και οι λαοί να πάρουν όλα τα πρακτικά μέτρα ενάντια στον επιδρομέα να εγκαταλείψει το θύμα του.

— Διαπραγματεύσεις είμαστε έτοιμοι να κάνουμε μόνο για την εφαρμογή αυτών των αρχών. Με τους καταχτητές ή με τους βαλτούς τους τίποτε άλλο δεν διαπραγματευόμαστε.

Για το έσωτερικό πρόβλημα:

— Θα διαπραγματευτούμε με αντιπροσώπους των Τουρκοκυπρίων όχι τους γκαουλάιντες του καταχτητικού στρατού, που άμφισθητούμε την αντιπροσωπευτικότητά τους, γιατί δεν εκπροσωπούν τον Τουρκοκυπριακό λαό, μα τον Τούρικο στρατό, κάτω από τη σκιά του οποίου έξελέγησαν.

— Θα αναγνωρίσουμε τους αντιπροσώπους που θα εκλεγούν σε ελεύθερες εκλογές, χωρίς οποιαδήποτε στρατιωτική κατοχή και βία.

— Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να υποβάλουμε σε καμιά μεριά τις απόψεις μας για έγκριση, έχτος από τον Κυπριακό λαό. Μα πρόθυμοι δηλώνουμε μπροστά σ' όλο τον κόσμο, πώς σεβόμαστε και είμαστε πρόθυμοι να εφαρμόσουμε τις αρχές του Ο.Η.Ε., για τα ανθρώπινα δικαιώματα τα όποια αποτελούν την καλύτερη βάση για τη λύση οποιουδήποτε έσωτερικού προβλήματος.

Σε μιά τέτοια πολιτική ξεκαθαρισμένη, να σταθοῦμε αγωνιστικά, μεθοδικά και αποφασιστικά.

Είναι βέβαιο πώς μιά τέτοια πολιτική θα συγκεντρώσει την υποστήριξη της συντριπτικής πλειοψηφίας των λαών όλου του κόσμου και θα αποτελέσει την καλύτερη συμβολή στη σωστή και ταχύτερη λύση του προβλήματός μας.

ΤΟ Κ.Κ. ΚΥΠΡΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ

Σ. ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΝΓΚ

Με την αναγγελία του θανάτου του σ. Μάο Τσέ Τούνγκ η Κεντρ. Γραμματεία του Κ.Κ.Κ. έστειλε στην πρεσβεία της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στη Λευκωσία το πιο κάτω συλλυπητήριο τηλεγράφημα:

«Το Κ. Κ. Κύπρου εκφράζει θερμά συντροφικά συλλυπητήρια στο Κ. Κ. Κίνας και στον Κινεζικό λαό για τον θάνατο του μεγάλου επαναστάτη συντρόφου Μάο Τσέ Τούνγκ».

Στη συνέχεια συγκαλέστηκε και συνεδρίασε έχταχτα στις 12.9.76 η Κ.Ε. του Κόμματος, η οποία αφού άκουσε εισήγηση του Γ. Γ. έγκρινε ψήφισμα προς την Κ.Ε. του Κ. Κ. Κίνας και έξουσιοδότησε την Κεντρ. Γραμματεία να το διαβιβάσει μέσω της Κινεζικής Πρεσβείας στην Λευκωσία και να υπογράψει το βιβλίο των συλλυπητηρίων.

Η Κεντρ. Γραμματεία επισκέφτηκε τη πρεσβεία της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στη Λευκωσία στις 14.9.76 για την εκπλήρωση των αποφάσεων της Κ.Ε. του Κόμματος.

Το περιεχόμενο του ψηφίσματος είναι το πιο κάτω:

Προς την Κεντρική Έπιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας
Φ/δ. Πρεσβείας

Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας
Λ ε υ κ ω σ ί α .

Σήμερα 12 Σεπτέμβρη 1976 συγκλήθηκε και συνήλθε έχταχτα η Κεντρική Έπιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος Κύπρου με θέμα «Ο θάνατος του σ. Μάο Τσέ Τούνγκ».

Στη συνεδρία ο Γ. Γραμματέας κατάθεσε την ανακοίνωση για τον θάνατο του συν. Μάο Τσέ Τούνγκ.

Για τη ζωή και το έργο του μεγάλου σ. Μάο Τσέ Τούνγκ κατάθεσε εισήγηση ο

Γ.Γ. του Κόμματος. Ύστερα από συζήτηση η Κ.Ε. όμόφωνα έγκρίνει το πιο κάτω ψήφισμα και έξουσιοδοτεί την Κεντρική Γραμματεία να το διαβιβάσει στην Κ.Ε. του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας δια μέσου της Πρεσβείας της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στη Κύπρο.

1. Ο θάνατος του σ. Μάο Τσέ Τούνγκ είναι μια βαριά απώλεια για τον Κινεζικό λαό, για το παγκόσμιο εργατικό κίνημα, για τα λαϊκά απελευθερωτικά κινήματα και για τους κομμουνιστές όλου του κόσμου.
2. Θεωρεί ότι το έργο και οι αγώνες του σ. Μάο Τσέ Τούνγκ τον κατατάσσουν ανάμεσα στους μεγάλους κομμουνιστές επαναστάτες, που με την τεράστια προσφορά τους βοήθησαν στην ανάπτυξη του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος.
3. Ο σ. Μάο Τσέ Τούνγκ σε όλη τη μακρόχρονη ζωή του και δράση του στο Κ.Κ. Κίνας εφαρμόσε πιστά τις αρχές του Μαρξισμού — Λενινισμού, κρατώντας ψηλά την σημαία της επανάστασης.
4. Υπήρξε ένας από τους βασικούς συντελεστές της δημιουργίας του ενιαίου αντιγιαπωνέζικου αντιιμπεριαλιστικού μετώπου, χτυπώντας τον δεξιό και άριστερό όπιορτουισμό μέσα στο Κ.Κ. Κίνας.
5. Μετά την απελευθέρωση υπήρξε ένας από τους βασικούς θεμελιωτές της δικτατορίας του προλεταριάτου και της συμμετοχής των μαζών στη χάραξη της γραμμής και στο χτύπημα του ταξικού έχθρου.
6. Ξεσκέπασε και αγωνίστηκε ενάντια στους ρεβιζιονιστές και στην ανασθεώρηση του Μαρξισμού—Λενινισμού.
7. Θεωρεί την μεγάλη πολιτιστική επανάσταση, που έμπνευστής της και κα-

θοδηγητής της ήταν ο σ. Μάο Τσέ Τούνγκ, σάν τὸ ἰσχυρότερο ὄπλο τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου γιὰ τὸ τσάκισμα τοῦ ταξικοῦ ἐχθροῦ, τοῦ ρεβιζιονισμοῦ καὶ γιὰ τὴ σωστὴ οἰκοδόμησι τοῦ σοσιαλισμοῦ.

8. Θεωρεῖ τὸ θεωρητικὸ ἔργο τοῦ σ. Μάο Τσέ Τούνγκ σάν μιὰ ἀνεχτίμητη προσφορά ἀπὸ τὴν ὁποία οἱ Κομμουνιστὲς ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ἰδιαίτερα ὁ Κινέζικος λαὸς θὰ ἀντλοῦν ἀνεξάντλητη πείρα καὶ διδάγματα στοὺς ἀγῶνες τους.

Ὁ σ. Μάο Τσέ Τούνγκ θὰ μείνει γιὰ πάντα ἀθάνατος καὶ τιμημένος μέσα στὶς καρδιές τῶν προλεταρίων, τῶν ἐπαναστατῶν, τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν ἀγωνιζομένων λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κύπρου πιστεύει πὼς ἡ ἐργατικὴ τάξη τῆς Κίνας, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Κόμμα της καὶ ὅλος ὁ Κινέζικος λαὸς, μὲ τὴν τεράστια πείρα τῶν μακρόχρονων ἀγῶνων τους, μὲ τὴν πείρα τῆς οἰκοδόμησις τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς πολιτιστικῆς ἐπανάστασις, προχωρώντας στερεὰ πάνω στὶς ἀρχές τοῦ Μαρξισμού — Λενινισμού καὶ χτυπώντας ὅλες τὶς ἀντεπαναστατικὲς τάσεις καὶ παρεκκλήσεις, ἐφαρμόζοντας συνειδητὰ τὴν πάλη τῶν δύο γραμμῶν καὶ τὴ σωστὴ λύση τῶν προβλημάτων μέσα στο Κόμμα, παίρνοντας δύναμη καὶ πείρα ἀπὸ τὸ πολύτιμο ἔργο τοῦ σ. Μάο Τσέ Τούνγκ, θὰ ἀναπληρώσουν τὸ κενὸ πὺρ ἀφήνει ὁ θάνατος τοῦ μεγάλου συντρόφου καὶ θὰ προχωρήσουν σταθερὰ στὴν ὁλοκλήρωσι τῆς οἰκοδόμησις τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς ἐπανάστασις.

Γιὰ τὴν Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ. Κύπρου

Ὁ Γ. Γραμματέας.

ΕΠΑΦΕΣ ΜΕ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ Κ.Κ.Κ. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΦΗ ΤΗΣ
ΚΕΝΤΡ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΜΕ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ Ε.Κ.Κ.Ε.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ πῆρε γνώση τῶν ἐπαφῶν τῆς Κεν. Γραμματείας με ἀντιπροσωπεία τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε., πὸν πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὶς 16 Ἰούλη 1976, ὡς τὶς 21 τοῦ ἴδιου μῆνα, ἐγκρίνει τὶς ἐνέργειες τῆς Κεν. Γραμματείας καὶ τὸ ἔγγραφο πὸν παρουσιάστηκε γιὰ τὴν ἐχτίμηση τῶν ἐπαφῶν με τὸ Ε.Κ.Κ.Ε. Τέλος ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει, ὅτι οἱ σύντροφοι τῆς Κεν. Γραμματείας ἀνταποκρίθηκαν σωστὰ στὶς ἀναγκαιότητες τῶν συζητήσεων.

Τὸ ἔγγραφο πὸν ἐγκρίθηκε εἶναι τὸ πὸν κάτω.

Στὶς 16 τοῦ Ἰούλη 1976, διμελὴς ἀντιπροσωπεία τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἐπισκέφτηκε τὴν Κύπρο καὶ ζήτησε ἐπίσημες ἐπαφές με τὴν Κ.Ε. τοῦ Κόμματος.

Οἱ ἐπαφές ἄρχισαν στὶς 19 τοῦ Ἰούλη. Ἀπὸ μέρος τοῦ Κόμματος ἔκατσαν στὶς συζητήσεις τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Γραμματείας καὶ δύο μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Στόχος τῶν ἐπαφῶν ὅπως δήλωσαν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἦταν μιὰ γνωριμία καὶ μιὰ ἐποικοδομητικὴ συζήτηση γιὰ νὰ ἐντοπιστοῦν, καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς, οἱ βάσεις καὶ οἱ προϋποθέσεις (ἂν ὑπῆρχαν) γιὰ μιὰ στενώτερη ἐπαφή, ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων καὶ πείρας, χρήσιμη καὶ ὀφέλιμη ἀνάμεσα σὲ δυὸ συντροφικὲς Μαρξιστικὲς — Λενινιστικὲς ὁργανώσεις.

Ἀκόμα οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ζήτησαν τὴν μετάβαση στελέχους τοῦ Κόμματος στὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ μιλήσει σὲ συγκεντρώσεις πὸν ὁργάνωνε τὸ Ε.Κ.Κ.Ε., με τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπατείου τοῦ προξικιστοῦ καὶ τῆς τούρκικης εἰσ-

βολῆς. (Αὐτὸ δὲν ἔγινε κατορθωτὸ γιὰ διάφορους λόγους).

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, τόσο στὶς προσωπικὲς συζητήσεις, ὅσο καὶ στὶς ἐπίσημες, τονίσαμε στὴν ἀντιπροσωπεία τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε., ὅτι ἐμεῖς, ὡς Κομμουνιστὶκὸ Κόμμα, τηροῦμε στάση ἀναμονῆς ἀέναντι στὶς Μαρξιστικὲς — Λενινιστικὲς ὁργανώσεις στὴν Ἑλλάδα. Παρακολουθοῦμε τὴν πορεία ὅλων, τόσο μέσα ἀπὸ τὰ ἐντυπα τους, ὅσο καὶ τὴν πρακτικὴ τους. Ἐπιθυμοῦμε ἐπαφές καὶ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων με ὅλους, ὅμως δὲν εἴμαστε διατεθημένοι νὰ κάνουμε δεσμούς ἢ νὰ ἐξαρτηθοῦμε ἀπὸ κανένα. Αὐτὸ θὰ γίνῃ μόνο ὅταν, μέσα ἀπὸ τὴν πρακτικὴ καὶ τὴ σωστὴ πολιτικὴ γραμμὴ, ξεκαθαρίσει στὸν Ἑλλαδικὸ χῶρο ἡ ἐπαναστατικὴ πρωτοπορία τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Οἱ συζητήσεις διάρκεσαν μέχρι τὴν Τρίτη ἄργά τὸ βράδυ. Συνολικὰ συζητήσαμε γύρω στὶς 25 ὥρες, ἱκανὲς νὰ ἐντοπίσουν ὅλα τὰ βασικὰ σημεῖα καὶ νὰ μάθουμε, ἀπὸ πρῶτο χέρι τὶς ἀπόψεις τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. πάνω στὰ διάφορα προβλήματα.

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Ἐπὶ ἄνω ἀπὸ συζήτηση πάνω στὴ διαδικασία ἀποφασίστηκε νὰ μιλήσουμε πάνω σὲ δυὸ θέματα:

- 1) Ἡ Παγκόσμια πραγματικότητα.
- 2) Ἡ πραγματικότητα στὸ χῶρο μας.

Ἀπὸ τὴ συζήτηση πρόκυψε οὐσιαστικὰ καὶ τρίτο θέμα. Τὸ θέμα Αἰγυῖο—Κύπρος, τὸ ὁποῖο καὶ συζητήθηκε.

Στὸ κάθε θέμα γινόταν εἰσήγηση καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς καὶ ἀκολουθοῦσαν διευκρινιστικὲς ἐρωτήσεις. Τέλος ἐντοπίζονταν τὰ σημεῖα πὸν συμφωνοῦσαμε, τὰ σημεῖα διαφωνίας καὶ τὰ σημεῖα προβληματισμοῦ, δηλαδὴ ἐκεῖνα γιὰ τὰ ὁποῖα

χρειάζεται ακόμα μελέτη και έρευνα. Οι έπαφές μας έκλεισαν με μιὰ συζήτηση γνωριμίας τῆς πρακτικῆς τοῦ Κόμματος μας καὶ τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε.

Τὰ μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ δῆλωσαν ὅτι συζητοῦν με πνεῦμα ἰσοτιμίας. Ὅπως δὴποτε ὅμως οἱ συζητήσεις ἔγιναν σὲ πνεῦμα φιλίας καὶ συντροφικότητας.

Πρέπει ἀκόμα νὰ σημειωθεῖ, πὼς εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πὸ ἐπίσημα, σὲ ἀνώτατο ἐπίπεδο μᾶς ἐπισκέφονται σύντροφοι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸ, ἀναμφίβολα, εἶναι ἓνα θετικώτατο στοιχεῖο ἀπὸ μέρους τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε., τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ ἀξιολογήσουμε σωστά.

Ἡ ὅλη συζήτηση με τὴν ἀντιπροσωπεία τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἔφερε στὸ φῶς ὅλα τὰ σημεῖα διαφωνιῶν καὶ συμφωνιῶν, ἀκόμα καὶ ὅλες τὶς ἀδυναμίες, τόσο ἀπὸ μέρους μας, ὅσο καὶ ἀπὸ μέρους τους. (Ἡ ὅλη συζήτηση μαγνητοφωνήθηκε καὶ θὰ παρουσιαστεῖ γιὰ μελέτη).

Βρήκαμε νὰ συμφωνοῦμε σὲ πολλὰ σημεῖα, ὅμως καὶ σὲ πολλὰ ἄλλα προβλήματα χρειάζονται ἀκόμα βαθειὰ μελέτη καὶ ἔρευνα, ἐνῶ ἀποδείχτηκε ἀπὸ τὴ συζήτηση ὅτι ὑπάρχουν διαφωνίες καὶ σὲ **θέματα ἀρχῶν**. Γιὰ παράδειγμα, τὸ Ε.Κ.Κ.Ε. ποιεῖται τὸ Πεντακέφαλο (Μάρξ, Ἐνγκελς, Λένιν, Στάλιν, Μάο) ἐνῶ ἡ δική μας θέση εἶναι ὅτι ἡ φιλοσοφία τοῦ πεντακέφαλου εἶναι λανθασμένη καὶ φτάνει μέχρι τὴν προσωπολατρεία. Ἀντίθετα πρέπει νὰ στεκόμαστε, νὰ μελετοῦμε καὶ νὰ ἐφαρμόζουμε στὴ πράξη τὸν Μαρξισμό — Λενινισμό, χωρὶς νὰ τὸν προσωποποιοῦμε. Αὐτὸ δὲν σημαίνει φυσικὰ ὅτι δὲν ἀναγνωρίζουμε τὴν τεράστια προσφορά τῶν 5 αὐτῶν μεγάλων κομμουνιστῶν, ὅμως κοντὰ σ' αὐτοὺς εἶναι καὶ ἡ ἐξ ἴσου τεράστια προσφορά ἄλλων μεγάλων ἡγετῶν κομμουνιστῶν, ὅπως ὁ Ἐμβερ Χότζα, ὁ Χὸ Τσι Μίνχ καὶ τῶν ἄλλων, εἶναι οἱ ἀγῶνες καὶ ἡ πρακτικὴ τῶν λαϊκῶν μαζῶν, εἶναι ἡ δράση τῶν Κομμουνιστικῶν Κομμάτων. Ἡ διαλεκτικὴ μελέτη τῆς Ἱστορίας δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ στεκόμαστε σὲ ὀνόματα μ' αὐτὸ τὸν τρόπο.

Βασικὰ σταθήκαμε στὸ θέμα τοῦ Δεύτερου Κόσμου (ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες

τῆς Εὐρώπης) στὸ ὁποῖο ἐντοπίστηκαν πολλὰ σημεῖα διαφωνίας ἢ προβληματισμοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν σχέσεων στὴν Ἑλλάδα, βρίσκουμε ἐπίσης οὐσιαστικὲς διαφωνίες.

Ἄλλη βασικὴ διαφορὰ μας εἶναι ὅτι ἐμεῖς βλέπουμε σὰν βασικὴ ἀντίθεση στὴν παγκόσμια πραγματικότητα, τὴν ἀντίθεση ἰμπεριαλισμοῦ ὅλων τῶν μορφῶν, ἀπὸ τὴν μιὰ καὶ λαϊκὰ κινήματα, ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἐνῶ ἐκεῖνοι δὲν ἔχουν, ὅπως εἶπαν, καταλήξει στὸ θέμα αὐτό. Ἀπὸ τὴν ὅλη ὅμως ἀντίθεση τῶν προβλημάτων φαίνεται νὰ θέτουν σὰν βασικὴ ἀντίθεση τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ καὶ τὸν σοσιαλῖμπεριαλισμὸ.

Τέλος, στὸ Κυπριακὸ, ἡ ἐχτίμηση τῶν συντρόφων τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἦταν ἔξω ἀπὸ κάθε πραγματικότητα, ἐξ αἰτίας τῆς ἀγνοίας τους πάνω στὶς ἰδιομορφίες, ἀλλὰ καὶ στὰ γενικὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ Κυπριακοῦ (ταξικὴ διάρθρωση, ἐξάρτηση στὸ ξένο κεφάλαιο κ.λ.π.).

Γενικώτερα παρουσιάστηκε μιὰ ριζικὴ διαφορὰ στὸ τρόπο θεώρησης τῶν προβλημάτων. Ἐνῶ ἐμεῖς ἀρχίζουμε τὴ μελέτη τῶν προβλημάτων ἀπὸ τὰ διάφορα οικονομικά, στρατηγικά κλπ. συμφέροντα, οἱ σύντροφοι τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. βλέπουν τὰ προβλήματα βασικὰ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν πολιτικῶν τους ἐκφράσεων καὶ στηρίζονται πολὺ πάνω σὲ λόγους, ἐνέργειες, δηλώσεις κλπ. τῶν πολιτικῶν προσώπων.

Ὁφέλιμο εἶναι τὸ γεγονός ὅτι καὶ ἀπὸ τοὺς συντρόφους τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἔγινε παραδεχτὸ ὅτι τὰ προβλήματα αὐτὰ σηκώνουν συζήτηση καὶ δὲν πρέπει ν' ἀντιμετωπίζονται δογματικά. Οἱ διαφορὲς ἐντοπίστηκαν, τὰ προβλήματα συζητοῦνται κα' ἔτσι ὑπάρχει ἡ δυνατότητα ν' ἀνοίξει ὁ δρόμος τῆς ἀνταλλαγῆς πείρας καὶ ἀπόψεων.

Εἰδικώτερα, τὰ διάφορα θέματα συζήτησης καὶ τὰ διάφορα προβλήματα, χωρίστηκαν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ Γραμματεία σὲ τρία μέρη:

- α) Προβλήματα καὶ θέσεις πὸν παρουσιάζεται συμφωνία ἀπόψεων.
- β) Προβλήματα καὶ θέσεις πὸν παρουσιάζεται διαφωνία.

γ) Προβλήματα που ακόμα χρειάζονται συζήτηση και βαθειά μελέτη.

Με βάση αυτό το χωρισμό συντάχθηκε από την Κεντρική Γραμματεία, κωδικοποιημένο έγγραφο το οποίο παραδόθηκε στο Ε.Κ.Κ.Ε. και είναι το πιο κάτω:

ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΑΠΟΨΕΩΝ Κ.Κ.Κ. — Ε.Κ.Κ.Ε. ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΑΠΟΨΕΩΝ

— Έλλάδα — Κύπρος είμαστε ένας λαός, έχουμε ένα κοινό άγώνα.

Καθήκον να βρούμε τους πρακτικούς τρόπους έπισημής για να φτάσουμε στην πρακτική υλοποίηση αυτού του χρέους, που θα δώσει την κοινή επαναστατική πρωτοπορία, το ένα κόμμα.

— Στην έχτίμηση της παγκόσμιας πραγματικότητας συμφωνούμε ότι:

α) Κύρια χαρακτηριστικά γνωρίσματα είναι η κεφαλαιοκρατικοποίηση της παραγωγής σε μεγάλη έχταση, που επέβαλε ένα παγκόσμιο καταμερισμό της εργασίας και καθιέρωσε τις μητροπόλεις και τις περιφέρειες, παραγωγής πρώτης κατηγορίας και δεύτερης.

β) Μέσα από αυτό το προτσές εξέλιξης δημιουργήθηκε η καινούργια πραγματικότητα της παραγωγικής, οικονομικής και πολιτικής εξάρτησης.

γ) Αυτή η πραγματικότητα συνοδεύεται από την πλευρά του ιμπεριαλισμού με το χαρακτηριστικό της ηγεμόνευσης, που στοχεύει την παγκόσμια κυριαρχία.

δ) Σήμερα για την παγκόσμια κυριαρχία ανταγωνίζονται ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός και ο σοσιαλιμπεριαλισμός.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΣΤΕΡΗ ΑΠΟΨΗ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ

Ο σοσιαλιμπεριαλισμός, σαν η ανερχόμενη και μιὰ νέα μορφή ιμπεριαλιστικής δύναμης, είναι για τους λαούς η πιο επικίνδυνη και πιο απειλητική δύναμη, γιατί φέρνει μέσα της μιὰ νέα μορφή οικονομικής εξάρτησης. Ο σοσιαλιμπεριαλισμός, από την φύση του, οδηγεί σ' ένα καινούργιο παγκόσμιο πόλεμο.

ε) Στην περίοδο της ανάπτυξης του ιμπεριαλισμού, η αστική τάξη που αναπτύχθηκε μέσα απ' αυτό το προτσές, γεννήθηκε και αναπτύχθηκε κάτω από την ιμπεριαλιστική εξάρτηση και έτσι δεν έχει έθνικό χαρακτήρα. Μέσα από αυτά τα χαρακτηριστικά γεννήθηκαν και ανδρώθηκαν στην αντιιμπεριαλιστική πάλη τα λαϊκά απελευθερωτικά κινήματα, που διακρίνονται σε δυο κατηγορίας. Σ' εκείνα που με ηγεσία την εργατική τάξη στοχεύουν την απελευθέρωση, μέσα από την πραγματική ανεξαρτησία και από την αστική τάξη και σ' εκείνα που είχαν έπικεφαλής την αστική τάξη και που κατά κανόνα οδηγήθηκαν σε συμβιβασμό με τον ιμπεριαλισμό.

Σήμερα, κάτω απ' αυτή την πραγματικότητα τα έθνη θέλουν την απελευθέρωση τους και οι λαοί την επανάσταση.

— Μπαίνει σήμερα έπιταχτική η ανάγκη του συντονισμού της δράσης και της κοινής γραμμής, στη θεωρία και στην πράξη, του παγκόσμιου επαναστατικού (Μαρξιστικού — Λενινιστικού) κινήματος, σε παγκόσμια και περιφερειακή κλίμακα.

— Μέσα στη σημερινή παγκόσμια πραγματικότητα, ξεχωριστή θέση κατέχει η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και η Άλβανία, οι οποίες χρησιμοποιώντας σωστά την πείρα του διεθνούς επαναστατικού κινήματος, οικοδομούν με έπιτυχία τον σοσιαλισμό, πράγμα που μεγαλώνει τους κινδύνους μιᾶς ιμπεριαλιστικής έπιθεσης.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟ

1. Ο διαχωρισμός σε τρεις κόσμους.

Ένω συμφωνούμε στην ύπαρξη των τριών κόσμων, παραμένει κάτω από εξέταση το πρόβλημα των αντιθέσεων και των αλληλοεπιδράσεων που διέπει τις σχέσεις μεταξύ τους.

2. Το στάδιο του προτσές της παλινόρθωσης του καπιταλισμού στη Σοβιετική Ένωση και ο καθαρισμός της ιμπεριαλιστικής μορφής της Σ.Ε.

3. Ἡ ἀνατροπὴ τοῦ καταμερισμοῦ παραγωγῆς, καὶ συνεπῶς τῆς ἐξάρτησης, περνᾷ μέσα ἀπὸ τὴν ἰκανότητα τῆς ἀνάπτυξης ὅλων τῶν τομέων παραγωγῆς, πὺν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ μόνο μὲ ΕΝΩ-ΣΕΙΣ λαῶν, πὺν θὰ καθοριστοῦν ἀπὸ τὸν γεωγραφικὸ χῶρο, τὴν ἰσόμερη ἀνάπτυξη κλπ.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Παρατηρήθηκε μιὰ διαφορὰ στὸν τρόπο θεώρησης τῶν προβλημάτων.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κύπρου, μελετᾷ τὰ προβλήματα ἔχοντας σὰν γνώμονα τὴν ἀντίθεση: ἐργατικὴ τάξη, λαϊκὰ κινήματα ἀπὸ τὴν μιὰ, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ στρατόπεδο τῆς ἀντίδρασης σὰν σύνολο (ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός, σοσιαλἰμπεριαλισμός, ἰμπεριαλισμός, ἀστική τάξη).

Στὴ συνέχεια τὸ Κ.Κ.Κ. πιστεύει πὺς, βασικὴ αἰτία, στὴν προσπάθεια γιὰ παγκόσμια κυριαρχία, ἀλλὰ καὶ γιὰ ἐξάρτηση καὶ κατάχτηση τῶν χωρῶν, εἶναι τὰ διάφορα οἰκονομικὰ συμφέροντα, ἐνῶ τὰ στρατηγικά, πολιτικά κλπ. συμφέροντα, πὺν τυχὸν ἐπιδιώκουν σὲ μιὰ χώρα, ὑπηρετοῦν μὲ τὴν σειρά τους, τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΜΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΠΟΨΕΩΝ

—Ἡ Ἑλλάδα καὶ ἡ Κύπρος βρίσκονται στὴν κατηγορία τῶν ἐξαρτημένων χωρῶν, στὴν παραγωγή, στὴν οἰκονομία καὶ στὴν πολιτική.

Ἔτσι ἡ ἀστική τάξη τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Κύπρου, πὺν γεννήθηκε καὶ ἀναπτύχθηκε κάτω ἀπὸ τὴν ἐξάρτηση, δὲν ἔχει ἐθνικὸ χαρακτήρα, ἀλλὰ εἶναι ξενόδουλη.

—Ἡ ἀντίθεση τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἐξάρτησης εἶναι κυριαρχική.

—Ὁ ἀγὼνας γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση περνᾷ μέσα ἀπὸ τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο, μὲ ἐπικεφαλὴ τὴν ἐργατικὴ τάξη.

—Ἐνῶ ἡ Ἑλλαδικὴ καὶ ἡ Κυπριακὴ πραγματικότητα ἔχουν κοινὰ βασικά χα-

ρακτηριστικὰ γνωρίσματα, ἡ μὲν Ἑλλάδα ἀντιμετωπίζει πρόβλημα ἀνεξαρτησίας, ἀπὸ τὶς διάφορες ἰμπεριαλιστικὲς ἐξαρτήσεις καὶ ἐπιρροές, ἐνῶ ἡ Κύπρος ἀντιμετωπίζει πρόβλημα ἀπελευθέρωσης καὶ ἀνεξαρτησίας ἀπὸ τὸν ἐγγλέζικο ἰμπεριαλισμό.

—Ὁ σοσιαλἰμπεριαλισμὸς ἀποτελεῖ κοινὸ κίνδυνο.

—Τὸ πρόβλημα, τόσο τῆς Ἑλλάδας, ὅσο καὶ τῆς Κύπρου, ἐντάσσεται στὸ γενικότερο πρόβλημα τῶν Ἀραβικῶν πετρελαίων.

—Ἡ ὄξυνση στὸ χῶρο αὐτὸ ἀναπτύσσεται μέσα ἀπὸ τὸν ἀνταγωνισμό τῶν ὑπερδυνάμεων γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν πετρελαίων καὶ τὴ στρατηγικὴ σημασία τῆς περιοχῆς, κύρια ὅμως, ἡ ὄξυνση στὴν περιοχὴ ἀναπτύσσεται ἐξαιτίας τῆς πάλης τῶν λαῶν ἐνάντια στὴν ἰμπεριαλιστικὴ ἐπιβολὴ καὶ ἐξάρτηση.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟ

—Ποιὸς ἔχει «τὸ πάνω χέρι στὴν Ἑλλάδα»

—Οἱ κατευθύνσεις τῆς ἀστικῆς τάξης στὴν Ἑλλάδα.

—Ὁ χαρακτήρας τῶν παραγωγικῶν σχέσεων στὴν Ἑλλάδα.

—Ἡ ἐχτίμηση τῆς ἀντίθεσης τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Τουρκίας στὸ Αἰγαῖο.

—Τὸ πρόβλημα τῆς Ἐνότητας τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων (Μαοξιστικῶν

— Λενινιστικῶν) στὸν Ἑλλαδικὸ χῶρο.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Στὸ Κυπριακὸ παρατηρήσαμε, στίς ἀπόψεις τῶν συντρόφων, κενὰ τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν λανθασμένες ἐντυπώσεις καὶ πολλὲς λανθασμένες ἐχτιμήσεις καὶ γενικὰ δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ξεκαθαρισμένη τοποθέτηση πάνω σὲ μιὰ σειρά στοιχεῖα πὺν συνθέτουν τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα. Τέτοια εἶναι:

1. Δὲν ἀντικρούζεται τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα μέσα ἀπὸ τὴν ἐξελικτικὴ του πορεία.

2. Ἄγνοια γιὰ τὴν ταξικὴ ἀνάλυση

καὶ τὸν συσχετισμὸ δυνάμεων στὸν Κυπριακὸ χῶρο.

3. Ὁ ρόλος ποὺ ἔπαιξε ὁ ἀνταγωνισμὸς τοῦ ἐγγλέζικου καὶ τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ στὸν τόπο.

4. Ὁ ρόλος τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος καὶ γενικώτερα τοῦ λαϊκοῦ κινήματος στὴν Κύπρο.

5. Ὁ χαρακτήρας, ἡ θέση καὶ ὁ ρόλος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κεφαλαίου στὴν Κύπρο καὶ ἡ σχέση του μὲ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ὑπολοίπου κεφαλαίου.

6. Ὁ ρόλος τοῦ ΑΚΕΛ σὰν πραχτορείου τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης καὶ ἡ ἐπίδραση τοῦ σοσιαλἱμπεριαλισμοῦ στὸν τόπο.

7. Ἡ ἀντίθεση τοῦ λαοῦ στὴν πορεία τοῦ συμβιβασμοῦ, ποὺ ἀνάπτυξε τὴν κρίση τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ τὴν ἀνάγκασε νὰ συρτεῖ στὶς βουλευτικὲς ἐκλογές.

Ἄλλα εἰδικώτερα θέματα εἶναι:

1. Ποιὲς ἦσαν οἱ δυνάμεις τοῦ προξικολογισμοῦ καὶ ὁ ρόλος τοῦ Σαμφών.

2. Ποιὰ ἦταν ἡ πραγματικὴ ἔχταση καὶ ποιότητα τῆς λαϊκῆς ἀντίστασης στὸ προξικολογισμὸ.

3. Ὁ μύθος τῆς ΕΛΕΚ—ΑΚΕΛ γιὰ ἀντίσταση.

ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Οἱ συζητήσεις μὲ τοὺς συντρόφους τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἔφεραν πολλὰ ὀφέλιμα ἀποτελέσματα. Τὰ θέματα ποὺ συζητήθηκαν ἦταν βαθεῖα καὶ παγκόσμια, τέτοια ποὺ συζητοῦνται ἀδιάκοπα ἀπὸ ὅλες τὶς Μαρξιστικὲς — Λενινιστικὲς ὁργανώσεις καὶ τὰ Μαρξιστικὰ — Λενινιστικὰ Κόμματα. Ἔτσι μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ συζητήσουμε καὶ νὰ μελετήσουμε τέτοια προβλήματα, ποὺ ἀναμφίβολα προσθέτουν πολλὴ πείρα γιὰ τὴν πάρα πέρα πορεία τοῦ Κόμματος.

Ἐπίσης οἱ ἐπαφές μὲ τὸ Ε.Κ.Κ.Ε. ἐνόησαν τὶς ἀδυναμίες μας καὶ αὐτὸ κρίνεται σὰν ὀφέλιμο στοιχεῖο γιὰ τὸ ξεπέρασμά τους.

Οἱ σύντροφοι τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. δήλωσαν ὅτι ἐπιθυμοῦν πάρα πέρα ἐπαφές ἀκόμα ὅπου μποροῦν καὶ γιὰ βοήθεια τοῦ κινή-

ματος στὴν Κύπρο (ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφή τους στὴν Ἑλλάδα μᾶς ἔστειλαν ἓνα μεγάλο ὕλικὸ μὲ ἐκδόσεις τους, μπροσοῦρες, φυλλάδια, ἀφίσσιες, διακηρύξεις κλπ.).

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΠΑΦΗΣ

Γιὰ τὴν ὥρα εἶναι δυνατά:

α) Ἀνταλλαγή ὕλικου (ἐκδόσεις, ἔντυπα, φυλλάδια κλπ.)

β) Ἀλληλογραφία μὲ ἀνταλλαγὴ ἀποψεῶν.

γ) Πούληση τῶν ἐκδόσεων μας ἀπὸ τὸ Ε.Κ.Κ.Ε. καὶ δική μας διάθεση νὰ διαθέτουμε τοὺς ΛΑ·Ι·ΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΙΣ, τουλάχιστον στὰ μέλη τοῦ Κόμματος (αὐτὸ πρέπει νὰ ὁργανωθεῖ ἀφοῦ οἱ σύντροφοι τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ἤδη πουλοῦν τὶς ἐκδόσεις μας).

Γιὰ τὸ μέλλον:

α) Δημοσίευση στὴν ἐφημερίδα μας ὕλικου τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. ὅπως καὶ ὄλων τῶν Μαρξιστικῶν—Λενινιστικῶν, Ἑλλαδικῶν καὶ ξένων, ὁργανώσεων.

β) Ὁργάνωση ζωντανῶν ἐπαφῶν.

γ) Προσπάθεια γιὰ κοινὸ ἔντυπο, σὰν ἓνα κοινὸ θῆμα τῶν Μαρξιστικῶν — Λενινιστικῶν ὁργανώσεων, τὸ ὁποῖο θὰ πετύχει τὴ χάραξη κοινῆς πολιτικῆς γραμμῆς καὶ κοινῆς ἐρμηνείας τῆς ἰδεολογίας μας.

δ) Προσπάθεια γιὰ τὸ στήσιμο στὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπῆς ποὺ νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ στελέχη τῶν διαφόρων Μαρξιστικῶν — Λενινιστικῶν ὁργανώσεων. Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴ βοήθεια τοῦ λαϊκοῦ κινήματος στὴν Κύπρο (γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Κύπρου) ἀφοῦ τὸ Κυπριακὸ λαϊκὸ κίνημα ἀποτελεῖ τὴν αἰχμὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαϊκοῦ ἀγῶνα.

Οἱ ἴδιες ἐπαφές πρέπει ὅπωςδήποτε ν' ἀρχίσουν μὲ ὅλες τὶς ἄλλες Μαρξιστικὲς — Λενινιστικὲς ὁργανώσεις, ἔτσι ποὺ τὸ Κόμμα νὰ βρίσκεται σὲ διαρκῆ ἐπαφὴ μὲ ὅλους τοὺς συντρόφους Μαρξιστὲς — Λενινιστὲς καὶ νὰ γνωρίζει ἀπὸ κοντὰ τὴν κατάσταση στὸν Ἑλληνικὸ χῶρο.

ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΟΥ Κ Κ ΚΥΠΡΟΥ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ («ΛΑΪΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ)

(«ΛΑΪΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ» ΤΕΥΧΟΣ 12)

Πρὸς ΛΑ·Ι·ΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Μπόταση 10

ΑΘΗΝΑ

Κ.Ε. Κ.Κ. Κύπρου

Τ.Π.Ο. Κόνορ 7

ΛΕΜΕΣΟΣ

2 Ὀκτώβρη 1976

Ἀγαπητοὶ σύντροφοι,

Πήραμε τὶς ἐκδόσεις σας «ΛΑ·Ι·ΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ» ἀρ. 11 καὶ 12, μαζί με τὸ γράμμα σας. Πάει ἀρκετὸς καιρὸς βέβαια ἀπὸ τότε καὶ πιθανὸν νὰ σημειώσετε μιὰ ἀδιαφορία στὸ νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὴν ἐπιθυμία σας νὰ ἐκφράσουμε τὶς ἀπόψεις μας πάνω στὸ ἄρθρο σας «Γιὰ τὴν Κύπρο». Εἶναι ἀλήθεια πὼς μεσολάβησε ἓνα μεγάλο διάστημα. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα, μαζί με τὶς ἄλλες δουλειές μας μελετήσαμε με πολλὴ προσοχὴ τὸ ὕλικό σας, τὸ ὁποῖο καὶ κατέβηκε ὅπως πάντα κάτω στὶς ὀργανώσεις βάσεις καὶ μελετήθηκε. Ἰδιαιτέρως τὸ ἄρθρο σας «Γιὰ τὴν Κύπρο». Παρακάτω σὰς μεταφέρουμε τὶς ἐπικρατέστερες ἀπόψεις, ἀπὸ συζήτηση πού ἐγινε.

Ἡ καλὴ σας διάθεση νὰ μᾶς στείλετε τὰ ἔντυπα σας προκάλεσε μιὰ γενικὴ εὐχαρίστηση, ἂν αὐτὸ συνεχιστεῖ κι' ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς ἀνοίγει τὸν δρόμο γιὰ ἀνταλλαγὴ πείρας καὶ ἀπόψεων με στόχο τὴ ζήμωση στὰ βασικὰ προβλήματα ἰδεολογίας καὶ πρακτικῆς δράσης, πάνω σὲ προβλήματα σωστῆς ἐχτίμησης τῆς ἀντικειμενικῆς πραγματικότητας στὸ διεθνῆ χῶρο καὶ στοὺς χώρους μας. Ὅλα αὐτὰ τὰ κρίνουμε σὰν ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ τὴ σωστὴ πορεία τῆς πάλης γιὰ τὴ λευτεριά καὶ τὴν αὐτοτέλεια τοῦ ἔθνους, πού θὰ ἐπιτρέψει τὴν κοινωνικὴ ἀλλαγὴ, τὴν οἰκοδόμησι τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς ἀταξικῆς κοινωνίας, τὸν κομμουνισμό.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς μας ὑποσχόμεστε μιὰ ταχτικὴ ἐπικοινωνία καὶ ἀποστολὴ ὅλων τῶν ὕλικῶν μας σὲ σᾶς. Πιστεύουμε καὶ στὴ δική σας ἀνταπόκριση καὶ περιμένουμε τὰ ὕλικά σας.

Τὸ ἄρθρο «Γιὰ τὴν Κύπρο» βγαίνει, τελικὰ, πὼς εἶναι ἓνα ἄρθρο μιᾶς δοσμένης εὐκαιρίας, τῆς εὐκαιρίας τῶν δυὸ χρόνων ἀπὸ τὸ πραξικόπημα καὶ τὴν τούρκικη εἰσβολή, ἔτσι δὲν μπορεῖ νὰ ἀξιώσει τὴ θέση μιᾶς διαλεχτικῆς μελέτης γιὰ τὴν Κύπρο, γιὰτὶ σὲ τέτοια περίπτωσις ἡ θεώρηση τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναπτυχθεῖ, ὄχι μονάχα ἀπὸ τὴν πολιτικοστρατιωτικὴ ἀποψη, μὰ καὶ ἀπὸ τὴ βάση. Αὐτὸ σημαίνει μιὰ ἀνάλυση τῆς διεθνούς πραγματικότητας πού θὰ φωτίζει τὰ οἰκονομικὰ δεδομένα, τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς ἐποχῆς, τῆς δοσμένης ἀνάπτυξης τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων καὶ τῶν παραγωγικῶν σχέσεων, πράγμα πού θὰ συνέβαλλε στὸ νὰ ἐρμηνεύσει καὶ ὄχι ἀπλῶς νὰ παρουσιάσει τὰ πολιτικοστρατιωτικὰ φαινόμενα τῆς ἐποχῆς μας.

Μιὰ τέτοια θεώρηση ἐπιβάλλει γιὰ τὸ δικό μας χῶρο μιὰ σωστὴ ταξικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀνάλυση σὲ συσχετισμὸ μετὰ τὴν παγκόσμια πραγματικότητα καὶ τὸ νομοτελειῶδες δέσιμο τῆς μ' αὐτὴ τὴν πραγματικότητα. Μέσα σὲ μιὰ τέτοια ἀνάλυση θὰ ἐμφανιστοῦν σωστὰ καὶ τὰ πολιτικοστρατιωτικὰ φαινόμενα τοῦ χώρου μας.

Βέβαια μιὰ τέτοια μελέτη, παρ' ὅλο πού εἶναι ἀναγκαία, ἀντιλαμβάνομαστε πὼς δὲν ἦτανε δουλειὰ αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει πὼς καὶ αὐτὸ τὸ ἄρθρο δὲν ἔχει ἄμεση σχέση μετὰ τέτοια μελέτη. Ἀντίθετα ἡ συγγραφὴ αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, καὶ κάθε ἄρθρου γιὰ τὴν Κύπρο, πρέπει, ἀκριβῶς, νάχει βάση αὐτὴ τὴν ὀλοκληρωμένη μελέτη. Διαφορετικὰ εἶναι βέβαιο πὼς θὰ πέσει, τὸ λιγώτερο, σὲ κακοτοπιές, λάθη, ἐλλείψεις, ἀσάφειες.

Τὸ ἄρθρο «Γιὰ τὴν Κύπρο», ἔστω καὶ μέσα ἀπὸ τὴν παράθεση τῶν πολιτικοστρατιωτικῶν φαινομένων στέκει, κατὰ τὴν ἀποψη μας, πολὺ καλύτερα ἀπὸ ἄλλα πού γράφονται σὲ διάφορα ἔντυπα τῶν Μαρξιστικῶν — Λενινιστικῶν ὀργανώσεων. Παρατηροῦμε μιὰ σωστὴ το-

ποθέτηση του χαρακτήρα, του ρόλου και των τάσεων του 'Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στο χώρο μας. Σωστή ή τοποθέτηση και εκτίμηση του αγγλικού ιμπεριαλισμού και των αντιθέσεων του με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό στο χώρο. Σωστή ή εκτίμηση του χαρακτήρα του Κυπριακού Κράτους, όπως το δόσανε οι συμφωνίες της Ζυρίχης—Λονδίνου. Σωστό το αντίκρουσμα των παραγόντων που οδήγησαν στο πραξικόπημα και την εισβολή, όπως και η τοποθέτηση των 'Αγγλων.

Όλα αυτά είναι στοιχεία που κάμνουν το άρθρο αξιόλογο. Κοντά σ' αυτά και μια σειρά προβληματισμοί όπως: ένα έθνος δυο λαοί, η εκτίμηση της θέσης των αμερικάνων και των αγγλων στην πρώτη και δεύτερη εισβολή, η τοποθέτηση του συνθήματος της «ένωσης». Όλα αυτά τα στοιχεία δυναμώνουν το άρθρο και βάζουν τον αναγνώστη μπροστά στο χρέος της μελέτης καινούργιων πτυχών του Κυπριακού.

Βέβαια δεν λείπουν οι έλλείψεις και τα λάθη. Έχτιμοῦμε πώς βασικές έλλείψεις είναι:

- Ο ρόλος των Τουρκοκυπρίων και γενικότερα η θέση τους.
- Η διαμόρφωση της κεφαλαιοκρατικής τάξης της Κύπρου, οι αντιθέσεις στους κόλπους της και ο αντίκτυπος τους στην Κυπριακή πραγματικότητα, τόσο στην πολιτική, όσο και την οικονομική.
- Πραχτικοί τρόποι για το δέσιμο του αγώνα των Έλλαδικών και των Κυπριακών δυνάμεων και μορφές και μέθοδες πάλης.
- Ακόμα λείπει έστω και μια αναφορά στη πορεία του συμβιβασμού της αρχουσας τάξης.
- Παρ' όλο που το κομμουνιστικό Κόμμα Κύπρου, ύπάρχει, δρᾶ, παίρνει θέση πάνω σε μια σειρά προβλήματα, η παρουσία του στην πραχτική δράση είναι γνωστή, άσχετα αν δεν έγινε ακόμα πλατειά αισθητή, εν τούτοις στο άρθρο σας δεν αναφέρεται καθόλου. (Αυτό έκαμε πολὺ κακή έντύπωση στο

σύνολο των μελών μας και άφησε ένα μεγάλο έρωτηματικό).

Λανθασμένες πληροφορίες, και θέσεις έχτιμοῦμε πώς είναι:

—'Η εκτίμηση της θέσης του σοσιαλιμπεριαλιστικού παράγοντα, που δεν είναι σωστά τοποθετημένη. Από νορίς, ίσως πριν από το 1960, ο παράγοντας σοσιαλιμπεριαλισμός αποτελεί την κύρια αντίθεση στους κόλπους του ιμπεριαλιστικού κοσμοκρατορικού στρατοπέδου. Εν τούτοις στο χώρο μας και ειδικά στο Κυπριακό χώρο δεν αποτέλεσε και δεν αποτελεί ούτε σήμερα ακόμα την κύρια μορφή της αντίθεσης. Αυτό γιατί σαν τέτοια ήταν και έχει ακόμα τα ψωμιά του ο έγγλέζικος ιμπεριαλισμός. Να μη ξεχνούμε πώς οικονομικά, η Κύπρος, είναι δεμένη, κατά κύριο λόγο, με το έγγλέζικο κεφάλαιο. Ο Σοβιετικός παράγοντας κινήθηκε πάντα πίσω από αυτή την αντίθεση, αποφεύγοντας να εμφανιστεί στην κύρια όψη. Αυτό φάνηκε, όπως και σείς διαπιστώνετε, στη πρώτη εισβολή που οι σοβιετικοί υποδαλίσανε, αφού δώσανε το προβάδισμα στους αγγλους.

—Το απελευθερωτικό κίνημα της Ελλάδας, της Κύπρου και του χώρου ολάκερου, δεν βρήκε τη σωστή θέση του στο άρθρο σας, σαν η κύρια αντίθεση του ιμπεριαλισμού. Νομίζουμε πώς αυτό είναι μια παράλειψη. Είναι ένα βασικό λάθος τοποθέτησης του όλου προβλήματος. Το επαναστατικό κίνημα πρέπει να το δοῦμε σαν οργανωμένη έκφραση και πάλη. Να δοῦμε τις δυνάμεις και την ικανότητά του, να ὑψωθεί στον ιστορικό του ρόλο, στα καθήκοντα που παίρνει από την ιστορική αναγκαιότητα. Άλλο είναι η διάθεση των μαζών, η τοποθέτηση τους και άλλο η σύνταξη των δυνάμεων του λαού και η αγωνιστική κινητοποίηση του για την μεταβολή της αναγκαιότητας σε πραγματικότητα.

Ο λαός της Κύπρου τάχτηκε στη συντριπτική του πλειοψηφία ενάντια στη χούντα και το φασιστικό πραξικόπημα. Εν τούτοις αυτό δεν εμπόδισε να γίνει το πραξικόπημα και να περάσει χωρίς καμιά αντίσταση του λαού.

Γιατί; Ἄν ὁ ἐχθρὸς ἔχει ἐπιτυχίες αὐτὸ ὀφείλεται, κυρίως, στὰ δικά μας λάθη καὶ ἀδυναμίες. Γιατὶ ὁ λαὸς ἐκφράζει τὴν ἱστορικὴ ἀνάγκη, κ' ἐμεῖς εἴμαστε ἡ πρωτοπορία τῆς πάλης γιὰ τὴ νίκη τῆς ἀναγκαιότητας.

Αὐτὴ εἶναι μιὰ παράλειψη ποὺ μαρτυροῦ ἓνα τεράστιο λάθος.

—Μέσα στὸ ἴδιο λάθος βρίσκεται καὶ ἡ λαθεμένη ἐχτίμηση καὶ πληροφόρηση τῶν ἀναγνωστῶν γιὰ τάχατες λαϊκὴ, αὐθόρμητη ἀντίσταση ἢ ὀργανωμένη ἀντίσταση τῆς ΕΔΕΚ ἢ τῶν Μαρξιστῶν — Λενινιστῶν. Γενικὰ ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ πραξικοπήματος καὶ τῆς εἰσβολῆς ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ τὸ λαϊκὸ κίνημα πρέπει ν' ἀποτελέσει ἀντικείμενο μελέτης. Τὸ Κόμμα μας, παρ' ὅλο ποὺ σὲ διάφορα ἔγγραφα κάμνει ἀναφορὰ στὸ πρόβλημα, ἐν τούτοις νοιώθει τὴν ἀνάγκη νὰ δώσει πρὸς τὰ ἔξω εἰδικὸ ἔγγραφο ποὺ νὰ παρουσιάσει τὰ πραγματικὰ γεγονότα καὶ τὴ σωστὴ ἐχτίμηση. Αὐτὰ εἶναι τὰ βασικὰ προβλήματα γιὰ τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς θὰ πρέ-

πει νὰ γίνῃ συζήτηση, διαφώτιση, ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων καὶ μελέτη. Ἀκόμα ὑπάρχουν μιὰ σειρὰ ἄλλα μικροζητήματα, ἀντιφάσεις, ἀνακρίβειες καὶ ἀσάφειες ποὺ μπορεῖτε μὲ κάποια προσεχτικὴ μελέτη νὰ τὰ δεῖτε, καὶ τὰ ὁποῖα ἂν λείπανε θὰ ἀνεβάζανε πολὺ τὴν ἀξία τοῦ ἄρθρου.

Τὸ Κυπριακὸ, εἴτε τὸ θέλουμε εἴτε ὄχι, εἶναι ἓνα Πανελλήνιο πρόβλημα, ἓνα ἔθνικὸ πρόβλημα. Ἄν οἱ Μαρξιστικὲς — Λενινιστικὲς ὀργανώσεις θέλουν νὰ ὑψοῦν σὲ ἔθνικὸ ἐπίπεδο, ἂν θέλουν νὰ παίξουν καθοριστικὸ ρόλο στὴν πορεία τοῦ ἔθνους, ὀφείλουν νὰ μελετήσουν τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα σὲ ἀπόλυτη συνάρτηση μὲ τὸ πρόβλημα τῆς ἀπελευθέρωσης καὶ τῆς αὐτοτέλειας τοῦ ἔθνους καὶ νὰ καθορίσουν ξεκαθαρισμένη γραμμὴ.

Τὸ Κ.Κ. Κύπρου εἶναι ἕτοιμο νὰ συμβάλῃ μὲ ὅλες του τίς δυνάμεις γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ. Σύντροφοι σᾶς δίνουμε τὸ λόγο. Ὅ,τι ἀπομένει εἶναι ἡ δική σας διάθεση καὶ ἡ ἰκανότητα νὰ ἐκπληρώσετε αὐτὸ τὸ χρέος.

Μὲ ἐγκάρδιους συντροφικούς
χαιρετισμούς,

Γιὰ τὴν Κ.Ε. τοῦ Κ. Κ. Κύπρου
Ὁ Γεν. Γραμματέας.

ΠΡΟΣ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Σύντοφοι,

Πιστεύουμε πώς είναι καιρός να μπει πιά παντού ή δουλειά σε κάποια σταθερή οργανωτική βάση. Παντού όπου κι' αν βρίσκεστε, από τα πράγματα καλείστε να αναλάβετε υπεύθυνα αυτό το χρέος.

Πιστεύουμε πώς όλη ή δουλειά μπορεί να προγραμματιστεί κάπως έτσι. Να συγκεντρώσετε όλες τις υπάρχουσες δυνάμεις με συχνές επαφές, με στόχο μια όσο γίνεται πιο βαθειά γνωριμία, τόσο από ιδεολογικής άποψης, όσο και από άποψη διάθεσης για πραχτική δουλειά. Να γίνει ακόμα κάποιος συντονισμός σκέψης πάνω στα προβλήματα δράσης, με τους ακόλουθους στόχους:

—Να χτίσουμε το Κόμμα. Αυτό μεταφράζεται στο καθήκον να φτιάξουμε ένα κομματικό πυρήνα. Να δώσουμε δε σημασία στην ποιότητα και όχι στην ποσότητα. Αυτός ο πυρήνας πρέπει να λειτουργεί κανονικά. Νάσαι ένα σώμα με υψηλή ζωτικότητα. Τα καθήκοντα του είναι ν' ανεβάσει την ιδεολογική του στάθμη, ξεκαθαρίζοντας μια σειρά σύγχρονα προβλήματα στο φως του Μαρξισμού —Λενινισμού. Να βοηθήσει το Κόμμα στη λύση των προβλημάτων, συμμετέχοντας ενεργά στην έσωκομματική ζήμωση. Να δυναμώσουμε το Κόμμα οικονομικά, να το κάνουμε ικανό να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της ταξικής πάλης στον τόπο και στις διεθνιστικές του υποχρεώσεις.

—Ο πυρήνας θάναι κομματική οργάνωση, θάναι πυρήνας της προλεταριακής επανάστασης, όχι από το αν θά αποτελείται από προλετάριους μα από το αν θά μπει σωστά στα προβλήματα της εργατικής τάξης και των μαζών, αν θά τ' αντιμετωπίζει σωστά, αν θά γίνει ένα με τις μάζες.

—Πιστεύουμε πώς τα οικονομικά προβλήματα των Κυπρίων εργατών και έρ-

γαζομένων είναι συνυφασμένα με τα προβλήματα της εργατικής τάξης της χώρας στην οποία βρίσκεστε και ως εκ τούτου οι αγώνες για τη λύση τους είναι αδιαχώριστοι από τους αγώνες της εργατικής τάξης του χώρου σας. Τα πολιτικά προβλήματα του χώρου και τα διεθνή προβλήματα αντιμετωπίζονται επίσης μέσα στους αγώνες των έθνικων δυνάμεων του χώρου σας. Η ενεργός συμμετοχή μας στους αγώνες της εργατικής τάξης και των μαζών στο χώρο που βρισκόμαστε δυναμώνει και την αλληλεγγύη της εργατικής τάξης για τους αγώνες της πατρίδας μας.

—Ο αγώνας για τη σωτηρία της πατρίδας είναι πολιτική πράξη και πάνω σ' αυτό πρέπει να προγραμματιστεί ή ιδιαίτερη δράση των Κυπρίων του έξωωτερικού. Πάνω σ' αυτό περιμένουμε μια πλήρη μελέτη από μέρους σας για τον τρόπο και τις μέθοδες δουλειάς που πρέπει ν' ακολουθηθούν.

—Πιστεύουμε πώς ή δράση του πυρήνα πρέπει να οργανωθεί μεθοδικά, χωρίς υπεροπτισμό και αλαζονία. Η αντιπαράθεση της σωστής γραμμής σ' όλες τις μαζικές οργανώσεις γίνεται με την ορθή ταχτική και ή ορθή ταχτική είναι να προωθούμε τη σωστή γραμμή μέσα από εκείνα τα κανάλια και εκείνη τη μέθοδο που να γίνεται κατανοητή από τις μάζες. Να μη ξεχνούμε πώς οι εργάτες και οι εργαζόμενοι ανήκουν αντικειμενικά στη γραμμή μας και αν είναι παρασυρμένοι σε καπιταλιστική ή φεβιζιονιστική γραμμή φέρουν την λιγώτερη ευθύνη.

Την αντιπαράθεση της γραμμής να την μεταβάλλουμε στην πορεία σε οργανωμένη δύναμη, σχηματίζοντας όμιλους αντιπαράθεσης, χωρίς να δίνουμε την έντύπωση διασπαστών. Η αντιπαράθεση

είναι πράξη σωτηρίας, είναι δράση για τη λύση τῶν προβλημάτων και ὄχι μιὰ στείρα και διαλυτική ἐνέργεια. Ἔτσι οἱ ὄμιλοι ἀντιπαράθεσης εἶναι σώματα μεθοδικῆς δράσης ἀφοσιωμένα στὸν ἀγῶνα για τὴ λύση τῶν προβλημάτων τῶν μαζῶν και ἔτσι κερδίζουν τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν μαζῶν.

—Βασική ὀργανωτική μορφή τοῦ κινήματος τῶν Κυπρίων, σ' αὐτὴ τὴ φάση εἶναι τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο πάλης για τὴ σω-

τηρία τῆς πατρίδας. Μποροῦμε ν' ἀρχίσουμε ἀπὸ τὴν ὀργάνωση ἐπιτροπῶν πάλης, στὶς ὁποῖες μπαίνουν ὅλες οἱ συνεπεῖς ἀντιιμπεριαλιστικὲς δυνάμεις, ἀνεξάρτητα ἀπὸ παραταξιακὴ τοποθέτηση. Ὁ ἀγῶνας μας εἶναι πολιτικὸς και ὄχι παραταξιακός.

Αὐτὰ εἶναι σὲ γενικὲς γραμμὲς τὰ καθήκοντα τοῦ πυρήνα. Περιμένουμε μιὰ σύντομη θετικὴ ἐξέλιξη.

Ἡ Προσωρινὴ Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ. Κύπρου.

Η ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Τὸν μῆνα πού μᾶς πέρασε ἡ παγκόσμια ἐργατικὴ τάξη γιόρτασε τὴν ἐπαίτιο τῆς Μεγάλης Ὀκτωβριανῆς ἐπανάστασης, πού ἔγινε μὲ τὴν ὀργανωμένη ἡγεσία τῆς ἐργατικῆς τάξης τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης και τὴν φωτισμένη καθοδήγηση τοῦ Κόμματός της, τοῦ Κόμματος τῶν Μπολσεβίκων τοῦ Μεγάλου Λένιν,

Ὅλοι οἱ ἐργάτες, ὅλοι οἱ ἀγρότες, οἱ ἐργαζόμενοι και οἱ κομμουνιστὲς τοῦ κόσμου ἔσπρεψαν ξανά πίσω τὴν σκέψη τους, ἀφοσιώνοντάς τὴν στὴν Μεγάλη Ὀκτωβριανὴ Ἐπανάσταση, πού στάθηκε ἡ πρώτη Σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση, για νὰ ἀντλήσουν, για ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν πείρα και τὰ διδάγματα της, για νὰ τιμήσουν τὴν Σοβιετικὴ Ἐργατικὴ Τάξη, πού στάθηκε τὸ πρῶτο παράδειγμα τῆς πραγματοποίησης στὴν πράξη τῶν θεωριῶν τοῦ Μάρξ, τοῦ Ἐνγκελς και τοῦ Λένιν.

Τὸ Κ.Κ.Κ. πιστεύοντας στὰ διδάγματα και στὴν πολύτιμη ἀξία τῆς ἐπανάστασης αὐτῆς τῆς ἐργατικῆς τάξης διακηρύσσει τὴν προσήλωσή της και τὴν ἐχτίμησή της στὴν ἐργατικὴ τάξη τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης και στὸν Σοβιετικὸ Λαό, για τὴν ἀνεχτίμητη προσφορά τους στὸ παγκόσμιο ἐργατικὸ κίνημα και στοὺς ἀπελευθερωτικὸς ἀγῶνες τῶν λαῶν. Διακηρύσσει τὴν πίστη της στὴν ἐργατικὴ τάξη τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης και τὴν ἀκλόνητη πεποίθησή της, πὼς θὰ ὑψώσει ξανά τὴν γροθιά της για νὰ τσακίσει, για ἄλλη μιὰ φορὰ, τὶς νεοκαπιταλιστικὲς ρεβιζιονιστικὲς κλίμακες, πού πασιφίζουν

νὰ στρέφουν πίσω τὴν ἱστορία και τὸν Σοσιαλισμὸ στὸν καπιταλισμὸ και στὴν ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπὸ ἀνθρώπο. Ἡ Σοβιετικὴ ἐργατικὴ τάξη θὰ σηκωθεί για νὰ ξαναστήσει στὴν χώρα τῆς πρώτης σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης τὸ φωτισμένο κόμμα τῶν Μπολσεβίκων τοῦ Λένιν, πού στάθηκε ὁ ἀξίος και μοναδικὸς καθοδηγητὴς στοὺς ἀγῶνες της και νὰ προχωρήσει μὲ σύνεση και ἀφοσίωση στὸ ἔργο τῆς οἰκοδόμησης τοῦ Σοσιαλισμοῦ.

Τὸ Κ.Κ.Κ. μέσα ἀπὸ αὐτὲς τὶς σειρὲς ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνη και τὸν σεβασμὸ του και στοὺς μεγάλους ἡγέτες τῶν ἐργατῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης, συντρόφους Λένιν και Στάλιν πού ἐπαλήθευσαν στὴν πράξη τὸν Μαρξισμό, μὲ τὴν ἀκούραστη και σθεναρὴ τους δουλειά, μὲ τὴν σωστὴ και ἀλάθητη ἐπαναστατικὴ τους γραμμὴ.

ΣΤΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 20ου αἰ. ἡ Ρωσία γίνεται τὸ κέντρο τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος και τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασης. Ἡ ἐργατικὴ τάξη μπαίνει στὴν πρωτοπορία τοῦ παγκόσμιου Σοσιαλιστικοῦ κινήματος.

Στὰ μέσα τοῦ 19ου αἰ. στὴν Ρωσία ἐπικρατοῦν στὴν πολιτικὴ κυριαρχία οἱ φεουδάρχες τσιφλικάδες. Ἀπὸ τὸ 1869 δημιουργεῖται στὴν Ρωσία ἐπαναστατικὴ κατάσταση, γιατί ἡ ἱστορικὴ ἀνάγκη φέρο-

νει σὲ ἀνειρήνευτη ἀντίθεση τὶς δουλο-
παροικιακὲς παραγωγικὲς σχέσεις καὶ τὶς
ἀπαιτήσεις ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας. Ὅ-
μως τὰ πράγματα δὲν μποροῦν ἀκόμα
νὰ ὀδηγήσουν στὴν ἐπανάσταση. Οἱ δυ-
νάμεις τῆς μεταβολῆς δὲν εἶναι ἀκόμα
ὄρμες γιὰ μιὰ τέτοια ἐπανάσταση. Ἡ
ἐπαναστατικὴ θεωρία καὶ ἡ πολιτικὴ συ-
νειδησιολογία τοῦ ἀγῶνα ἀπουσιάζουν. Ὅμως
ἡ ἄγρια ἐκμετάλλευση μεγαλώνει ἀπὸ μέ-
ρα σὲ μέρα καὶ γίνεται ὀξύτερη ἀπὸ τὴν
συνύπαρξη στοιχείων ἀνεπτυγμένου καπι-
ταλισμοῦ καὶ μεσαιωνικῶν καταστάσεων.
Τὸ ξένο κεφάλαιο διεισδύει ὄλο καὶ πε-
ρισσότερο καὶ παίρνει σημαντικὸ ρόλο
στὴν οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ ζωὴ τῆς
χώρας. Ὁ Λένιν τονίζει: Πουθενὰ οἱ ἐρ-
γαζόμενοι δὲν ὑπόφεραν τόσο καὶ ἀπὸ
τὸν καπιταλισμὸ καὶ ἀπὸ τὴν ἀνεπαρκῆ
ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλισμοῦ.

Ἀπὸ τὸ 1870 ἡ ἐργατικὴ τάξη τῆς
Ρωσσίας ἀρχίζει τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ
καπιταλιστοῦ. Χιλιάδες ἐξεγέρσεις πραγ-
ματοποιοῦνται. Τὸ ἐργατικὸ κίνημα ἀνα-
πτύσσεται σταθερὰ παρὰ τὰ ἀπανωτά
χτυπήματα, καὶ παίρνει μαζικότερο χα-
ραχτήρα.

Ἀποφασιστικὴ ἦταν ἡ στιγμή πού ἡ
φτωχὴ ἀγροτιά, πού ἀποτελοῦσε τὸν ὄγ-
κο τοῦ πληθυσμοῦ, κάτω ἀπὸ τὴν ἄγρια
ἐκμετάλλευση τῶν τσιφλικιάδων στρέφε-
ται πρὸς τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ πιστεύει
πὼς εἶναι ἡ μόνη δύναμη, πού μπορεῖ νὰ
βοηθήσει τὴν ἀγροτιά.

Οἱ συνθήκες καὶ ἡ ἱστορικὴ πραγμα-
τικότητά ἀναδείχνουν τὸ προλεταριάτο,
σὰν τὴν μεγαλύτερη ἐπαναστατικὴ δύνα-
μη: Ὁ Λένιν γράφει πὼς τὴν ἐποχὴ αὐ-
τὴ τὸ προλεταριάτο ἦταν «ὁ μοναδικὸς
καὶ φυσικὸς ἐκπρόσωπος ὄλου τοῦ ἐργα-
ζόμενου καὶ ἐκμεταλλεζόμενου πληθυσμοῦ
τῆς Ρωσσίας».

Ἡ ἱστορικὴ αὐτὴ πραγματικότητά γεν-
νᾷ μέσα ἀπὸ τὶς τάξεις τῆς ἐργατικῆς δε-
κάδες πρωτοπόρους ἐργάτες πού διψοῦν
γιὰ μελέτη τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων
καὶ στρέφονται στὸν ἐπιστημονικὸ σοσια-
λισμὸ, σὰν τὴν μόνη δύναμη πού μπορεῖ,
νὰ τοῦς δώσει τὸ κλειδί γιὰ τὴν λύση
αὐτῶν τῶν προβλημάτων. Κοντὰ σ' αὐ-
τοὺς οἱ Μαρξιστὲς διανοούμενοι προσφέ-
ρουν τὸν Μαρξισμὸ στους πρωτοπόρους
αὐτοὺς ἐργάτες. Ἔτσι τὸ προλεταριάτο

ἐξοπλίζεται μὲ τὴν ἐπαναστατικὴν του θε-
ωρίαν. Ἀποχτᾷ πολιτικὴ συνείδησις καὶ
εἶναι πιά ἔτοιμο γιὰ τὴν ἐπανάσταση. Ὁ
Μαρξισμὸς ἦταν ἡ μοναδικὴ σωτηρία
καὶ ἡ μοναδικὴ ἐγγύηση. Ἀργότερα ὁ
Λένιν ἔλεγε: Ἡ Ρωσσία πραγματικὰ
δέχτηκε τὸν Μαρξισμὸ σὰν τὴ Μοναδικὰ
σωστὴ ἐπαναστατικὴν θεωρίαν. Πέρασε μι-
σὸ αἰῶνα ἀφάνταστων βασάνων καὶ θυ-
σιῶν, πρωτάκουστου ἐπαναστατικοῦ ἡρω-
ϊσμοῦ, ἀπίστευτης ἐνεργητικότητος καὶ
ἀνεπιφύλαχτων ἐρευνῶν. Διδάχτηκε δοκι-
μάστηκε στὴν πράξη, ἀπογοητεύτηκε ἐ-
παλήθευσε, σύγκρινε τὴν πείρα τῆς Εὐ-
ρώπης.....

Στὸ σημεῖο αὐτὸ σημαντικὴ ὁδηγία στὸ
ἐργατικὸ κίνημα δίνει ἡ προσφορά τοῦ
Λένιν πού διδάσκει ὕστερα ἀπὸ βαθειὰ
μελέτη τῶν συνθηκῶν, μὲ βάση τὴν και-
νούργια πραγματικότητα, πὼς μπορεῖ
μιὰ χώρα νὰ περάσει ἀπὸ μόνη τῆς στὸν
σοσιαλισμὸ καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ προ-
τσὲς ἐξέλιξης τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ δὲν
ἐπιβάλλεται ἡ ταυτόχρονη ἐπανάσταση
σὲ πολλὰς χώρες μαζί.

Μπροστὰ ἀπὸ τὶς καινούργιες αὐτὲς
συνθήκες μπαίνει σὰν ἄμεσο καθήκον τῆς
ἐργατικῆς τάξης τῆς Ρωσσίας ἡ ἀνατρο-
πὴ τοῦ τσαρισμοῦ, πρᾶγμα πού δὲν μπό-
ρεσε νὰ πετύχει ἡ ἐπανάσταση τοῦ 1905
— 1907. Ἡ ἀνατροπὴ τοῦ Τσαρισμοῦ
πραγματοποιεῖται τὸν Φλεβάρη τοῦ 1917.
Ἡ ἀστικοδημοκρατικὴ αὐτὴ ἐπανάσταση
περνᾷ γρήγορα στὸν δρόμο τῆς σοσιαλι-
στικῆς ἐπανάστασης, σ' ἀντίθεση μὲ τὶς
ἀστικοδημοκρατικὰς ἐπαναστάσεις τῆς
Δύσης πού τὶς ἀκολούθησε μιὰ μακρὰ πε-
ρίοδος κυριαρχίας τῆς ἀστικῆς τάξης.

Τὸ Σοσιαλδημοκρατικὸ Κόμμα ἔχει πιά
ἀπὸ καιρὸ χρεοκοπήσει. Ἔχει ἀποδείξει
στὴν πράξη τὴν ἱστορικὴν του ἀνικανότη-
τα καὶ ἀναρμοδιότητα νὰ ὀδηγήσει τὴν
ἐργατικὴν τάξιν καὶ τὸν λαὸν στὴν ἐπανά-
σταση. Ἔχει ξεμασκαρευτεῖ καὶ δείξει
τὶς ἀντεπαναστατικὰς του τάσεις. Ὁ Λέ-
νιν συγκροτεῖ τὸ κόμμα τῶν Μπολσεβί-
κων καὶ διακηρύσσει πὼς, ὅποιος ἀνήκει
πιά στὸ Σοσιαλδημοκρατικὸ Κόμμα προ-
δῶνει τὴν ἐπανάσταση. Μονάχα ἓνα κόμ-
μα καινούργιου τύπου μονάχα ἓνα Κομ-
μουνιστικὸ Κόμμα, μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει
τὴν ἐπαναστατικὴν πρωτοπορίαν τῆς ἐργα-
τικῆς τάξης καὶ νὰ τὴν ὀδηγήσει σωστὰ
καὶ σίγουρα στὴν κοινωνικὴ μεταβολή.

Μέσα σὲ λίγους μῆνες οἱ ἐργάτες προσχωροῦν μαζικὰ στὸ κόμμα τῶν Μπολσεβίκων τὸ ὁποῖο ἀναπτύσσεται ἀστραπιαία, ὀργανώνεται σφιχτοδένεται, σφουρηλατεῖ τὴν πολιτικὴ του συνείδηση καὶ τὸν πολιτικὸ του προσορισμὸ καὶ μπαίνει στὸν δρόμο τῆς ἐπανάστασης.

Ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἡ ἀνικανότητα τῶν ἀστῶν νὰ βγάλουν τὸν τόπο ἀπὸ τὴν κρίση, ἡ πορεία πρὸς τὴν ὀλοκληρωτικὴ καταστροφή φέρνει πιά τὸν λαὸ σὲ βαθειὰ ἀντίθεση μὲ τὴν ἀστικὴ τάξη.

Ὁ πόλεμος, ἔγραφε ὁ Λένιν, δημιούργησε τόσο μεγάλη κρίση, ὀδήγησε σὲ ὑπερένταση τὶς ὑλικὲς καὶ ἠθικὲς δυνάμεις τοῦ λαοῦ, κατάφερε τόσα πλήγματα στὴν τότε κοινωνικὴ ὀργάνωση ὥστε ἡ Ρωσία ἔπρεπε νὰ διαλέξει «ἢ νὰ χαθεῖ ἢ νὰ ἀναθέσει τὴν τύχη της στὴν πιὸ ἐπαναστατικὴ τάξη, γιὰ τὸ ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ γρήγορο καὶ ριζικὸ πέρασμα σὲ ἀνώτερο τρόπο παραγωγῆς», δηλαδὴ στὸν Σοσιαλισμὸ.

Στὴν κρίσιμη αὐτὴ στιγμή διάφορες ἀντεπαναστατικὲς, ψευτοκομμουνιστικὲς ὀργανώσεις σπέρνουν τὸν δισταγμὸ καὶ τὴν ἀμφιταλάντευση διακηρύσσοντας, πὼς τὰ πράγματα δὲν εἶναι ἀκόμα ἔτοιμα, ἡ ἐργατικὴ τάξη δὲν ἔχει ἀκόμα ὠριμάσει, ὁ ἐχθρὸς εἶναι πανίσχυρος. Ἡ προσπάθεια εἶναι νὰ ἀνατραπεῖ ἡ ἐπανάσταση. Ἡ δισταχτικότητα, ἡ ἀσιγουριά καὶ ἡ ταλάντευση εἶναι στοιχεῖα ποὺ βλάπτουν τὴν ἐπανάσταση. Ἡ σωτήρια καὶ ἀποφασιστικὴ ἐπέμβαση τοῦ Λένιν σώζει πραγματικὰ τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τὴν ἐπανάσταση. Ὁ Λένιν σαρώνοντας τὸν Τρότσκυ καὶ τοὺς ὑποστηρικτὲς του σαρώνοντας τοὺς δισταγμοὺς καὶ τὶς ἀποφάσιστες καταστάσεις, μὲ τὶς σθεναρὲς καὶ μαχητικὲς του θέσεις ρίχνει τὸ σύνθημα «Ἡ τῶρα ἢ ποτέ». Πράγματι οἱ στιγμὲς ἦσαν ἡ πιὸ κατάλληλες. Ἡ ἐργατικὴ τάξη συσπειρώνεται γύρω ἀπὸ τὸν Λένιν καὶ τὸ Κόμμα τῶν Μπολσεβίκων.

Στὶς 25 τοῦ Ὀκτώβρη, μέχρι τὶς 5 τοῦ Νόβρη ὁ Λένιν δικαιώνεται, ἡ ἐργατικὴ τάξη, ἡ ἀγροτιά καὶ ὁ λαὸς κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγησή τοῦ Κόμματος τῶν Μπολσεβίκων ἀνατρέπουν τὴν κυριαρχία τῶν καπιταλιστῶν καὶ τῶν τσιφλικῶν

καὶ παίρνουν στὰ χέρια τους τὴν πολιτικὴ ἐξουσία. Στὴν ἐπανάσταση ἡγεῖται ἡ ἐργατικὴ τάξη μὲ τὴν καθοδήγησή τῶν Κομμουνιστῶν. Ὁ δρόμος γιὰ τὸν Σοσιαλισμὸ εἶναι πιά ἀνοικτός. Μπροστὰ στὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τὸ Κόμμα τους ὑψώνεται τὸ τεράστιο καθῆκον: Νὰ τσακιστεῖ ὁ καπιταλισμὸς καὶ νὰ οἰκοδομηθεῖ ὁ Σοσιαλισμὸς.

Η ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Οἱ ἐργάτες παίρνουν τὴν ἐξουσία στὰ χέρια τους, ὥστόσο δὲν προβαίνουν σὲ καμιά ἐκδίκηση, ὅπως θὰ περίμενε κανένας. Ἡ ἠθικὴ τῶν ἐπαναστατῶν ξεπερνᾷ κάθε προσδοκία. Ἀντὶ γιὰ ἐκδίκηση οἱ πρῶν ἐκμεταλλευτὲς στρώνονται στὴν δουλειὰ καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις τοὺς χαρίζεται ἡ ἐλευθερία.

Οἱ ἐργάτες κρατοῦν σταθερὰ τὴν ἐξουσία παρὰ τὶς διακηρύξεις τῆς ἀντίδρασης πὼς κι' ἂν ἀκόμα οἱ ἐργάτες πάρουν τὴν ἐξουσία δὲν θὰ μπορέσουν νὰ τὴν κρατήσουν, γιὰτὶ δὲν ἔχουν ἔμπειρα στελέχη καὶ διοικητικὴ πείρα.

Στὴ συνέχεια μὲ τὴν ὑποκίνηση τῶν ξένων ξεσπᾷ ἡ ἀντεπανάσταση, ποὺ διαρκεῖ γιὰ ἄλλα τρία χρόνια. Ἡ ἐργατικὴ τάξη καὶ ὁ λαὸς ξαναὑψώνονται καὶ τσακίζουν τὴν ἀντεπανάσταση ἀφοῦ ἀναγκάζονται πιά ἀπὸ τὰ πράγματα νὰ ἐφαρμόσουν τὴν ἀντιβία στὴν βία τῆς καπιταλιστικῆς ἀντίδρασης. Ἡ ἐπανάσταση νίκησε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ. Ἡ οἰκοδόμησή τοῦ Σοσιαλισμοῦ ἀρχίζει. Ἡ ἐπαγρύπνηση, ἡ μαχητικότητα καὶ ἀποφασιστικότητά τῆς ἐργατικῆς τάξης σώζει τὸν τόπο καὶ τὸν ὀδηγεῖ σταθερὰ στὴν κοινωνικὴ ἀλλαγὴ.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Ἡ Ὀκτωβριανὴ ἐπανάσταση καὶ ἡ νίκη τοῦ προλεταριάτου μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα, τὸ πρῶτο κόμμα νέου τύπου, ἀποτελεῖ πιά τὸ πρῶτο στὴν Ἱστορία παράδειγμα προλεταριακῆς ἐξουσίας. Ὁ Κόκκινος στρατὸς διαλύει τὰ σχέδια τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν λειψάνων τῆς ἐσωτερικῆς ἀντεπανάστασης γιὰ διαμελισμὸ τῆς χώρας σὲ μισοανεξάρτητα κράτη.

Με την 'Οχτωβριανή επανάσταση πραγματοποιείται μιὰ ριζική μεταβολή στην τότε παγκόσμια πραγματικότητα, πὸν συνοψίζεται στὰ πῶ κάτω:

- Τὸ ἀποικιακὸ σύστημα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ μασιτίζεται ἀπὸ κρίση.
- Τὰ ἐθνικοαπελευθερωτικὰ κινήματα ἐνθαρόνονται καὶ ζωογονοῦνται.
- Σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμον δίνεται ἓνα μάθημα γιὰ τὴν δυνατότητα ἐπικράτησης τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ γιὰ τὴν δυνατότητα τῆς κοινωνικῆς μεταβολῆς, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη κλονίζεται συθέμελα ἡ σταθερότητα καὶ παντοδυναμία τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος.
- Ἡ Σοσιαλιστικὴ επανάσταση τοῦ 'Οχτώβρη γίνεται ἡ πῶ πολύτιμη πείρα γιὰ τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου.
- Ἡ 'Οχτωβριανὴ επανάσταση δείχνει στοὺς σκλαβωμένους λαοὺς τὸν δρόμο τῆς Λευτεριάς καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας.
- Ἄ Μαρξισμὸς — Λενινισμὸς γίνεται ἀγαπητὸς σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμον. Γίνεται ἡ ἐπαναστατικὴ θεωρία τῆς ἐργατικῆς τάξης σὲ παγκόσμια κλίμακα καὶ παντοῦ ὀργανώνονται σοσιαλιστικὲς καὶ Μαρξιστικὲς ὀργανώσεις καὶ Κομμουνιστικὰ Κόμματα. Ὁ Μάο Τσέ Τσὺνγκ λέγει «Οἱ ὁμοβροντίες τῶν κανονιῶν τῆς 'Οχτωβριανῆς επανάστασης ἔφεραν ὡς ἐμᾶς τὸν Μαρξισμό — Λενινισμό». Ἀμέσως μετὰ (1921) ἰδρύεται τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας πὸν στηρίζεται στὴν κομμουνιστικὴ θεωρία καὶ πρακτικὴ προσαρμόζοντας στὶς δικές του ἰδιόμορφες συνθήκες τὴν επανάσταση.
- Στὴν συνέχεια ἡ πείρα τῆς πρώτης σοσιαλιστικῆς επανάστασης ἀφομοιώνεται ἀπὸ τὴν ἐργατικὴ τάξη σὲ πολλὲς χῶρες. Ἔτσι ἀρχίζουν ἡ ὀργάνωση, οἱ κινητοποιήσεις καὶ οἱ ἐκδηλώσεις τῶν Κομμουνιστῶν σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμον.
- Μέχρι σήμερον ἡ 'Οχτωβριανὴ επανάσταση ἀποτελεῖ καθοδηγητικὸ φάρο γιὰ τὴν παγκόσμια ἐργατικὴ τάξη καὶ τοὺς κομμουνιστὲς ὅλου τοῦ κόσμου. Εἶναι πηγὴ ἀνεξάντλητης πείρας καὶ διδαγμάτων.

Ἡ ἀξία καὶ ἡ σημασία τῆς 'Οχτωβριανῆς επανάστασης εἶναι ἀνυπολόγιστη. Μέχρι σήμερον ἀποτελεῖ τὸν κυματοθραῦστη κάθε παρέκκλισης καὶ κάθε ἀναθεώρησης τοῦ Μαρξισμοῦ — Λενινισμοῦ. Ἀποτελεῖ τὸν θρόνον τὸν ἀλλόνητο πάνω στὸν ὁποῖο σπάζουν τὰ μούτρα τους οἱ ὀππορτουμιστικὲς καὶ ρεφορμιστικὲς τάσεις. Ἡ 'Οχτωβριανὴ επανάσταση ἐπαλήθευσε πέρα γιὰ πέρα τὸν Μαρξισμό στὴν πράξη. Ἐπιβεβαίωσε τὴν ὀρθότητα τοῦ Μαρξισμοῦ. Καμιὰ θεωρία δὲν στέκει χωρὶς τὴν πράξη καὶ καμιὰ ἐπαναστατικὴ πράξη δὲν στέκει, χωρὶς τὴν ἐπαναστατικὴν τῆς θεωρίας, μᾶς διδάσκει ὁ Μαρξισμὸς. Ἦταν λοιπὸν ἡ 'Οχτωβριανὴ επανάσταση πὸν ἐπιβεβαίωσε στὴν πράξη τὴν ἐπαναστατικὴν θεωρία τοῦ Μαρξισμοῦ, ἀποδείχνοντας πὸς μόνο μετὰ τὴν ἔνοπλη πάλη ἡ ἐργατικὴ τάξη καὶ ὁ λαὸς μποροῦν νὰ τσακίσουν τὴν ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη καὶ τὶς δυνάμεις τῆς γιὰ νὰ πάρουν τὴν ἐξουσία. Ποτὲ ἡ κεφαλαιοκρατία δὲν πορᾶχωρεῖ εἰρηρικὰ τὴν ἐξουσία καὶ τὴν παρουσία τῆς ὅσο κι' ἂν εἶναι ἐξαθλιωμένη, ὅσο κι' ἂν βρίσκεται σὲ κρίση. Ἡ 'Οχτωβριανὴ επανάσταση ἀπόδειξε πὸς μόνο ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου ἀποτελεῖ ἐγγύηση γιὰ σίγουρη νίκη καὶ σωστὴ οἰκοδόμηση τοῦ Σοσιαλισμοῦ. Δίχως τὴν δικτατορία τοῦ προλεταριάτου οἱ καπιταλιστικὲς δυνάμεις ξαναγεννιοῦνται καὶ ἀναπτύσσονται ἀπειλώνοντας τὴν επανάσταση. Ἡ 'Οχτωβριανὴ επανάσταση ἀκόμα μᾶς δίδαξε πὸς ἡ εἰρηνικὴ συνύπαρξη ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ φτάσει μέχρι τὴν συνύπαρξη τάξεων. Ἡ ταξικὴ πάλη ἀποτελεῖ τὸ κύριο καὶ παντοτεινὸ γνῶρισμα τῶν ταξικῶν κοινωνιῶν, γιὰ τοῦτο ποτὲ ἓνα γνήσιο ἐπαναστατικὸ κόμμα δὲν μπορεῖ νὰ συμπλιωθεῖ μετὰ τὴν ξενокίνητη κεφαλαιοκρατικὴ τάξη. Στόχος του εἶναι νὰ τὴν τσακίσει συθέμελα, νὰ τὴν ἀφανίσει γιὰ νὰ μπορέσει νὰ χτίσει τὸ καινούργιο ἀταξικὸ κοινωνικὸ σύστημα.

Τέλος ἡ 'Οχτωβριανὴ επανάσταση ἀπόδειξε πὸς ἡ ἐργατικὴ τάξη τότε μόνο μπορεῖ νὰ ὀργανώσει σωστὰ τοὺς ἀγῶνες τῆς καὶ νὰ προχωρήσει στὴν επανάσταση, συνενώνωντας τὴν ἐπαναστατικὴν τῆς θεωρία μετὰ τὴν πρακτικὴ τῆς, σὰν καθοδηγεῖται ἀπὸ τὸ ἐπαναστατικὸ τῆς ἐπιτελεῖο, τὸ κόμμα τῆς, τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα. Μονάχα ἓνα κομμουνιστικὸ κόμμα.

μα με σωστή Μαρξιστική δομή, οργάνωση και θεωρία μπορεί να παίξει αυτό τον ρόλο. Κάθε κόμμα που ξωστράτησε από τις αρχές του Μαρξισμού — Λενισμού κάθε κόμμα που απομακρύνθηκε από τον ιστορικό του προορισμό ανήκει πια στις δυνάμεις της αντεπαναστάσεως και καθήκον της εργατικής τάξης και των κομμουνιστών είναι να το εγκαταλείψουν και να το διαλύσουν, χτίζοντας το κόμμα τους, το κόμμα νέου τύπου, το κομμουνιστικό κόμμα στο πρότυπο του Κόμματος των Μπολσεβίκων.

Η Οχτωβριανή επανάσταση είναι αποκλειστικό δημιούργημα της τιμημένης εργατικής τάξης και του λαού της Ρωσίας. Είναι χτύμα του παγκόσμιου εργατικού κινήματος. Για τοῦτο κανένας δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ καπηλεύεται τὴν ἀξία καὶ τὴν σημασία της γιὰ προπαγάνδα καὶ ἐξαπάτηση σὲ βάρος τῆς εργατικῆς τάξης καὶ τοῦ λαοῦ.

Οἱ ρεβιζιονιστὲς σήμερα μετάρρεψαν τὴν Ὀχτωβριανὴν ἐπανάσταση σὲ δημαγωγία καὶ προπαγάνδα ἐξαπάτησης. Τόλμησαν νὰ βάλουν τὸ βρώμικο χέρι τους στὸ ἡρωϊκὸ αἷμα καὶ στὶς θυσιῆς τῆς εργατικῆς τάξης καὶ τοῦ λαοῦ γιὰ νὰ ξαναφέρουν τὸ καπιταλισμὸ. Τολμοῦν νὰ κατατάσσουν τοὺς ἑαυτοὺς τους στὶς τάξεις τοῦ ἡρωϊκοῦ στρατοῦ τοῦ προλεταριάτου, γιὰ νὰ ἀρπάζουν μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐξαπάτηση δύναμη καὶ λαϊκὴ ἐμπι-

στοσύνη γιὰ νὰ προχωρήσουν στὰ σχέδια τους γιὰ παλινόρθωση τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ παγκόσμια κυριαρχία. Ὅμως, πιστεύουμε ἀκλόνητα πὼς ἡ εργατικὴ τάξη τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσῆς καὶ τοῦ κόσμου ἐπαγρυπνᾷ. Δὲν μπορεῖ νὰ χάφτει τὰ παχιά λόγια, ἀλλὰ μετροῦ τὸ κάθε τι μὲ τὶς πράξεις καὶ τὴν καθοδήγηση τοῦ Μαρξισμού — Λενισμού. Ἡ Ὀχτωβριανὴ ἐπανάσταση θὰ στέχει γιὰ πάντα ὁ λαμπρὸς καθοδηγητὴς τῆς εργατικῆς τάξης πὺ σύντομα θὰ ξαναστηλωθεῖ στὰ πόδια της γιὰ νὰ στείλει στὸ τάφο, πὺ ἔριξε τὸν τσαρισμὸ, τοὺς τσιφλικάδες, τὸν καπιταλισμὸ καὶ τοὺς λακέδες τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ τοὺς καινούργιους ἀντεπαναστάτες καὶ χαλαστὲς τῆς ἐπανάστασης, τοὺς ρεβιζιονιστὲς.

— Η ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΟΛΟΥ ΤΟΥ
ΚΟΣΜΟΥ.

— ΝΑ ΣΤΗΣΟΥΜΕ ΨΗΛΑ ΤΗΝ ΣΗ-
ΜΑΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ — ΛΕ-
ΝΙΝΙΣΜΟΥ.

— ΚΥΠΡΙΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ, ΑΓΡΟΤΕΣ,
ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ, ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕ ΛΑΕ
Η ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΣΟΥ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ
ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΚΟ-
ΠΗΣ.

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΤΗΣ 5ΗΣ 9. 1976

Πιο κάτω δημοσιεύουμε έγγραφο της Κ.Ε. του Κ.Κ.Κ. για τις Βουλευτικές εκλογές που έγιναν στον τόπο μας στις 5 του Σεπτεμβρίου του 1976.

Οι Βουλευτικές εκλογές της 5ης Σεπτεμβρίου 1976 πέρασαν πια στην Ιστορία του τόπου μας. Ο λαός με την ψήφο του εκλέξε τους καινούργιους αντιπροσώπους του, που θ' αποτελέσουν για μια πενταετία το νομοθετικό σώμα του τόπου μας.

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός πως αυτές οι εκλογές, οι πρώτες μετά το πραξικόπημα και την εισβολή, έχουν μια ιδιαίτερη σημασία και είναι οι πιο σημαντικές που έγιναν ποτέ στον τόπο μας, γιατί βρίσκουν τον λαό και τον τόπο στην πιο κρίσιμη περίοδο της ιστορίας του, γι' αυτό και τα αποτελέσματα τους θα παίξουν αποφασιστικό ρόλο στη μελλοντική πολιτική ζωή του νησιού μας.

Αυτή η πραγματικότητα επιβάλλει μια έχτεταμένη και βαθιά ανάλυση των αποτελεσμάτων των βουλευτικών αυτών εκλογών, για να μπορούμε να χαράξουμε μια σωστή πορεία, που θα μās επιτρέψει να προχωρούμε με σιγουριά στον αγωνιστικό δρόμο της λευτεριάς και της σωτηρίας του τόπου.

Α. Πρώτα πρέπει να εξεταστούν οι πολιτικοί σχηματισμοί που παρουσιάστηκαν, οι κατευθύνσεις τους και οι δυνάμεις που τους υποστήριξαν.

1. Δημοκρατικός Συναγεαγμός—Δέκ: Το Κόμμα αυτό, με ηγέτη τον Κληρίδη, εμφανίστηκε αμέσως μετά την προκήρυξη των Βουλευτικών εκλογών. Τη σύνθεση του Κόμματος αποτέλεσε ένα μέρος του παλιού Ένιαίου, που στο μεταξύ διαλύθηκε, και η ΕΟΚΑ Β'.

2. Δημοκρατική Παράταξη: Εμφανίστηκε, με ηγέτη τον Σπύρο Κυπριανού, για πρώτη φορά στην πολιτική ζωή του τόπου μετά την προκήρυξη των εκλογών. Την σύνθεση του αποτέλεσε μια μερίδα του παλιού Ένιαίου, που διαφώνησε με τον Κληρίδη, ένα μέρος της Προοδευτικής Παράταξης και οι δυνάμεις της ΠΕΚ.

3. Το ΑΚΕΛ: Με βασική δύναμη τις δυνάμεις της εργατικής τάξης και της Άριστερης Παράταξης.

4. Η ΕΔΕΚ: Με ηγετική μορφή τον Λυσσαρίδη και σύνθεση, κύρια, τα μικροαστικά διανοουμενίστικα στρώματα, έπιστήμονες και υπαλλήλους.

5. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Κύπρου, το οποίο επανασυστήθηκε τον Δεκέμβριο του 1975. Το Κ.Κ.Κύπρου δέν ήταν εκλογικό Κόμμα και παρουσιάστηκε χωρίς δυνάμεις.

Β. Οι πολιτικοί αυτοί σχηματισμοί εμφανίστηκαν μπροστά στον λαό με τα πιο κάτω προγράμματα:

1. Ο Δημοκρατικός Συναγεαγμός—Δέκ παρουσιάστηκε, κύρια, με φιλοϊμπεριαλιστική γραμμή, άνοιχτά προσηλωμένη στις Ευρωπαϊκές Νατοϊκές δυνάμεις και κύρια στον Αμερικάνικο παράγοντα. Μέσα σε μια πορεία συμβιβασμού μ' αυτές τις δυνάμεις, έτοποθέτησε τη λύση του Κυπριακού προβλήματος πάντα μέσα στη φόρμουλα της γραμμής Αθηνών—Λευκωσίας. Έσωτερικά χάραξε μια αντικομμουνιστική γραμμή και αντιπαράθεση, ένω από την άλλη εμφανίστηκε με πλατφόρμα λύσης των πολιτικών και οικονομικών προβλημάτων μέσα σε δημοκρατικές άρχές και με φιλολαϊκές λύσεις όπως, δωρεάν παιδεία, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ίση κατανομή βαρών κλπ. Ακόμα, μέσα στα πλαίσια των αντιθέσεων του με το εκκλησιαστικό κεφάλαιο, έριξε δημαγωγικά το σύνθημα της απαλλοτρίωσης της εκκλησιαστικής γης και την διανομή της για εκμετάλλευση από τον λαό.

2. Η Δημοκρατική Παράταξη παρουσιάστηκε με αγωνιστικό πατριωτικό πρόγραμμα, έκαμε παγκίερα τον μακροχρόνιο και ένω τοποθετήθηκε φιλοδυτικά, χωρίς να άρνεϊται υποστήριξη από την άνατολή, διακηρύσσοντας ακόμα ότι δέχεται την πρόταση της Σοβιετικής Ένωσης για Διεθνή Διάσκεψη και Διεθνείς έγγυήσεις, προσπάθησε να μείνει στα όρια της Ευρώπης, των Άδεσμεύτων, άλλα κύρια στο πλαίσιο των Ένωμένων Έ-

θνῶν, πάντα ὅμως μὲ πορεία λύσης τοῦ Κυπριακοῦ μέσα στὴν ἴδια φόρμουλα Ἀθηνῶν—Λευκωσίας, μέσα ἀποκλειστικὰ ἀπὸ διαπραγματεύσεις. Πάνω ἀπ' ὅλα ξεκαθάρισε ὅτι ἀπορρέει ἀπὸ τὴν πολιτικὴ Μακαρίου, καὶ θὰ ὑποστηρίξει πάντα τὴν ὁποιαδήποτε πολιτικὴ του. Στὸ ἐσωτερικὸ προσπάθησε νὰ ἐμφανιστεῖ σὰν ἡ ἀντιπαράθεση τῶν φασιστικῶν στοιχείων τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ ἡ ἀντιπαράθεση στὴν ἀμερικάνικη ἱμπεριαλιστικὴ πολιτικὴ. Παρουσιάστηκε σὰν ἡ Δημοκρατικὴ Δεξιὰ, καὶ ἐμφανίστηκε σὰν ἡ ἡγήτιδα ἐνὸς ἀστικοδημοκρατικοῦ μετώπου. Στὸν κοινωνικὸ τομέα παρουσιάστηκε μ' ἓνα σωρὸ φιλολαϊκὰ προγράμματα καὶ ὑποσχέσεις.

3. Τὸ ΑΚΕΛ ἐμφανιζόμενο σὰν τὸ Κόμμα τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ παραταξισκὰ σὰν τὸ Κόμμα τῆς Ἀριστερᾶς, στὴν πράξη τοποθετήθηκε καθαρὰ ἀστικοδημοκρατικὰ ὑποστηρίζοντας πλήρως, καὶ μόνο, τὸ πρόγραμμα τῆς Δημοκρατικῆς Παράταξης, δηλαδή τὴν γραμμὴ Μακαρίου, χωρὶς νὰ προτάξει κανένα πρόγραμμα μὲ ἀρχές καὶ στόχους τῆς ἐργατικῆς τάξης, μὲ τὴν δικαιολογία ὅτι βρισκόμαστε σὲ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ἀγῶνα καὶ οἱ ταξικοὶ ἀγῶνες καὶ οἱ διεκδικήσεις πρέπει νὰ συγῆσουν καὶ ὁ ἀγῶνας αὐτὸς θὰ διεξαχθεῖ κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς ἀστικῆς τάξης. Πιστὸ στὴ θεωρία τῆς προστασίας ἀπὸ τὶς ὑπερδυνάμεις ἔδωσε ἰδιαίτερη ἔμφαση στὴν ἀνάγκη νὰ μποῦμε τὸ ταχύτερο κάτω ἀπὸ τὴν προστασία τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσης. Αὐτὸ ἦταν ἐκεῖνο πού τὸ ξεχώρισε ἀπὸ τοὺς ἄλλους πολιτικούς σχηματισμούς.

4. Ἡ ΕΛΕΚ ἐμφανίστηκε σὰν ἡ ἐπαναστατικὴ πλευρὰ τοῦ ἀστικοδημοκρατικοῦ μετώπου, μὲ διάφορα συνθήματα, πάντα μέσα στὴ γραμμὴ Μακαρίου, μέσα στὴ γραμμὴ Ἀθηνῶν—Λευκωσίας, καὶ ἡ ἐπαναστατικὴ τῆς τοποθετήθηκε κύρια ἐνάντια στοὺς πραξικοπηματίες, ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ, μέσα στὸ πνεῦμα τῶν Ἀδεσμεύτων μὲ πλαίσιο τὰ Ἐνωμένα Ἔθνη. Στὸ ἐσωτερικὸ παρασιώπησε τὴ στέρση τῶν δημοκρατικῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, παρασιώπησε τὴν ἀντιδημοκρατικὴ τῶν ἐκλογικῶν νόμων, γιὰ νὰ ταυτιστεῖ πλήρως μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς ἀστικοδημοκρατικῆς «Δημοκρατικῆς Παράταξης». Στὰ οικονομικοκοινωνικὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα ταυτίστηκε κύρια μὲ τὸ ἀστικο-

δημοκρατικὸ πρόγραμμα. Ὅπου ζήτησε νὰ ἐμφανιστεῖ ἔντονα διαφορετικὴ ἀπὸ τοὺς ἄλλους σχηματισμούς, ἦταν οἱ περιγαινήνες γιὰ τὴν ἀντίσταση ἐνάντια στὸ πραξικόπημα πού ἡ ἴδια δημιούργησε στὴν μεταπραξικοπηματικὴ ἐποχὴ.

5. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κύπρου παρουσιάστηκε μὲ σύνθημα τὴν ἀγωνιστικὴ ἀποχὴ ἀπὸ τὶς ἐκλογές, ὑποστηρίζοντας ὅτι οἱ ἐκλογές ἦσαν τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς ὀξύνσης τῆς κρίσης τῆς ἀρχουσας κεφαλαιοκρατικῆς τάξης τοῦ τόπου, ἡ ὁποία, ἀνίκανη νὰ ὀδηγήσει τὸ λαὸ σὲ μιὰ σωστὴ ἀγωνιστικὴ πορεία, ἔφτασε στὴν πραγματικὴ σὲ βαθυὰ ἀντίθεση μὲ τὰ αἰσθήματα καὶ τὶς ἀπαιτήσεις τοῦ λαοῦ. Ὑποστήριξε ὅτι οἱ ἐκλογές στηρίζονται πάνω σὲ ἀντιδημοκρατικὲς βάσεις καὶ διαδικασίες καὶ ὅτι κανένας ἀπὸ τοὺς πολιτικούς σχηματισμούς δὲν παρουσίασε ἀλλαγὴ στὴ γραμμὴ λύσης τοῦ Κυπριακοῦ, καὶ ὅτι στὴν πραγματικὴ γίνονταν μιὰ ἀνανέωση ὀνομάτων, προσώπων καὶ Κομμάτων, πάντα πάνω στὴν ἴδια γραμμὴ, στὴν πορεία τοῦ συμβιβασμοῦ. Τὸ Κ.Κ.Κύπρου πρότεινε στὸ λαὸ τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο Πάλης, σὰν τὴν μόνη ἐγγύηση γιὰ τὴ λευτεριά καὶ τὴ σωτηρία τοῦ τόπου.

Γενικὰ οἱ πῶ πάνω πολιτικοὶ σχηματισμοί, ἀπὸ ἀποψη τοποθέτησης, παρουσιάστηκαν χωρισμένοι σὲ τρεῖς κατευθύνσεις:

1. Ἡ φιλοδυτικὴ, φιλοαμερικάνικη, ἀντικομμουνιστικὴ κατεύθυνση, πού ἀκολογήθηκε ἀπὸ τὸν «Δημοκρατικὸ Συναγεαγμένον», τὸ ΔΕΚ καὶ τὴν ΕΟΚΑ Β'.

2. Ἡ ἀστικοδημοκρατικὴ, φιλοευρωπαϊκὴ κατεύθυνση μὲ προέχταση τὴν ταύτιση μὲ τὸ κεφαλαιοκρατικὸ τμήμα τῶν ἀδεσμεύτων καὶ ἀποδοχὴ βοήθειας ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ καὶ μὲ κύριο γνώρισμα τὴν πλήρη ὑποστήριξη τῆς πολιτικῆς γραμμῆς Μακαρίου. Ἡ κατεύθυνση αὐτὴ ἀκολογήθηκε ἀπὸ τὴν «Δημοκρατικὴ Παράταξη», τὸ ΑΚΕΛ καὶ τὴν ΕΛΕΚ.

3. Ἡ γραμμὴ τοῦ ἀνειρήνευτου ἀγῶνα ἐνάντια, στὶς ἱμπεριαλιστικὲς δυνάμεις κάθε μορφῆς, καὶ τὰ ὄργανα τους ντόπια καὶ ξένα, ἀπὸ ἓνα Λαϊκὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο Πάλης, στὸ ὁποῖο θὰ συσπειρωθοῦν ὅλες οἱ συνεπεῖς πατριωτικὲς δυνάμεις, ἀνεξάρτητα ἰδεολογικῆς καὶ πολιτικῆς τοποθέτησης, μὲ ἡγεσία τὴν ἐρ-

γατική τάξη. Τὴν γραμμὴ αὐτὴ πρότεινε τὸ Κ.Κ.Κύπρου.

Γ. Γιὰ νὰ εἶναι ὀλοκληρωμένη ἡ ἀντίληψη μας γιὰ τὶς πῦρ πάνω κατευθύνσεις θὰ πρέπει νὰ ἐξετάσουμε μέσα σὲ ποιὲς ταξικὲς δυνάμεις κινήθηκαν.

1. Ὁ Δημοκρατικὸς Συναγερομὸς κινήθηκε μέσα στὶς δυνάμεις τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ ἰδιαίτερα στὴ νεοβιομηχανική καὶ ἐμπορική μερίδα τοῦ κεφαλαίου. πὺ ἐμποδίζεται ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸ κεφάλαιο καὶ τὰ προνόμια του, νὰ ἀναπτυχθεῖ ἐλεύθερα. Ἀκόμα κινήθηκε μέσα στὰ φασιστικά, ἀντιλαϊκά, ἀντικομμουνιστικά στοιχεῖα, στοὺς παρασυρμένους καὶ τοὺς πληρωμένους πράχτορες τοῦ μονοπωλιακοῦ ἱμπεριαλιστικοῦ κεφαλαίου.

2. Τὸ ἀστικοδημοκρατικὸ μέτωπο κινήθηκε μέσα στὴν ἀστική τάξη καὶ ἰδιαίτερα στὸ ἐκκλησιαστικὸ κεφάλαιο, στὰ μικροαστικά στρώματα τῆς πόλης καὶ τοῦ χωριοῦ, τοὺς μικροεπιχειρηματίες καὶ βιοτέχνες, μέσα στὰ φτωχικὰ ἀγροτικά στρώματα, ἀγροτοεργάτες καὶ κύρια στὴν ἐργατική τάξη, γενικώτερα δὲ μπορεῖ νὰ πεῖ κανένας, χωρὶς καμμιά ἐπιφύλαξη, ὅτι οἱ δυνάμεις μέσα στὶς ὁποῖες κινήθηκε αὐτὸ τὸ μέτωπο, ἦταν κύρια οἱ λαϊκὲς δυνάμεις, πὺ ἀντικειμενικὰ ἀνήκουν στὴ συνεπὴ πάλη γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση. Αὐτὸ φυσικὰ ὀφείλεται στὴ συμμετοχὴ τοῦ ΑΚΕΛ στὸ ἀστικοδημοκρατικὸ μέτωπο.

3. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κύπρου, παρ' ὅλο ὅτι παρουσιάστηκε χωρὶς δυνάμεις, κινήθηκε μέσα στὴν ἐργατική τάξη καὶ τὰ λαϊκὰ στρώματα καὶ γενικώτερα μέσα σὲ ὅλες τὶς συνεπεῖς πατριωτικὲς δυνάμεις, μὲ τὴν πίστη ὅτι οἱ δυνάμεις αὐτὲς ἀνήκουν ἀντικειμενικὰ στὸ πρόγραμμα πὺ χάραξε.

Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ παρατηρήσουμε πὺς κι' αὐτὲς οἱ ἐκλογὲς, ὅπως καὶ ὅλες οἱ προηγούμενες, παρὰ τὴν κρισιμότητα τῆς κατάστασης καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ ἔγιναν μὲ ὅλες τὶς ἀντιδημοκρατικὲς διαδικασίες καὶ βάσεις.

Ἔτσι ἐπικράτησε καὶ πάλι τὸ ἀντιλαϊκὸ πλειοψηφικὸ σύστημα μὲ πλατεῖες περιφέρειες ἀντὶ τοῦ δικαιώτερου συστήματος τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς. Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ δὲν δόθηκε ψῆφος στοὺς νέους ἀπὸ 18—21 χρόνων καὶ στέρηθηκαν τὴν ψῆφο οἱ ἐργάτες πὺ στάληκαν στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ δουλειά.

Ἐνῶ ὅλα τὰ Κόμματα τοῦ ἀστικοδημοκρατικοῦ μετώπου τὶς πρῶτες μέρες μετὰ τὴν προκήρυξη τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ὑποστήριξαν ἔντονα τὴν ἀπλή ἀναλογική καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίσουν οἱ νέοι καὶ οἱ ἐργάτες τοῦ ἐξωτερικοῦ, στὴν συνέχεια παραμέρισαν καὶ πρόδωσαν τὶς δημοκρατικὲς αὐτὲς ἀρχὲς γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὰ συμφέροντα τῆς σύμπραξης τους, ἐνάντια στὸν «Δημοκρατικὸ Συναγερομὸ». Ἔτσι φτάσαμε στὸ πρῶτο ἀποτέλεσμα νὰ ὑποστηρίξει ὁ Δημοκρατικὸς Συναγερομὸς, ἕνα Κόμμα πέρα γιὰ πέρα ἀντιδραστικὸ, τὴν ἀπλή ἀναλογική, ἐνῶ οἱ ἄλλοι πὺ θέλουν νὰ παρουσιάξονται σὰν Κόμματα τοῦ λαοῦ, ποδοπάτησαν τὶς ἀρχὲς αὐτὲς, μὲ τὴν ψευτοδικαιολογία τῆς ἀνάγκης νὰ μὴν ἀναβληθοῦν οἱ ἐκλογὲς.

Παρ' ὅλο πὺ τὸ ἀστικοδημοκρατικὸ μέτωπο παρουσιάστηκε στὶς ἐκλογὲς οὐσιαστικὰ μὲ ἕνα ἐνιαῖο πρόγραμμα, ἀκολουθώντας πιστὰ τὴ γραμμὴ Μακαρίου, ἐντούτοις στὸν ἐκλογικὸ ἀγῶνα φανερώθηκαν ξεκάθαρα, ὁ καιροσκοπισμὸς καὶ ἡ προσπάθεια ἐξαπάτησης τοῦ λαοῦ. Ἀπόδειξη γι' αὐτὴ τὴν ἀλήθεια εἶναι:

α) Παρ' ὅλο ὅτι παρουσιάστηκαν μὲ ἕνα πρόγραμμα καὶ μιὰ γραμμὴ σ' ἕνα ἐνιαῖο μέτωπο, καὶ πᾶσκιζαν νὰ φανοῦν στὰ μάτια τοῦ λαοῦ σὰν Δημοκράτες, ἀντιιμπεριαλιστές, ἀντὶ νὰ κατεβοῦν στὶς ἐκλογὲς μ' ἕνα ψηφοδέλτιο, κατέβηκε τὸ κάθε Κόμμα μὲ τὸ δικὸ του ψηφοδέλτιο. Ἔτσι ἐνῶ ἐπιφανειακὰ παρουσιάστηκε τὸ κάθε Κόμμα μὲ «δικὸ» του πρόγραμμα, «δική» του «προσωπικότητα», στὴν πραγματικότητα ὑπηρετοῦσαν μιὰ γραμμὴ, τὴ γραμμὴ Μακαρίου. Ἔτσι, ἀφηνιαν τὸν λαό, τὸν ὁποῖο στὶς ὀμιλίες τους καλοῦσαν νὰ ψηφίσει κορδόνι τὸ μέτωπο, νὰ μπορεῖ νὰ ψηφίσει ἐκλεκτικά, δηλαδὴ νὰ μπορεῖ νὰ ψηφίσει τὸ ἕνα Κόμμα τοῦ μετώπου καὶ ὄχι ὀλοκληρὸ τὸ μέτωπο, πρᾶγμα πὺ ἔγινε στὴν πράξη.

β) Σὲ ὄλη τους τὴν προεκλογικὴ ἐκστρατεία, ὀμιλίες, ἀφίσσιες, φυλλάδια κλπ. ἐμφανίστηκαν ὁ καθένας χωριστὰ καὶ ὄχι σὰν ἐνωμένο μέτωπο.

γ) Στὶς τελευταῖες προεκλογικὲς προσπάθειες τους ὅλα τὰ Κόμματα τοῦ μετώπου παρουσίασαν ἀφίσσιες καὶ πλακάτ στὰ ὁποῖα παρουσίαζαν ὁ καθένας τὶς φωτογραφίες τῶν δικῶν του ὑποψηφίων καὶ συνθήματα γιὰ νὰ ψηφίσει ὁ λαὸς αὐτοὺς τοὺς ὑποψηφίους, ὁμως δὲν πα-

ρουσίασαν φωτογραφίες και συνθήματα για όλο το μέτωπο.

δ) Ειδικά η ΕΔΕΚ, αντίθετα με την συμμετοχή της στο μέτωπο και την αποδοχή των συμφωνιών του μετώπου, σε δύο επαρχίες, στη Λάρνακα και στην Πάφο, παρουσίασε δύο υποψήφιους που δεν συμπεριλαμβάνονταν στην σύμπραξη. Έτσι, ενώ τα υπόλοιπα Κόμματα καλούσαν τον λαό για να ψηφίσει τους υποψήφιους της ΕΔΕΚ στις άλλες επαρχίες, στην Λάρνακα και στην Πάφο καλούσαν τον λαό να μην τους ψηφίσει. Μπορεί λοιπόν κανένας να βγάλει το έξωφρενικό συμπέρασμα ότι ενώ παρουσίασαν την ΕΔΕΚ σαν δημοκρατική στις άλλες επαρχίες, εκήρυσσαν ουσιαστικά το ίδιο Κόμμα σαν αντιδημοκρατικό στη Λάρνακα και στην Πάφο.

Τέλος, πρέπει να τονιστεί ο ρόλος του Τάσου Παπαδόπουλου στις εκλογές αυτές και ιδιαίτερα η σχέση του με το μέτωπο. Ένώ ο Τάσος Παπαδόπουλος δεν δέχτηκε θέση υποψήφιου που του προσφέρθηκε από την Δημοκρατική Παράταξη και δεν κατέβηκε μαζί της στις εκλογές, και παρ' όλο ότι δήλωσε ότι μετά τις εκλογές θα ιδρύσει δικό του Κόμμα και κατέβηκε στις εκλογές σαν ανεξάρτητος, εντούτοις η Δημοκρατική Παράταξη άφησε στο ψηφοδέλτιο της, στη Λευκωσία, μια θέση κενή προορισμένη για τον Τάσο Παπαδόπουλο και κάλεσε τον λαό να τον ψηφίσει.

Αυτό αποτελεί ασφαλώς ένα ακόμα στοιχείο της ανηθικότητας και του καιροσκοπισμού του μετώπου και μια άλλη κοροϊδία για το λαό.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Μια σωστή εκτίμηση των αποτελεσμάτων των εκλογών πρέπει να σταθεί στις τρεις κατευθύνσεις όπως τις είδαμε πιο πάνω. Έτσι αντικρούοντας τα πράγματα διαπιστώνουμε μια σημαντική νίκη της αστικοδημοκρατικής κατεύθυνσης, με ποσοστό που φτάνει τα 75%, έτσι που χάρις στο αντιδημοκρατικό εκλογικό σύστημα (πλειοψηφικό), κατέλαβε όλες τις βουλευτικές έδρες, αφήνοντας έξω από τη Βουλή τη δύναμη του Δημοκρατικού Συναγερμού—Δέκ, έστω κι' αν είχε εξασφαλίσει το 25%.

Αυτό χαρακτηρίστηκε απ' όλες τις πλευρές σαν μια νίκη των δημοκρατικών δυνάμεων, νίκη της Μακαριακής γραμμής. Έν πάσει περιπτώσει νίκη που έδωσε μια βουλή όπως τη ζήτησε το αστικοδημοκρατικό μέτωπο.

ΑΠΟΧΗ

Το ποσοστό της αποχής έφτασε περίπου τα 14%. Είναι το μικρότερο ποσοστό αποχής που παρουσιάστηκε σ' όλες τις βουλευτικές εκλογές στην Κύπρο (εκλογές 1970 25%).

Βασικοί λόγοι για το μικρό ποσοστό αποχής είναι οι πιο κάτω:

1. Η κρίσιμη κατάσταση που βρίσκεται η Κύπρος μετά το πραξικόπημα και την εισβολή, που έκανε τον λαό να ζει έντονα τις πολιτικές εξελίξεις και να θέλει να συμμετέχει στην πολιτική ζωή του τόπου και στην χάραξη της πορείας που αφορά τα προβλήματα και την τύχη του.

2. Η τεράστια σημασία που δόθηκε στο ρόλο της βουλής από την προπαγάνδα όλων των πολιτικών Κομμάτων και προσώπων.

3. Η πεποίθηση ή όποια δόθηκε στον λαό για την ανάγκη μιας δημοκρατικής βουλής ή όποια απομάκρυνε τους πραξικοπηματίες από το Νομοθετικό σώμα και θα ακολουθούσε τη σωστή γραμμή για τη λύση των λαϊκών και εθνικών προβλημάτων.

4. Η πλήρης ταύτιση του Δημοκρατικού Συναγερμού και της ΕΙΟΚΑ Β' με τον ιμπεριαλισμό και ιδιαίτερα με τον αμερικάνικο, πράγμα ριζικά αντίθετο με τα αντιαμερικάνικα αισθήματα του λαού και την πίστη του ότι αυτός αποτελεί την πραγματική αιτία της καταστροφής μας. Ο κίνδυνος ν' ανέβουν τα φιλοαμερικάνικα στοιχεία στη Βουλή, πράγμα που θα μεγάλωνε τα δεινά του λαού μας. Άκόμα η έντύπωση που δόθηκε στο λαό ότι με τη ψήφο στη Δημοκρατική Βουλή εκφράζει τα αντιιμπεριαλιστικά και δημοκρατικά του αισθήματα.

5. Η μεγάλη κινητοποίηση και προεκλογική εκστρατεία των Κομμάτων, που συνέβαλε στη συμμετοχή του λαού στις εκλογές.

Μέσα σ' αυτή την κατάσταση το Κομμουνιστικό Κόμμα Κύπρου, με τις λίγες δυνάμεις του, δεν κατόρθωσε να επηρεάσει καθόλου τα αποτελέσματα των βου-

λευτικῶν ἐκλογῶν. Αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ὅτι, τὸ σύνθημα τῆς ἀγωνιστικῆς ἀποχῆς, δόθηκε στὸ λαὸ πολὺ ἀργά, ὅταν πιά εἶχε τοποθετηθεῖ ἀμετάκλητα. Γενικὰ οἱ ἀντικειμενικὲς συνθήκες καὶ ἡ κρισιμότητα πού δόθηκε στίς ἐκλογές ἔκαναν τὸ σύνθημα τῆς ἀγωνιστικῆς ἀποχῆς ἄκαιρο καὶ νὰ μὴν ἀνταποκρίνεται στὰ αἰσθήματα τῶν μαζῶν.

Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΧΤΗΡΑΣ ΤΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΕΤΟΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥΣ

Στὸ ἔγγραφο τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κόμματος, πού δημοσιεύθηκε στὴν 6η ἔκδοση, τονίζοταν ὅτι αὐτὸ πού ὀδήγησε τὴν ἄρχουσα τάξη στίς βουλευτικὲς ἐκλογές ἦταν ἡ βαθυὰ κρίση στὴν ὁποία ὀδήγησε τὴν κεφαλαιοκρατία ἡ γραμμὴ τοῦ συμβιβασμοῦ, πού ἀποτελεῖ ἀντίθεση τόσο στὴν ἱστορικὴ ἀνάγκη γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ τόπου, ὅσο καὶ στὰ ἄμεσα προβλήματα τῶν μαζῶν. Ἀκόμα ἡ ἐκλογικὴ σύγκρουση τῶν δύο ἀντιθέτων ὁμάδων, ὀφειλόταν στίς ἐνδοταξικὲς ἀντιθέσεις πού ἀφοροῦν κύρια τὸ μερικὸ στὴ διακυβέρνηση καὶ τίς μέθοδες ἐφαρμογῆς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς, τῆς πορείας τοῦ συμβιβασμοῦ μὲ τὸν ἱμπεριαλισμό. Ἡ ὅλη πάλη στὴν προεκλογικὴ περίοδο καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν μαρτυροῦν αὐτὲς τίς διαπιστώσεις. Αὐτὸ φαίνεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἀπ' ὅλες τίς πλευρὲς καταβλήθηκε ἔντονη προσπάθεια νὰ ἐμφανιστεῖ μιὰ νέα, τάχατες, γραμμὴ, πού σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν προηγουμένη ταχτική, νὰ δοθεῖ ἡ ἐντύπωση στὸν λαὸ μιᾶς ἀλλαγῆς, μὲ κύρια χαρακτηριστικὰ τὴν ἐπικράτηση τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, σ' ἀντίθεση μὲ τοὺς πραξικοπηματίες, τὴ γραμμὴ ἀγώνα μὲ κύριο σύνθημα τὸν μακροχρόνιο καὶ τὴν ἰδιαίτερη σποργὴ στὰ κοινωνικοοικονομικὰ προβλήματα τοῦ λαοῦ. Ὅλα αὐτὰ συνιστοῦν τὴν τάση τῆς ἀπομάκρυνσης ἀπὸ τὰ παλιὰ ἁμαρτήματα τῆς προηγουμένης βουλῆς. Πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι αὐτὴ ἡ θέση δὲν εἶναι παρὰ μιὰ πολὺ πιὸ ἔντονη ἀντίθεση μὲ τὴν ὑπάρχουσα γραμμὴ Μακαρίου, γραμμὴ Ἀθηνῶν—Λευκωσίας, πού οὔτε δημοκρατικὲς ἐλευθερίες ἐπιτρέπουν, οὔτε ἀγώνα τῶν μαζῶν ἀνέχονται, οὔτε κοινωνικοοικονομικὰ προβλήματα ἔχουν τὴν δύναμη νὰ λύσουν. Ἔτσι ἡ ἄρχουσα τάξη (ἐκκλησιαστικὸ

κεφάλαιο ἀπὸ τὴν μιὰ καὶ νεοβιομηχανικὸ καὶ ἐμπορικὸ κεφάλαιο ἀπὸ τὴν ἄλλη) ὄχι μόνον δὲν ἔβαλε τίς προϋποθέσεις γιὰ τὸ ξεπέραςμα τῆς κρίσης τῆς, ἀντίθετα πλησιάζοντας μὲ μιὰ σειρά διακηρύξεις τὴν ἀπαίτηση τῶν μαζῶν, ἐπροετοίμασε μιὰ ὀξύτερη κρίση, πού ἀναπόφευκτα θὰ ἐκδηλωθεῖ ἴσως πολὺ σύντομα ὅταν οἱ ἀντιφάσεις τῆς θὰ γίνουν πιά μιὰ ἐμπειρία τῶν μαζῶν.

Ἡ μελλοντικὴ αὐτὴ ὄξυνση τῶν ἀντιθέσεων μὲ τὸ λαὸ εἶναι ἀναπόφευκτη γιὰ τὴν ἀποδείχεται συνεχῶς πὼς ἡ ἄρχουσα τάξη, εἶναι ἀνίκανη νὰ πραγματοποιήσῃ τίς μεγάλες ὑποσχέσεις πού ἔδωσε στὸ λαὸ καὶ πού ὁ λαὸς τίς ἀπαιτεῖ πιά συνειδητά.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Τὸ γεγονός ὅτι στὴν προσπάθεια τῆς ἡ ἄρχουσα τάξη νὰ βγεῖ ἀπὸ τὴν κρίση τῆς καταφεύγοντας στὸ λαὸ, τὴν ὑποχρέωσε ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν λαϊκὸ παράγοντα σὰν τὸν ρυθμιστικὸ, ἔδωσε ἔτσι τὴν εὐκαιρία στίς λαϊκὲς μάζες νὰ βάλουν τὴν σφραγίδα τους στὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν. Αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὡς ἓνα μεγάλο βαθμὸ καθοριστικὸ γιὰ τὴν πάρα πέρα πορεία καὶ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ γεννᾷ προβλήματα καὶ νὰ ὀξύνει καταστάσεις, πού ὀφείλουμε νὰ τίς προσέξουμε γιὰ νὰ καθορίσουμε σωστὰ τοὺς στρατηγικοὺς στόχους καὶ τὴν ταχτικὴ μας.

Γιὰ τὸν Ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ γίνεται ἔντονο τὸ πρόβλημα ὅτι ἡ ἄρχουσα τάξη τοῦ τόπου, μὲ τίς ἀδυναμίες τῆς, κινδυνεύει νὰ χάσῃ ἀπὸ τὰ χέρια τῆς τὴν ἐξουσία καὶ νὰ τὴν παραδώσῃ στίς δυνάμεις ἐκεῖνες στίς ὁποῖες ρυθμιστικὸ ρόλο παίξει τὸ πραχτορεῖο τῆς ἄλλης ὑπερδύναμης, τὸ ΑΚΕΛ. Μὲ ἄλλα λόγια ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμὸς, μετὰ τὴν ὀλοκληρωτικὴ ἦττα τοῦ Κληρίδη στίς ἐκλογές καὶ τὴ νίκη τῶν ἀντιαμερικάνικων δυνάμεων, κινδυνεύει νὰ βρεθεῖ μὲ πολιτικὲς δυνάμεις χωρὶς καμμιά ἐξουσία στὸν τόπο. Αὐτὸ θὰ γίνῃ ἀκόμα πιὸ ὀξὺ ἂν πραγματοποιηθεῖ ἡ λαϊκὴ ἀπαίτηση γιὰ καθαίρεση. Θὰ πρέπει λοιπὸν νὰ περιμένουμε πὼς, μπροστὰ ἀπὸ τὸν κίνδυνο, ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμὸς θὰ ρυθμίσει ἀνάλογα τὴν καινούργια του θέση στὰ προβλήματα αὐτά.

Ὁ Εὐρωπαϊκὸς ἰμπεριαλισμὸς ὁπωσδήποτε θὰ ἐπιθυμοῦσε τὴ διατήρηση καὶ μονιμοποίησιν καὶ ἐπέχτασιν τῆς ἐπιρροῆς του στὴν Κύπρον, ἔστω σὲ βάρος τῶν ἀμερικάνων, ποτὲ ὅμως δὲν πρόκειται νὰ ἀνεχτεῖ ἓνα αὐξημένον ρόλον τοῦ λαοῦ μέσα ἀπὸ ἓνα λαϊκὸ μέτωπον καὶ κύρια μέσα ἀπὸ μιὰ Ρωσικὴ ἐπιρροή.

Ἡ Σοβιετικὴ ὑπερδύναμις μπορεῖ φυσικὰ νὰ νοιώθῃ εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴ δύναμιν καὶ τὸ ρόλον τοῦ πραχτορείου της, τοῦ ΑΚΕΛ, πὸν συνεχῶς αὐξάνεται στὸ τόπον, ὅμως ἀπὸ τὴν ἄλλην θὰ βρεθεῖ μπροστὰ ἀπὸ πολλὰ προβλήματα στὸν τομέα τῶν παζαρεμάτων της στὴν περιοχὴ μὲ τὸν ἀμερικάνικον ἰμπεριαλισμό.

Γιὰ τοὺς ντόπιους παράγοντες οἱ ἐπιπτώσεις ἀπὸ τὴς ἐκλογὰς εἶναι ἐπίσης τέτοιες πὸν γεννοῦν τεράστια προβλήματα. Γιὰ πρώτη φορὰ ἡ νεοβιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ ὁμάδα τῆς κεφαλαιοκρατίας μένει ἔξω ἀπὸ τὴ βουλὴν καὶ χάνει ἀρχετὰ τὸ γόητρο της σὰν ἀρχουσα τάξις, ἔναντι τοῦ λαϊκοῦ παράγοντα, ἔστω κι' ἂν ἀκόμα ἔχει ἀρχετὴ δύναμιν στὴν ἐχτελεστικὴ ἐξουσία.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἀποκατάστασης της στὴν προηγούμενη της θέσιν ἀποτελεῖ ἓνα κεφαλαιῶδες πρόβλημα γι' αὐτὴν.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ κεφάλαιον, μὲ τὸν Μακάριον, πὸν πάντα θέλει τὸ προβάδισμα ποτὲ δὲν ἐπεζήτησε τὴ συντριβήν, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν λαϊκὸν παράγοντα, τοῦ ἰδιωτικοῦ κεφαλαίου. Αὐτὴ ἡ «ὑπέρβασις» τοῦ «λαϊκοῦ μετώπου» δημιουργεῖ ἓνα τεράστιον πρόβλημα γιὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν κεφάλαιον. Ἰδιαίτερα γιὰ τὸν Μακάριον, μέσα στὸ διεθνὲς ἰμπεριαλιστικὸ κλίμα, στὸ ὅποῖον ὁ ἴδιος ζεῖ κι' ἀναπνεύει, ἔχει ἀσφαλῶς ν' ἀντιμετωπίσει πολλὰ προβλήματα.

Οἱ ἀστοὶ «δημοκράτες», οἱ «δημοκράτες» ἐπιστήμονες καὶ διανοούμενοι τοῦ δημοκρατικοῦ μετώπου, πὸν ὅπως εἶπε ὁ Μακάριος «πολλὴν δημαγωγίαν προσέφεραν» θὰ βρεθοῦν ἀσφαλῶς ἀνάμεσα στὴ Μακαριακὴ γραμμὴν, γραμμὴν Ἀθηνῶν—Λευκωσίας, τὴν ἀναλλοίωτην γραμμὴν τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τὴν πορεία «δημοκρατίας, ἀγῶνα καὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης» πὸν ἀφειδόμενα προσέφεραν σὰν πρόγραμμα στὸ λαόν. Ἀσφαλῶς θάχουν ν' ἀντιμετωπίσουν πολλὰ σκληρὰ προβλήματα.

Ἡ ρεφορμιστικὴ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ πὸν κάλεσε τὰ μέλη καὶ τοὺς ὀπισθοῦς της

καὶ γενικώτερα τὴν ἐργατικὴν τάξιν καὶ τὸν λαόν, νὰ παίξουν πρωταγωνιστικὸν ρόλον σ' αὐτὴ τὴν «ΝΙΚΗ», νίκη πὸν ὅπως τόνιζε θὰ σημαίνει ὑλοποίησιν τῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ, ὅπως καὶ ἡ «ἐπαναστατικὴ» ἡγεσία τῆς ΕΛΔΕΚ θὰ ἔχουν ν' ἀντιμετωπίσουν σκληρότερα προβλήματα.

ΠΟΙΕΣ ΟΙ ΠΙΘΑΝΕΣ ΠΟΡΕΙΕΣ

α) Συνεννόησις ἀνάμεσα στὴς κεφαλαιοκρατικὰς μερίδας μ' ἓνα νέο μοίρασμα τῆς ἐχτελεστικῆς ἐξουσίας. Μιὰ πιθανὴ ἀπομάκρυνσις τοῦ Μακαρίου, γιὰ νὰ δώσῃ τὴν θέσιν του σ' ἓνα συμβιβασμὸν τῶν δύο ὁμάδων τῆς κεφαλαιοκρατίας.

β) Μιὰ συνέχισις τῆς ὄξυνσης τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἀνάμεσα στὴς δύο ὁμάδας τῆς κεφαλαιοκρατίας, μὲ τὴν ἐνεργὸν συμπλοκήν, ἐξωτερικῶν παραγόντων, μὲ μιὰ πιθανὴ βίαιη ἀπομάκρυνσις τοῦ Μακαρίου καὶ μιὰ διχτατορία. Ἀκόμα μὲ μιὰ προσέλασιν τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων καὶ ἀνατροπὴν τῶν πραγμάτων. Ὁποιοσδήποτε κι' ἂν εἶναι ὅμως οἱ ἐξελίξεις τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὅλες οἱ ἀντιλαϊκὰς δυνάμεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, κι' αὐτὴ ἀκόμα ἡ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ, δὲν μποροῦν παρὰ νὰ χτυπήσουν μὲ κάθε τρόπο τὸ Λαϊκὸ Μέτωπον.

Γιὰ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Κύπρου, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν δημιουργεῖ πολλὰ προβλήματα, ἀλλὰ κύρια δημιουργεῖ τεράστιες ὑποχρεώσεις.

α) Ὁφείλομε νὰ ἐπανεξετάσωμε τὸ πρόβλημα τῆς ταχτικῆς μας ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι, στὴν θέσιν τῆς ἀντιπολίτευσης σήμερον, βρίσκεται ἐκείνη ἡ μερίδα τῆς κεφαλαιοκρατίας πὸν ταυτίζεται μὲ τὴς φασιστικὰς δυνάμεις, μὲ τὴς δυνάμεις τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, μὲ τὴς μαῦρες ἀντιλαϊκὰς δυνάμεις. Ὁ κίνδυνος γιὰ μᾶς σὰν ἀντιπαράθεσις νὰ ταυτιστοῦμε μ' αὐτὴ τὴν ἀντιπολίτευσιν, εἶναι μέγας, ὅπως καὶ ὁ κίνδυνος νὰ ἀμβλύνωμε τὴν ἀντιπαράθεσιν μας εἶναι σοβαρὸς. Ποιὰ ταχτικὴ εἶναι ἐκείνη πὸν θὰ ἀνεβάξῃ τὴν ταξικὴν πάλην, πὸν θὰ πείθῃ τὴς μᾶζας νὰμποῦν στὴν ταξικὴν πάλην, χωρὶς νὰ δικαιῶναι τὴν καπιταλιστικὴν ἀντιπαράθεσιν αὐτὸ εἶναι τὸ μέγαλον μᾶς πρόβλημα.

β) Ποιὰς ὀργανωτικὰς δομὰς καὶ ποιὰς μεθόδους πάλης θὰ ὑψώνουν συνεχῶς τὸ ρόλον τοῦ λαϊκοῦ παράγοντα, ἔτσι πὸν ἡ

αντίθεση ανάμεσα στα προεκλογικά προγράμματα και την πραχτική αντιμετώπιση των προβλημάτων θα συνειδητοποιήσει τις μάζες στην ανατοποθέτηση τους για μια οργανωμένη πάλη, για τη σωτηρία του τόπου, είναι ένα άλλο σοβαρό πρόβλημα.

γ) Πώς θα στήσουμε το Κόμμα σαν ζωντανό οργανισμό σε μια έντονη προσπάθεια για την κάλυψη των αναγκών της καθοδήγησης των μαζών, πώς θα εξοπλί-

σουμε το Κόμμα με εκείνα τα μέσα που είναι απαραίτητα (έφημερίδα, θεωρητικό όργανο) για την διεκπεραίωση του βασικού χρέους για την επικοινωνία με τις μάζες είναι ένα άλλο βασικό μας πρόβλημα.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Κύπρου επεξεργάζεται συγκεκριμένο πλάνο δράσης, για να μπορέσει ν' ανταποκριθεί στα πιο πάνω καθήκοντα που προκύπτουν από την καινούργια πραγματικότητα.

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ

Μετά την προκήρυξη Βουλευτικών εκλογών συνήλθε η Κ.Ε. του Κ.Κ.Κ. και αποφάσισε μια τετράμηνη καμπάνια πραχτικής δουλειάς μέχρι τις εκλογές. Οι πρώτοι τρεις μήνες αποφασίστηκε να είναι δοσμένοι στη ζύμωση και στη κινητοποίηση των μαζών με στόχο την δημοκρατικοποίηση των εκλογών όπως:

- α) Αγώνας για να χρησιμοποιηθεί σαν εκλογικό σύστημα η απλή αναλογική.
- β) Ψήφος στη νεολαία πάνω από 18 χρόνων.
- γ) Ψήφος στους εργάτες του εξωτερικού.
- δ) Αγώνας για να γίνουν εκλογές των άλλων αρχών, δηλ. των εκπαιδευτικών αρχών, των χωρικών αρχών, των αρχών συνεργατισμού, καθώς και δημάρχων.

Ο τελευταίος μήνας αποφασίστηκε να χρησιμοποιηθεί για προεκλογική εκστρατεία, που το περιεχόμενο της θα καθοριζόταν από τον βαθμό της επιτυχίας μας για δημοκρατικοποίηση των εκλογών.

Γι' αυτή την καμπάνια το Κόμμα καθόρισε τρία συνεργεία. Ένα για την πόλη και την επαρχία Λευκωσίας, που θα ήταν υπεύθυνο να οργανώσει και πραγματοποιήσει συγκεντρώσεις στο χώρο του. Δεύτερο συνεργείο, για την ίδια δουλειά, για την επαρχία Λεμεσού, Λάρνακας και Πάφου, και τρίτο για έσωτερική πραχτική δουλειά, όπως προετοιμασία έφημερίδων τοίχου, φυλλαδίου και τρούκ.

Τσέρα απ' αυτή την απόφαση η Κ.Ε. μπήκε στη δουλειά για τη κατάρτιση έγγραφο με τις θέσεις του Κόμματος πάνω στις βουλευτικές εκλογές. Στη διάρ-

κεια της επεξεργασίας των θέσεων παρουσιάστηκαν αρκετές δυσκολίες στο να βγει ένα έγγραφο που ν' αγγίζει όλες τις πτυχές του προβλήματος και να ξεκαθαρίζει το ζήτημα, γιατί η άρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη του τόπου ανάγκασε να προκηρύξει τις βουλευτικές εκλογές. Η διαλεκτική αντίκρουση του ζητήματος απαιτούσε μια ιστορική τοποθέτηση της άρχουσας τάξης μέσα στις τωρινές συνθήκες του παγκόσμιου ιμπεριαλιστικού συστήματος, για να φανεί ο αντίθετος της ρόλος και η αντίθεση της με την ιστορική αναγκαιότητα του τόπου και τα αισθήματα των μαζών, πράγμα που την οδήγησε σε μια νέα όξυνση της κρίσης της και στην ανάγκη να προκηρύξει βουλευτικές εκλογές για να βγει από αυτή την κρίση. Έξ αιτίας αυτών των δυσκολιών η ολοκλήρωση του έγγραφου καθυστέρησε, με αποτέλεσμα να χαθούν οι τρεις πρώτοι μήνες της καμπάνιας, δηλ. το πρώτο μέρος της. Στη χρονική αυτή διάρκεια, αναγκαστικά, το κόμμα δεν βγήκε προς τα έξω, κι' έτσι δεν κατάφερε να μπει στη πάλη για επίτευξη των στόχων του, δηλ. για δημοκρατικοποίηση των εκλογών. Το ολοκληρωμένο έγγραφο με τις θέσεις του κόμματος για τις βουλευτικές εκλογές κυκλοφόρησε τελικά σε μια έκδοση, την 6η, η οποία πουλήθηκε σε 2.300 περίπου φύλλα.

Θέση του Κόμματος ήταν η αγωνιστική αποχή από τις εκλογές. Η θέση αυτή πήγαζε από το γεγονός ότι δεν μπορούσαμε να συμμετέχουμε στην εκλογή του ενός από τα δύο αντιμαχόμενα κομ-

μάτια τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός πὼς ὁ στόχος γιὰ δημοκρατικοποίηση τῶν ἐκλογῶν δὲν πραγματοποιήθηκε, μιὰ καὶ ἀπὸ τὰ πράγματα ὑποχρεωθήκαμε νὰ μὴν κάνουμε καμιά οὐσιαστικὴ κινητοποίηση πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση καὶ τὰ ἄλλα κόμματα πρόδωσαν κυριολεκτικὰ αὐτὸ τὸ στόχο.

Τὸ χάσιμο αὐτοῦ τοῦ διαστήματος γιὰ ἐσωτερικὴ δουλειὰ τοῦ Κόμματος, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χάσουμε τὴν ἐπαφὴ μὲ τὶς μᾶζες καὶ νὰ μὴ παλαίψουμε ἔτσι γιὰ τὴν δημοκρατικοποίηση τῶν ἐκλογῶν, ἐκ τῶν ὑστέρων κρίνεται σὰν μεγάλο λάθος. Θάταν ὠφελιμότερο νὰ βγοῦμε στὴν ἀρχὴ μὲ ἓνα σύντομο καὶ μὲ ἐλλείψεις ἔγγραφο, τὸ ὁποῖο νὰ ὀλοκληρώναμε σιγά-σιγά, παρὰ νὰ περιμένουμε νὰ τὸ ὀλοκληρώσουμε καὶ τελειοποιήσουμε καὶ μετὰ νὰ βγοῦμε στὶς μᾶζες, χάνοντας ἔτσι ὀλόκληρὴ τὴν καμπάνια ἐπαφῆς καὶ διαφώτισης τῶν μαζῶν γιὰ τὴν ἀντιδημοκρατικότητα τῶν ἐκλογῶν, πράγμα πὸς στὴν συνέχεια καὶ μὲ βάση τὴ διαμόρφωση τῶν συνθηκῶν καὶ τὴν τοποθέτηση, ἐκλογικὰ, τῶν μαζῶν ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ βρεθεῖ τὸ σύνθημα μας, γιὰ ἀγωνιστικὴ ἀποχὴ ἄκαιρο καὶ λανθασμένο καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ τὸ μεταβάλουμε στὴν πορεία τῶν ὀμιλιῶν σὲ σύνθημα διαφώτισης καὶ ὄχι δράσης.

Στὸ χρονικὸ διάστημα πὸς εἶχε μπροστά του τὸ Κόμμα, μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση καὶ κυκλοφορία τοῦ ἐγγράφου μὲ τὶς θέσεις του γιὰ τὶς βουλευτικὲς ἐκλογές, πραγματοποίησε δυὸ κύκλους συγκεντρώσεων—ὀμιλιῶν.

Α' ΚΥΚΛΟΣ

1. Ἀ κ ρ ο ῦ ν τ α : Ἐγινε τὴν 6ην Αὐγούστου σὲ καφενεῖο τοῦ χωριοῦ.

2. Δ ἄ λ ι : Πραγματοποιήθηκε στὶς 7 Αὐγούστου. Ἡ προσέλευση ἦταν πολὺ μεγάλη. Συγκεντρώθηκαν περίπου 450 ἄτομα, πὸς μαζί μ' ἓνα ἀριθμὸ πὸς ἄκουε τὴν ὀμιλία ἀπὸ τοὺς γύρω χώρους ἔφταναν τοὺς χίλιους.

3. Στὶς 7 Αὐγούστου προγραμματίστηκε συγκέντρωση στὸ Πελέντρι. Ὄταν ἔφτασαν ἐκεῖ τὰ συνεργεῖα τοῦ Κόμματος γιὰ τὴν ὀμιλία, ὁ καφετζῆς πὸς ἦταν συνεννοημένος μὲ μέλη τοῦ Κόμματος γιὰ νὰ παραχωρήσει τὸ καφενεῖο του καὶ νὰ δώσει ρεῦμα, ἀρνήθηκε καὶ τὰ δύο, ὑστερα ἀπὸ πιέσεις παραγόντων τοῦ

ΑΚΕΛ. Ἄλλες προσπάθειες τῶν συντρόφων γιὰ νὰ βροῦν ρεῦμα δὲν καρποφόρησαν λόγω τῆς ἀντίδρασης τῶν ἴδιων κύκλων. Περίμεναν τὴν ὀμιλία γύρω στοὺς 300, ἀλλὰ τελικὰ ματαιώθηκε ἕξ αἰτίας τῆς ἔλλειψης μέσων, φωτισμοῦ καὶ ρεύματος γιὰ τὰ μεγάφωνα.

4. Στὶς 13 Αὐγούστου πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στὸν Ἅγιο Ἀθανάση Λεμεσοῦ, στὸν χώρο τῶν προσφύγων. Στὴν συγκέντρωση ἦρθαν γύρω στοὺς 30, ὅμως ὅλοι σχεδὸν οἱ πρόσφυγες εἶχαν βγεῖ στὶς βεράντες τῶν σπιτιῶν τους καὶ ἄκουαν τὴν ὀμιλία.

5. Στὶς 14 Αὐγούστου πραγματοποιήθηκε ὀμιλία στὸ χωριὸ Καντοῦ. Μετὰ τὴν ὀμιλία ἔγινε ἔντονη συζήτηση.

6. Στὶς 16 Αὐγούστου προγραμματίστηκε ὀμιλία, γιὰ δευτέρη φορά, στὸ Πελέντρι. Ἀπὸ πολὺ νωρὶς ἄρχισε ὀργανωμένη ἀντίδραση ἀπὸ τὸ ΑΚΕΛ, πὸς παράγοντες του φρόντισαν νὰ γεμίσουν ἀσφυκτικὰ τὸν χώρο τῆς συγκέντρωσης μὲ διάφορα αὐτοκίνητα. Ὄταν ἄρχισε ἡ ὀμιλία μὲ 500 περίπου ἄτομα, Ἀκελικοὶ τραμπούκκοι ἄρχισαν ἐπίθεση μὲ βροσιές καὶ μὲ χειρονομίες ἐναντία στὰ μέλη τοῦ Κόμματος πὸς κορυφώθηκαν μὲ φασιστικὲς ἐπιθέσεις. Ἀπὸ τὴν ἐπίθεση τραυματίστηκαν ἑλαφρὰ δύο σύντροφοι καὶ ἕνας συναγωνιστής. Μεγάλες ζημιές ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις ἔπαθε τὸ αὐτοκίνητο συντρόφου. Ἀποτέλεσμα τῆς φασιστικῆς αὐτῆς ἐπίθεσης ἦταν νὰ διακοπεῖ ἡ ὀμιλία. Στὴν συνέχεια τὰ ἐπεισόδια καταγγέλλθηκαν στὴν ἀστυνομία, πὸς πῆρε τοὺς τραμπούκκους στὸ δικαστήριον.

Μετὰ τὰ ἐπεισόδια τοῦ Πελεντριοῦ ἐκδόθηκε σὲ φυλλάδιο μιὰ καταγγελία τοῦ Κόμματος ἐναντία στὴ φασιστικὴ βία πὸς χρησιμοποίησε τὸ ΑΚΕΛ στὸ Πελέντρι.

Ἐπὶστερα ἀπὸ τὶς πιὰ πάνω συγκεντρώσεις ἡ Κ.Ε. τοῦ Κόμματος, πὸς συνῆλθε καὶ μελέτησε τὶς ἀντικειμενικὲς συνθῆκες ὅπως διαμορφώθηκαν, ἀποφάσισε νὰ μετατρέψει τὴν ἀποχὴ ἀπὸ σύνθημα δράσης σὲ σύνθημα διαφώτισης, ἐνῶ παράλληλα ἀποφασίστηκε νὰ δοθεῖ ἰδιαίτερη βαρῦτητα στὴν ἀνάπτυξη τοῦ προγράμματος γιὰ τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο πάλης.

Β' ΚΥΚΛΟΣ

1. Στὶς 28 Αὐγούστου πραγματοποιήθηκε ὀμιλία στὸ χωριὸ Ἀρεδκιοῦ. Συγκεντρώθηκαν γύρω στοὺς 150 μὲ 200,

ντόπιοι και πρόσφυγες. Μετά την όμιλία έγινε συζήτηση με κύριο περιεχόμενο τó πρόγραμμα τού Κόμματος για τó Λαϊκό Μέτωπο Πάλης.

2. Στις 29 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε όμιλία στό χωριό Λυθροδόνας. Στην όμιλία παραβρέθηκαν γύρω στους 500. Μετά την όμιλία ακολούθησε συζήτηση.

3. Στις 30 Αυγούστου έγινε όμιλία σέ καφενείο στην Άγγλαντζιά. Όπως κι' άλλου, μετά την όμιλία έγινε συζήτηση. Για πρώτη φορά έγινε ύποστήριξη τών θέσεων τού ΑΚΕΛ, από παρευρισκόμενους όπαδούς του.

4. Στις 30 Αυγούστου προγραμματίστηκε όμιλία για την Άραδίππου. Με μιá καλή προσέλευση αρχίζει ή όμιλία. Όταν όμως ό όμιλητής έφτασε σ' ένα όρισμένο σημείο ή άστυνομία διάκοψε τόν όμιλητή με την δικαιολογία... «Η όμιλία είναι προπαγάνδα υπέρ τού Κόμματος σας και είναι αντικυβερνητική». Αυτό ανακοινώθηκε και από τά μεγάφωνα. Προηγουμένως ή άστυνομία έφερνε συνεχώς εμπόδια και δυσκολίες για την όμιλία. Ένας αριθμός από τούς παρευρισκόμενους διαμαρτυρήθηκε για τή στάση τής άστυνομίας. Μετά ή άστυνομία πήρε τά υπεύθυνα στελέχη τού Κόμματος στό τμήμα και τούς άνάφερε πώς ή πραγματική αίτια για τή διακοπή τής όμιλίας δέν ήταν αυτή πού τούς άνάφερε προηγουμένως, αλλά ότι ομάδες κάτω στη συγκέντρωση πού ήσαν έτοιμες νά επιτεθούν και νά χτυπήσουν την ομάδα τού Κόμματος με στόχο νά προκαλέσουν επεισόδια και νά διακόψουν την όμιλία. Η άστυνομία, στη συνέχεια, κατηγορήσε τούς συν. όμιλητές πώς χρησιμοποιούσαν μεγάφωνα χωρίς την άδεια τού αρμόδιου Έπαρχου. Άργότερα καλέστηκαν στην άστυνομία και τούς πρόσαψαν κατηγορία. Δέν ξέρουμε αν ή ύπόθεση θά φτάσει στό Δικαστήριο.

6. Την 1 Σεπτέμβρη έγινε όμιλία στόν καταυλισμό Κόκκινες, στην Λευκωσία. Την όμιλία άκουε όλος σχεδόν ό καταυλισμός. Μετά την όμιλία έγινε συζήτηση.

7. Στις 2 Σεπτέμβρη έγινε όμιλία στόν χώρο τών καφενείων, στην πλατεία τού χωριού Κλήρου. Η συγκέντρωση ξεπερνούσε τά 500 άτομα. Στο τέλος τής όμιλίας διεξήχθη πλατειά και έποικοδομητική συζήτηση.

Σ' όλες τις όμιλίες προηγήθηκε συνεργείο τού Κόμματος, πού ανακοίνωνε τις συγκεντρώσεις και φώναζε συνθήματα

τú Κόμματος με τηλεβόα. Στόν πρώτο κύκλο τών όμιλιών, πριν από κάθε όμιλία τó συνεργείο, τοποθετούσε έφημερίδες τοίχου και έρριχνε τρύκς και φυλλάδια πού έτοιμάζε τó συνεργείο πρακτικής δουλειάς. Επίσης για όλες τις όμιλίες τó Κόμμα έστελλε, προηγουμένως, ανακοινώσεις σ' όλες τις έφημερίδες, οι όποιες όμως δέν τις δημοσίευαν.

Ό άστικός τύπος στάθηκε άπέναντι στις εκδηλώσεις και όμιλίες τού Κόμματος με καθαρή αντιδραστικότητα και αντιδημοκρατικότητα, αποδείχνοντας πώς όταν πρόκειται για κομμουνιστές, ή δημοκρατικότητα και τó δικαίωμα τής ελεύθερης έκφρασης, είναι ξεχασμένες άρχές. Έτσι, τόσο οι έφημερίδες τής λεγόμενης δεξιάς, όσο και οι άλλες τής ψευτοαριστεράς, συνέχισαν την παλιά τους συνήθεια, νά αποσιωπούν δηλαδή κάθε δράση τού Κόμματος από τις μάζες και νά πασκίζουν νά απομονώσουν τó Κόμμα από την εργατική τάξη και τόν λαό. Δυστυχώς τις ανακοινώσεις τού κόμματος δημοσίευσαν, σέ μερικές περιπτώσεις, όρισμένες έφημερίδες τής άκρας δεξιάς, κι' αυτές τονίζοντας βέβαια τά σημεία πού ήθελαν νά εκμεταλλευτούν.

Η Άστυνομία, στόν πρώτο κύκλο τών όμιλιών έλειπε από όλες τις συγκεντρώσεις, εκτός από τó Δάλι. Όμως και σ' αυτήν ή συμπεριφορά της ήταν μεροληπτική ενάντια στό Κόμμα, γιατί ενώ στις όμιλίες τών άλλων κομμάτων έκλεινε τόν δρόμο για νά μήν περνούν αυτοκίνητα και προκαλούν θόρυβο, στην δική μας δέν έκαμε τó ίδιο. Μετά τά επεισόδια στό Πελέντρι αποδείχτηκε πώς ήταν λάθος νά μήν καλοΰμε την άστυνομία στις συγκεντρώσεις μας και την καλέσαμε σέ όλες τις επόμενες όμιλίες, στις όποιες και παρευρέθηκε. Η περίπτωση τής Άραδίππου πού διάκοψε όμιλία τού Κόμματος και κατηγορήσε στελέχη τού Κόμματος, για χρησιμοποίηση μεγάφωνων χωρίς άδεια, τή στιγμή πού όλα τά άλλα Κόμματα έκαμαν ελεύθερα συγκεντρώσεις και όμιλίες χωρίς άδεια, αποτελεί συνέχεια τής προσπάθειας της νά χτυπήσει τó Κόμμα.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΑΚΕΛ

Άπό την άρχή τών όμιλιών μας, τó ΑΚΕΛ έκαμε προσπάθειες νά έμποδίσει την πραγματοποίηση τών συγκεντρώσεων.

Ἔτσι ἔδωκε ἐντολή στὰ μέλη του καὶ ἰδιαίτερα στοὺς κατὰ τόπον παράγοντες του νὰ μὴν ἔρχονται στὶς ὁμιλίες τοῦ Κόμματος καὶ νὰ κάμνουν κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ ἀποτύχουν οἱ συγκεντρώσεις μας. Ἄμεσα ἢ ἔμμεσα ἀπειλοῦσε καφετζηῖδες νὰ μὴν μᾶς δώσουν τὰ καφενεῖα τους γιὰ τὶς ὁμιλίες μας. Σὲ πολλές περιπτώσεις ὁπαδοὶ του ἔσχισαν ἑφημερίδες τοίχου τοῦ Κόμματος καὶ κατάστρεψαν τρύκας γιὰ νὰ ἐμποδίσουν νὰ γίνουν γνωστὲς στὶς μᾶζες οἱ συγκεντρώσεις τοῦ Κόμματος. Ἀποκορύφωμα αὐτῆς τῆς ταχτικῆς του ἦταν οἱ φασιστικὲς ἐπιθέσεις πὺ μεταχειρίστηκε στὸ Πελέντρι, μὲ στόχο νὰ ἐμποδίσει μὲ κάθε μέσο νὰ φτάσουν οἱ θέσεις μας στὶς μᾶζες.

Εἶναι φανερὸ πὺς τὸ ΑΚΕΛ θορυβήθηκε ἀπὸ τὴ δράση τοῦ Κόμματος καὶ τὶς θέσεις πὺ ἔφερε γιὰ τὶς μᾶζες. Ἔτσι προσπάθησε μὲ κάθε τρόπο νὰ ἀπομονώσει τὸ Κόμμα. Οἱ λόγοι εἶναι ὀλοκάθαροι. Ἡ ἐργατικὴ τάξη καὶ ὁ λαὸς ξέρουν νὰ ἐχτιμοῦν σωστά, (αὐτὸ τὸ ἀπόδειξαν καὶ στοὺς τόπους ὅπου τὸ Κόμμα ἔκαμε ὁμιλίες), ξέρουν νὰ κρίνουν σωστά τὶς λανθασμένες καὶ τὶς σωστὲς θέσεις, τὶς δημογωγικὲς καὶ τὶς ἐπαναστατικὲς. Τὸ ΑΚΕΛ τρομοκρατήθηκε γιὰτὶ αἰσθάνθηκε νὰ κλονίζεται μπροστὰ ἀπὸ τὶς καινούργιες θέσεις καὶ τὸ καινούργιο πρόγραμμα πὺ φέρνει τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα στὶς μᾶζες. Φοβήθηκε τὴν σύγκριση μὲ τὸ δικὸ του ἀστικοδημοκρατικὸ πρόγραμ, πὺ καμιά σχέση δὲν ἔχει μὲ τὸ Μαρξισμό—Λενινισμό καὶ καμιά ἐλπίδα δὲν ἀφήνει στὶς μᾶζες. Τὸ ΑΚΕΛ προσπάθησε νὰ κρατηθεῖ ἄβλαβο μὲ τὴν ταχτικὴ τῆς ἀπομόνωσης τοῦ Κόμματος, ὅμως ἀπότηχε πλήρως. Ἡ ἐργατικὴ τάξη καὶ ὁ λαὸς δὲν πειθάρχησαν σ' αὐτὴ τὴν ἀντεπαναστατικὴ καὶ ἀντιδημοκρατικὴ ἀντίδραση. Ἄκουσαν τὸ Κόμμα καὶ σχημάτισαν μὲ τὴν ἀλάνθαστη κρίση τους τὶς ἐντυπώσεις καὶ τὶς ἀπόψεις τους.

ΕΧΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΜΑΣ

Ὅπως ἀναφέραμε πὺς πάνω, ἐξ αἰτίας διαφόρων δυσκολιών, καθυστέρησε ἢ ὀλοκλήρωση τοῦ ἐγγράφου μὲ τὶς θέσεις μας γιὰ τὶς βουλευτικὲς ἐκλογές. Ὅποιες κι' ἂν εἶναι οἱ δυσκολίες πὺ ἀντιμετωπίσαμε, ὅπωςδήποτε τὸ γεγονός τῆς καθυστέρησης πρέπει νὰ μᾶς προβληματίσει, γιὰτὶ εἶχε σὺν ἀποτέλεσμα νὰ χαθεῖ

μιά «χρυσή» περίοδος γιὰ ἐπαφή καὶ κινητοποίηση τῶν μαζῶν. Θὰ πρέπει στὸ μέλλον ἢ δουλειά μας νὰ γίνεται πὺ ὄργανωμένη καὶ νὰ σταθμίζουμε καλύτερα ὄλους τοὺς παράγοντες.

Τὸ Συνεργεῖο πραχτικῆς δουλειᾶς, μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι δούλεψε ἄρκετὰ καλὰ καὶ ἰδιαίτερα στὸν πρῶτο κύκλο τῶν συγκεντρώσεων — ὁμιλιῶν. Στὸ δεύτερο κύκλο, ἐξ αἰτίας τοῦ τρόπου πὺ ὄργανωνονταν οἱ συγκεντρώσεις, δὲν δινόταν ἢ εὐκαιρία στὸ συνεργεῖο γιὰ ὄργάνωση καὶ προετοιμασία τους.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΝ

Στὸν πρῶτο κύκλο τῶν ὁμιλιῶν, γινόταν προηγούμενη γνωστοποίηση καὶ ὄργάνωση τῶν συγκεντρώσεων. Στὸν δεύτερο κύκλο ὅμως δὲν γινόταν καμιά οὐσιαστικὴ προεργασία, παρὰ μόνο μιά γνωστοποίηση καὶ συνθηματολόγηση μὲ τὰ τηλεβόα, δύο - τρεῖς ὄρες πρὶν ἀπὸ τὴν συγκέντρωση.

Γιὰ τὶς ὁμιλίες γινόταν προηγούμενα ὄργανωτικὴ δουλειὰ καὶ ὄρίζονταν οἱ σύντροφοι πὺ θὰ συμμετεῖχαν στὴν κάθε ἐκδήλωση.

Οἱ τηλεβόες δούλεψαν γενικὰ καλὰ. στὴν δεύτερη φάση μάλιστα ἦταν τὸ μοναδικὸ μέσο γνωστοποίησης τῶν συγκεντρώσεων καὶ ἔφερε καλὰ ἀποτελέσματα.

Οἱ προφορικὲς ὁμιλίες, ὅπως ἀπόδειξε ἢ πράξη, παρουσιάζουν κενὰ, γιὰτὶ στὴν κάθε περίπτωση δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διατυπωθοῦν οἱ θέσεις τοῦ Κόμματος στὸ σύνολο καὶ στὸ βάθος τους. Ἔτσι στὸν δεύτερο κύκλο ὁμιλιῶν καθιερώθηκε ἀπὸ τὸ Κόμμα ἢ γραπτὴ ὁμιλία, πὺ κάλυψε πολλὰ μειονεχτήματα.

Οἱ ὁμιλητὲς ἦσαν μέσα στὴν γραμμὴ τοῦ Κόμματος. Ἡ γλώσσα ἦταν κατανοητὴ γιὰ τὶς μᾶζες.

Σημαντικὸ ρόλο γιὰ τὴ διάδοση τῶν θέσεων τοῦ Κόμματος, γιὰ τὶς ἐκλογές καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου Πάλης ἔπαιξε ἢ βῆ ἐκδοσὴ τοῦ Κόμματος. Ὅλοι οἱ σύντροφοι δούλεψαν μὲ πολλὴ ὄρεξη γιὰ τὴν πούληση τῆς ἐκδοσῆς αὐτῆς. Ὅλα τὰ προγράμματα γιὰ ἐκστρατεῖες πούλησης τῆς ἐκδοσῆς πραγματοποιήθηκαν τέλεια. Ἀποτέλεσμα τῆς συντονισμένης καὶ ἔντονης αὐτῆς δράσης μας ἦταν νὰ φτάσουν σὺν περισσότερα χωριά, οἱ θέσεις μας καὶ νὰ ἐξαντληθεῖ

ή έκδοση μας μέσα σε ελάχιστες μέρες, πράγμα που επέβαλε την επανέκδοση της, σε άλλα 1.000 φύλλα.

ΠΩΣ ΜΑΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΑΝ ΟΙ ΜΑΖΕΣ

Φάνηκε ξεκάθαρα για άλλη μια φορά η σύγκριση που έχουν σπείρει στον λαό μας η Κυβέρνηση και η πολιτική ηγεσία. Και μέσα απ' αυτή την αντιλαϊκή πορεία του συμβιβασμού υπάρχει, σ' ένα βαθμό, ενδιαφέρον μέσα στη μάζα για την μελλοντική πορεία. Αυτό αποδεικνύεται κι' απ' το γεγονός πως, ένας σχετικά μεγάλος αριθμός άκουσε με προσοχή τις θέσεις του Κόμματος και φάνηκε ακόμα μέσα από τις συζητήσεις, ή διάθεση για αγώνα και ο προβληματισμός για να βρουν την σωστή γραμμή.

Δεν μ'ας έμεινε καμμιά αμφιβολία πως αντικειμενικά οι μάζες ανήκουν στην γραμμή μας. Το διαπιστώνουμε από την πραχτική και την ζήμωση με την μάζα. Πουθενά δεν υπερασπίστηκε από τις μάζες ή γραμμή Μακαρίου ούτε η γραμμή του ΑΚΕΛ. Έξαιρέση όπως αναφέρεται πιο πάνω, στην Άγγλαντζιά, όπου επιχειρήθηκε ή υπεράσπιση του ΑΚΕΛ από όρισμένα στοιχεία, με άποτυχία όμως. Είναι γεγονός, πως μια μερίδα του λαού μας κατάλαβε το ρόλο της άρχουσας τάξης και των υπηρετών της και δεν τους έμπιστεύεται. Μέσα στην πραχτική όμως δεν βρήκε καμμιά σωστή γραμμή, για ν' αγωνιστεί. Η ταύτιση των δύο εκλογικών παρατάξεων αποδείχτηκε άποτυχημένη. Οι λαϊκές μάζες έδειξαν πως είναι αποφασισμένες να ψηφίσουν το καλύτερο από τα δύο κακά.

ΤΙ ΠΕΤΤΧΑΜΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

1. Ήρθαμε σε άμεση έπαφή με τις μάζες, σ' ένα βαθμό βέβαια.
2. Δώσαμε στις μάζες, τις θέσεις μας για τις εκλογές και τις θέσεις μας για την όργάνωση του αγώνα μας.
3. Πήραμε από τις μάζες τις απόψεις τους για τον αγώνα αυτό.
4. Σπείραμε σε μεγάλο βαθμό τον προβληματισμό στην μάζα.
5. Ξεχώρισαν μερικά επαναστατικά στοιχεία, που πλησίασαν το Κόμμα.
6. Άποχτίσαμε πείρα και έντοπίσαμε τις αδυναμίες μας.

7. Διδαχθήκαμε πολλά από την έργατική τάξη και το λαό, έτσι που να μπορούμε να προχωρούμε με περισσότερη σιγουριά.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Άπό την πείρα που πήραμε μέσα από την πραχτική μας, πηγάζουν πολλά καθήκοντα και σκληρή δουλειά. Άλλά πρώτ' απ' όλα επιβάλλεται να διορθώσουμε τα λάθη και τις αδυναμίες μας, στο μέτρο που μ'ας είναι δυνατό. Για το σκοπό αυτό πρώτη ανάγκη είναι ή όργάνωση και το σφιχτοδέσιμο των δυνάμεων μας με ένα σωστό όργανωτικό πρόγραμμα. Παράλληλα να πλησιάσουμε όλες τις νέες δυνάμεις και να τις όργανώσουμε σε όμιλους ζύμωσης και δράσης. Άπαραίτητη προϋπόθεση για τη σωστή δουλειά μας, το ιδεολογικό ανέβασμα των παλιών και νέων δυνάμεων μ' ένα μελετημένο ιδεολογικό πρόγραμμα. Επίσης, το στήσιμο της όργάνωσης της Νεολαίας επιβάλλεται να πραγματοποιηθεί, για να ζυμώσει και σφιχτοδέσει τους προσδευτικούς νέους και μαζί με τους όμιλους ζύμωσης, να γίνουν τα γεφύρια των λαϊκών αγωνιστών.

Βασικό μας καθήκον είναι ή συνεχής έπαφή με τις μάζες, που μπορεί να κατορθωθεί με τους πιο κάτω τρόπους:

1. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Πρέπει όπωςσδήποτε να κάνουμε μεγάλες, υπεράνθρωπες, προσπάθειες για να στήσουμε, όσο το δυνατό συντομότερα, μια μετωπική έφημερίδα, για να πετύχουμε, μ' αυτό το τρόπο ταχτική έπαφή με τις μάζες. Για τη κυκλοφορία της έφημερίδας απαραίτητη προϋπόθεση το στήσιμο ενός πραχτορείου.

2. ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

Θά βοηθήσει στη διαφύτιση των μαζών σε πολλά προβλήματα, άξεκαθάριστα γι' αυτές. Ένώ παράλληλα θά βοηθήσει την έφημερίδα στον οικονομικό τομέα.

3. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΟΜΙΛΩΝ ΓΙΑ ΑΜΕΣΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΙΣ ΜΑΖΕΣ

Η συνεχής τριβή με τις μάζες, ή άμεση, ταχτική έπαφή μαζί τους θά προσφέ-

ρει όχι στον άπλο προβληματισμό που πετύχαμε στις πρώτες επαφές, μα στο στήσιμο του σωστού λαϊκού μετώπου, που θα οδηγήσει το λαό μας στη λευτεριά. Έξ άλλου δώσαμε υπόσχεση στις μάζες ότι δέν πήγαμε κοντά τους γιατί είμαστε έκλογικό κόμμα, αλλά για να αγωνιστούμε μαζί τους. Τους υποσχεθήκαμε να ξαναπαίμε και πρέπει να ξαναπαίμε. Για την πραγματοποίηση των συγκεντρώσεων αυτών χρειάζεται να συγκεντρώσουμε τις θέσεις για το ΛΑ·Ι·ΚΟ ΜΕΤΩΠΙΟ ΠΑΛΗΣ και να βγάλουμε πρόγραμμα για το μέτωπο αυτό.

4. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι είμαστε στο σωστό δρόμο. Δέν μπορούμε όμως παρ' όλες μας τις αδυναμίες να μήν συμμετέχουμε πραχτικά στους αγώνες για τα προβλήματα των μαζών. Θα πρέπει παράλληλα να γίνει τέτοια οργανωτική δουλειά, που να μās κάνει ικανούς να κινούμαστε με ταχύτητα, έτσι ώστε να συμμετέχουμε στην κινητοποίηση των μαζών και στη μελέτη των προβλημάτων τους.

«ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ»

Σε Τα

(Αναδημοσιεύεται από το Ρ.Ι. Νο. 33 —
18 Αύγουστου 1975)

Οί παραγωγικές δυνάμεις περιλαμβάνουν τα τρία παρακάτω στοιχεία: 1) τους εργαζόμενους που έχουν μιάν όρισμένη έμπειρία παραγωγής και μιάν τεχνική έπιτηδειότητα 2) τα αντικείμενα (ή μέσα παραγωγής — ουσιαστικά, τα εργαλεία παραγωγής 3) τις πρώτες ύλες. 'Απ' αυτά τα τρία στοιχεία, το κυριότερο είναι οί εργαζόμενοι και ο ρόλος τους είναι πρωταρχικός. Πραγματικά, μονάχα οί εργαζόμενες μάζες μπορούν να δημιουργήσουν, να βελτιώσουν και να χρησιμοποιήσουν τα μέσα παραγωγής. Όπως ανέφερε ο Λένιν στο Πρώτο Πανρωσικό Συνέδριο Έξωσχολικής Έκπαίδευσης: «'Η πρώτη παραγωγική δύναμη όλκληρης τής ανθρωπότητας είναι ο εργάτης, ο εργαζόμενος.

Οί σχέσεις παραγωγής είναι όλες εκείνες οί σχέσεις που δημιουργούνται ανάμεσα στους ανθρώπους, στη διάρκεια τής συγκεκριμένης κοινωνικής παραγωγής. Οί σχέσεις αυτές εμφανίζονται με τρεις μορφές: 1) Με τη μορφή ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής, 2) με τη θέση των διαφόρων κοινωνικών ομάδων στην παραγωγή και με τις αμοιβαίες τους σχέσεις που απορρέουν από αυτή τη θέση, 3) με τη μορφή τής κατανομής των προϊόντων που έξαρτάται όλκληρωτικά από τις δυο προηγούμενες. 'Απ' αυτές τις τρεις μορφές ή ιδιοκτησία των

μέσων παραγωγής παίζει καθοριστικό ρόλο κι' αποτελεί τη βάση των σχέσεων παραγωγής. 'Η ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής καθορίζει απ' τη μιάν τις σχέσεις, που εγκαθιδρύονται ανάμεσα στους ανθρώπους απ' την άλλη τον τρόπο με τον όποιο κατανέμονται τα αγαθά. Στην καπιταλιστική κοινωνία, για παράδειγμα, κάτοχοι των μέσων παραγωγής είναι οί καπιταλιστές, ενώ οί εργαζόμενοι δέν έχουν τίποτε άλλο έχτος από την εργατική τους δύναμη, την όποια και πουλάνε. Στην παραγωγή, εκείνοι που κυριαρχούν είναι οί καπιταλιστές· αυτοί έκμεταλλεύονται τους εργάτες κι' αυτοί αποφασίζουν για καθετί, ενώ οί εργάτες βρίσκονται υποδουλωμένοι, αποτελούν αντικείμενα έκμετάλλευσης και καταπίεσης. 'Επειδή οί καπιταλιστές κατέχουν τα μέσα παραγωγής κι' επειδή οί εργάτες παραμένουν δίχως καμιά έξουσία, τα προϊόντα τής εργασίας ανήκουν στους καπιταλιστές, ενώ οί εργάτες δέν μπορούν να κερδίσουν περισσότερα απ' αυτά που απαιτούνται για να διατηρηθούν στη ζωή.

'Η ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής παίζει όπωσδήποτε αποφασιστικό ρόλο στις σχέσεις παραγωγής, αλλά και αντίστροφα, οί σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων καθώς και ο τρόπος κατανομής των αγαθών ασκούν, με τη σειρά τους επίδραση πάνω στο σύστημα ιδιοκτησίας. Σ' όρισμένες συνθήκες μάλιστα είναι αυτές που παίζουν τον καθοριστικό ρόλο.

Οί παραγωγικές δυνάμεις και οί παραγωγικές σχέσεις είναι οί δυο πλευρές

μιᾶς διαλεκτικῆς ἐνότητος. Οἱ παραγωγικὲς δυνάμεις δὲν μποροῦν νὰ ὑπάρχουν δίχως τὶς παραγωγικὲς σχέσεις. Ταυτόχρονα ἀποτελοῦν τὴν βάση πάνω στὴν ὁποία ὑπάρχουν κι' ἀναπτύσσονται καθορισμένες σχέσεις παραγωγῆς. Οἱ παραγωγικὲς δυνάμεις παίζουν, κατὰ κανόνα, τὸν κύριο, τὸν ἀποφασιστικὸ ρόλο, γιατί ἀποτελοῦν τὸ πιὸ ἐπαναστατικὸ καὶ τὸ πιὸ ἐνεργὸ παράγοντα. Ἡ ἀνάπτυξη καὶ ὁ μετασχηματισμὸς τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων ἐπιφέρει, ἀργὰ ἢ γρήγορα, τὴν ἀνάπτυξη καὶ τὴν ἀλλαγὴ τῶν σχέσεων παραγωγῆς. Παρ' ὅλα αὐτά, οἱ σχέσεις παραγωγῆς δὲν ὑποτάσσονται παθητικὰ στὶς ἀπαιτήσεις τῆς ἀνάπτυξης τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων· ἀντίθετα, οἱ τελευταῖες βρίσκονται ἐπίσης κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῶν σχέσεων παραγωγῆς πὺ ἀλλοτε τὶς ἐπιβραδύνουν καὶ ἀλλοτε τὶς ἐπιταχύνουν, καὶ πὺ σὲ στιγμὲς καθορισμένες, παίζουν αὐτὲς τὸν κύριο, τὸν καθοριστικὸ ρόλο. Ὅταν οἱ

παραγωγικὲς σχέσεις ἐμποδίζουν τὴν πρόοδο τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων ἢ, μὲ ἄλλα λόγια, βάζουν χαλινάρι στὴν ἀνάπτυξη τους, τότε προκαλοῦνται ἀλλαγὲς στὶς σχέσεις παραγωγῆς καὶ τὸ παλιὸ κοινωνικὸ σύστημα ἀνατρέπεται ἀπὸ βίαιη ἐπανάσταση. Καινούργιες σχέσεις παραγωγῆς ἐγκαθιδρύονται, τέτοιες πὺ ν' ἀντιστοιχοῦν στὸ καινούργιο στάδιο ἀνάπτυξης τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων. Ἡ ἐγκαθίδρυση αὐτῆ τῶν νέων παραγωγικῶν σχέσεων προωθεῖ, μὲ τὴ σειρά της, τὴν παραπέρα πρόοδο τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων.

Μέχρι σήμερον ἡ ἀνθρώπινη κοινωνία ἔχει περάσει ἀπὸ πέντε εἶδη παραγωγικῶν σχέσεων: τὶς παραγωγικὲς σχέσεις τοῦ πρωτόγονου κοινοτικῶν συστήματος, τοῦ δουλοχτητικῶν συστήματος, τοῦ φεουδαρχικῶν συστήματος, τοῦ καπιταλιστικῶν συστήματος καὶ τοῦ σοσιαλιστικῶν συστήματος.

Έχτύπωση Κ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Κ. Κ. Κύπρου